

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Ezech.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחוש
 ואנן סתור הגולה על נהר כבר נפתחו השמים
 ואראה מראות אלהים והנה בתעון שנים
 לזמן ראשונה חלקיה בהנארכא פירא
 דאננתא בבית מקדשא בעורתא תחות
 אנפא בפלות לילא בקר מעלץ סהרא
 בזמן יאשיה כראון מלך שבטא דבית
 יהודה בתמיה בחמשה לרחא אמר נביאי
 ואנא בעגלותא על נהר כבר אית פתחו שמיא
 וחזית בחזית נבואה דסרת על חזית
 שכינא דג' בחמשה לחוש היא השתה
 החמשים לעלות המלך יחביו בחמשה
 לרחא היא שת אחמישיתא לעלת מלכא
 נוכחיה היה רבר יהוה אל יחוקאל בן
 בוז הבתן בארץ פשרים על נהר כבר ויהי
 עליוסם נד יהוה ויהוה פיתגם נבואה מוק
 לעים יחוקאל בר בחי כהנא בארעא חזק
 מב תימצת ואית מלל עימיה במדינתא רע
 כברא על נהר כבר וסרת עלוהי פמן רוח
 נבואה מוק י וארא ויהוה לוח סערה באה
 מן הצפון ענן צדל ואש מתלקחת וטעם לו
 פביב ומתוכה בעין החשמל מתקד האש
 וחזית והארזח עלעולא אתי מן הצפון
 ענן רב ואשתא משתלהבא ויהוה רא ליה
 סח כח ומע עננא ומע עלעולא כענן
 חשמלאי מע אשתא ומתוכה דמות ארבע
 חיות ויה מראיהן דמות ארבע חיות ומצות
 דמות ארבע בידן ורין חיותהון דמות
 אינשא לקין וארבעה פנים לאחת וארבע
 כנפים לאחת להן וארבעה אפין לאחד
 וארבעה אפין לכלחד וחד שמת עשר
 אפין לבידתא חדא מיתגין אפיא דארבע

ב
 כל חמשה
 עשר
 יום
 נביא

בתלמוד ושבע שנים לעלות יהוה ויהוה
 שבטא דב זה בתרי עשר מרחין בעמון
 וחמשה לרחא רבני אויל מרחין מלך
 דב שמת מלכותיה ית רש יהוה מלך
 שבט דב יהוה ואפיק ויהוה בעדת אמורי
 ודבר אתו טבות ויתו את כסאו ממעל
 לכסא מלכים אשר אתו בכלל ומלל
 עימיה פיתגמיז תקעו ויהב זית מרסיה
 מעיל לכוסי מלכא דעומיה בכלל
 וטנה את בגדי כלאו ואכל לחם לפניו
 תמיד כל ימי חינו וישני ית לפרו
 איסוריה ואכל לחמא קדושי פירא
 כל ימי חינוהי וארחו ארחת תמיד
 נתנה לו מאת מלך בכל דבר זום בזמן
 שזום מותו כל ימי חינו ושמתיה
 שמתיה תרולא מתהבין ליה מן
 קום מלכא דבכל פיתגם זום
 בזמיה ער זום מותיה
 כל ימי חינוהי

ב
 כל
 חמשה

פניו פסוקא וירסיה אלה ש פ פ
 פסוקא דסופרא ל
 בלתי נקלה דחבורה הנקלה הנבוכ וירכבו השכונת
 רצה הירוק וכאן עבדו דדקינו המעוס
 טות גושע גושלבת והשלה השכם מלאכה
 חלול דרט נחומה השמיעו ללים בבו

ב
 ב

ורחליו אישן ונבחהו מלך עמון כח מן
 לארבעתהו ובלכת הדין לכו האופנים
 אנים ובהנשא החיות בעל הארץ עשא
 האופנים וכפית ל ביריתא אולי גיליא
 לקבלהו ובאתרמא ביריתא אבמילע
 רום טמא מתרמין גיליא על אשר
 יהיה טמא הרוח ללכת לכו טמא הרוח
 ללכת והאופנים ינשאו לעביתכ ברוח
 החיה באופנים על אתר דהוי טמא עשא
 למיח אולין לתמו רשא למיח ועל גיליא
 מתרמין לקבלהו ארי כרוח ביריתא
 בגיליא בלכתכ לכו ובעמדם מעמדו
 ובהנשא מעל הארץ ינשאו האופנים
 לעמיתכ ברוח החיה באופנים ברוח
 אולין ומיקמחון קמין ובאתרומחון
 במילע לרום טמא מיתרמין גיליא
 לקבלהו ארי כרוח ביריתא בגיליא
 וזכות על ראשי החיה רחיע בעין החיה
 הנרא נקו על ראשחם מלמעלה וזכות
 על רישו ביריתא רחיע בעין גיליא
 מוכו על רישחון מלעיל ותחת הרקע
 כנפיהם ושרות אשה אל אחתה לאיש
 שנים נכסות להנה ולאיש שתי נכסות
 להנה את גמותיה ותחת רקיע אפוח
 נכסות חרא לקבל חרא לפראתרמין
 נכסות להיו ולחרא ביריתא נכסות להיו
 אפוחחון ואטמיע את קול כנפיהם
 בקול מים רבים בקול שרל בלכתכ קול
 המולה בקול מחנה בעמדם תרבינה
 כנפיהם וטמיעית ית קל גפיהו בקלמין
 פגאון בקל מן קדם עדי במחכחון קל
 מלוחחון בד מרו ומכרכו ית רובחחון

קמא מלך עלמא בקל משורת מלאכו
 מרובא במקמחון משתקו גפיהו מן קדם
 דבירא וחי לול מעל לרקיע אשר עראטם
 בעמדם תרבינה כנפיהו ובזמן דהוי רשא
 קרוביהו לאטמיעא ובירא לעבדחיו ככין
 ישרא חזקלא ומיטמיע מעילה רקיעא ועל
 רישחון במקמחון משתקו גפיהו מן קדם
 דבירא ומעל לרקיע אשר על ראשם
 כמדאה אכן ספר זכות כפא ועל זכות
 הכפא רכות כמדאה ארס עליו למעלה
 ומיעלה רקיעא ועל רישחון בחיחון אכן
 טכא זכות כורסא ועל זכות כורסא
 זכות בחיחון אינשא עליו מלעיל
 וארא בעין השמל כמדאה אטבית לה
 כביב כמדאה מתמו ולמעלה ומראת
 מתמו ולכיתה ראיתי כמדאה אש ונה לו
 פקיע וחזית בעין השמל אכחיון אשתא
 בעולה פחם חיון וקר דלא אכלא ענא
 למיחון ולא איפשר לאיכתכלא ביה
 ולעילא וחיון וקר דלא אכלא ענא לחיון
 ולא איפשר לאיכתכלא ביה ולרע חותי
 כחיון אשתא וחזית אליה סחם כמדאה
 הקשות אשר יהיה בענו ביום הגשם כן
 מדאה הנגה סבב הוא מראה רכות
 כבור יתה ואראה האפל על פני ואטמיע
 קול מדבר בחיון קשתא רחוי בענא
 ביוכא רמטר אכן חיון ויהורא פחם
 הוא חיון רכות וקר דלא אכלא ענא לחיון
 על אפי וטמיעית קל דמיתמלל
 ויאמר אלו בן ארם עמד על
 רגליך ואדבר אתך ואמר לי בר ארם
 קום על רגליך ואימליל עמך ותבא בך

62

וזה כאשר דבר אלה ויעמידני על רגלי
 ואשמע את מדבר אלי ועלתני רוחאנא
 ומליל עומי ואקמתני על רגלי ושומעית
 דמיתמלל עומי ואמר אלי בן אדם
 שלח אני אתך אל בני ישראל אל בני
 המדרים אשר מדרו בי המה ואמתם פשעו
 בי עד עצם היום הזה ואמר לי בן אדם שלח
 אנא אתך לות בני ישראל לות עממי אסורבנא
 וסריבו על מימרי אינן ואכהתחזמררו
 במימרי עד כרון יומא הרין והבנים קשו
 פנים וחזקו לב אני שלח אתך אל הם ואמת
 אלהם כה אמר ארבי יהוה ומיתקרו בניא
 אינן חציפי אפין ותקיפי לבא אנא שלח
 יתך לחתחון ותימר להון כד ארבי אדום
 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מדר
 המה ודעו כי נבוא היה בתוכם ואינון
 אם יקבלו או לפן ואם יתמצעו מלמחטי
 ארי עם מסרבן אינן וידעו רבבי אהוה
 ביניהון ואתה בן אדם אל
 תירא מהם ומדבריהם אל תיראמי סרבו
 וסלבו אתך ואל עקרבם אתה ושם
 מדבריהם אל תירא ומפניהם אל תחת
 כי בית מדר המה ואת בן אדם לא תחל
 מינהון ומפתגמיהון לא תידחל ארי
 מסרביו ומקשו לקבלך ובג עמיא דע
 ועובדיהון רמן לעקרבין את יתיב
 מפיתגמיהון לא תידחל ומן קרמיהון
 לא תימבר ארי מסרבין אונו ודברתי
 את דברי אלהם אם ישמעו ואם יחדלו
 כי בית מדר המה ותתנבית פיתגמי
 נבואתי להון אם יקבלו או לפן ואם
 יתמצעו מלמחטי ארי עם סרבן אינן

ויעמידני
 פ 5
 ב 100

4
 4
 4

ואתה בן אדם
 שמע את אשר אצ מדבר אליך אל
 תהי מרי בבית המדר פעה פד ואמל
 את אשר אצ עמן אליך ואת בן אדם
 שומע ית דאנא ממיל לעמד לא תהי
 סרבן כעמיא סרבנא ארכון נפשו וקמל
 ית דאנא תיב לך ואראה והנה יד
 שלוחה אלי והנה בן מעלת קפר וחיות
 ותארכות יד דמיטשתא לצר לחות ותא
 ביה מעלת ספרא ופרש אתה יתע ותא
 בתובה פנים ואחור וכתוב אליה דעם
 והנה והי ופרס יתה לקרמי והיאמתא
 מאפרא ומאחוריא מה דהוה מן ע
 שיריא ומא דעתך למיתח בסופא
 וכתוב בה דאם יעברון בית ישראל על
 אוריתא ושלסון בהון עממיא ואם
 יעברו ית אוריתא יסוף מיעהון אריא
 ודורבא ותניחא
 ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא
 אכול אכול את המעלה הזאת ולך תר
 אל בית ישראל ואמר לי בן אדם ית
 המיתתה לך קבול מא רכתוב ממיתא
 הדא ואיזיל ואיתנבי על בית ישראל
 ואפתח את פי ויאכלני את המעלה הזאת
 וארכנות ית נפשו ואחכמני מאוסת
 כמגלתא הדא ויאמר אלי בן אדם
 בטע תאכל ומיעד תמלא את המעלה
 הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה והנה
 בפי כרבש למתוק ואמר לי בן אדם
 נפשו תשבע ומער תימלי אסתקבול
 מ ארכותוב כמגלתא הדא ואנא יהים
 לך וקבלתה והון פיתגמיהא בפומי

י בן
 ויאמר
 ויאמר

3

כל פיתגמי ראוי לל עיני קביל בלבד
 ובאודנך שמע ולך בא אל הגולה אל
 בני עמך ודברת אליהם ואמרת אליהם
 כה אמר אדני יהוה אם ישמעו ואם יח
 יחלו ואותא אויל לות בני גלות לות
 בני עמך ותתנבי להו ותימר להו מירון
 אמר יי אדום אם יקבלו אלפן ואם
 יתמצעו מלמחטו ותשאני רוח ואשמע
 אחרי קול רעש גרול ברוד כבוד יהוה
 מן קומי ותלתי רוחא ושמיעת בתרו
 קל ויעפגי ומשבחיו ואמרו ברוד יקרא
 ויקרא אתר בית שבתתיה וקול בני הח
 החיות משוחת אשה אל אחתה וקול
 האופנים לעמתם וקול רעש גרול וקול
 גפוי ברמת אנקשן חר לחור וקול גלגליא
 לקבליהו וקל ויעפגי ורוחנש אתג א
 ותקחני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה
 עליו חזקה ורוחא נשלתני ונסכתני ואולית
 בפרר בתקוף רוחי ונבואה מזקק עליו
 תקיפת ואכזא אל הגולה תל אביב היטבים
 אל נהר כבד ואשר המיה ושבים שום
 ואשב שום שבעת זמרים משמים בתוכם
 ואתיות לות בני גלותא לתל אביב ותבין
 על נהר כבד ונחית ביציהו ואינון יתבין
 תמן ותביעת תמן שבעה זמרים שתוק
 ביציהו ויהי מקצה שבעת זמרים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה מסוף שג
 שבעה זמרים ויהוה פיתגם כבוד מזקק עמי
 למימר בן אדם עפה בתקוף לבית ישראל
 ושמעת מפלי דבר והזהרת אתם ממני בר
 אדם מליף מנתק לבית ישראל ותקביל
 ממזמרי פיתגם ותזהר יתקון מלמחטו

כרב שפיר ואמר אלי בן אדם לך בא
 אל בית ישראל ודברת ברבתי אליהם
 ואמר לי בר אדם איתא אויל לות בית
 ישראל ותתנבי בפיתגמי כבדתי להו לי
 לא אל עם עמקי שפה וכבדו לשון אמה
 שלח אל בית ישראל ארו לשון אמת עם
 עמקי מלל תקירו לשון את שלוח
 לאתנבאה אויליז על בית ישראל לא
 עמים רבים עמקי שפה וכבדו לשון
 אשר לא תשמע דבריהם אם לא אלהם
 שלחתך המיה ושמעו אליך לאלות
 עממין בעאון תקיפי ממלל ותקורו
 לשון דלא תשמע פיתגמיהו אוילו
 לחתהו שלחתך ואינון יקבלו מינך
 ובית ישראל אינם אבים לשמעו אלו
 כי כל בית ישראל חוקי מצח וקשר
 לב המיה ובית ישראל לא יכזב לקבלא
 מינך ארו לית אעון עכו לקבלא לעמדי
 ארו כל בית ישראל חציפי אפיו ותקפו
 לבא אינון הנה נתתי את פניך חוקים
 לעמת פניהם ואת מצחך חוק לעמת
 מצחם הוא יתבית יתאפך תקוף כקביל
 בית אפיהו ותת בית עינך חסון כקביל
 בית עיניהו כשמיר חוק מצח עמדי
 מצחך לא תירא אותם ולא תחת מכני
 מפניהם כי בית מירי המיה במא רכ
 רשמיה אפקיה משינרא מן יתבית
 ית בית עינך לא תידחל מיעהו ולא
 ותבר מן דמיהו ארו עם פרבון
 אעון ויאמר אלי בן אדם את כל א
 דבר אשר אדבר אליך קח בלבבך
 ובאודנך שמע ואמר לי בר אדם ית

ואסי

ספין
והא גמיר

ואמר אלי ה כטע בספריא וסימחון עמד לך את כל
דברי וראה שר דק דאמטיס כטעלויס

קדמי באמרו לרשע מות תמות ולא
 היה לנו ולא רצית להזהיר רשע מדבר
 הרשעה לחייתו הוא רשע בעונו ומתווננו
 מדרך אבקש בדאמרת לרשעא מדרך
 תמות ולא אזהרתהי ולא מלילתא לאחרא
 רשועא מאד חנה רר שיעא לקומי ותתה
 הוא רשועא בחוביה חמות דמיה מן יתה
 אתבע ואתה כי הוה רבה רשע ולא שב
 מי שיעו ומדרכו הרשעה הוא בעונו ו
 ממות ואתה את נפשך הצלת ואת אר
 ארי אזהרת רשועא ולא תכל מחוביה
 ובי אורחיה רר שיעא הוא בחוביה ימות
 ואת חת נפשך שחבתא וכשוב צדיק
 מצדקו ועשה עול ותתמי מבטול לפניו
 הוא ממות כי לא הוה רבו בחטאתו ומות
 ולא תזכרנה צדקתו אשר עשה ודמו מן
 אבקש וכד ייתוב ובאה מוכותיה ויעביר
 שקר ואמת תקבל חובין קדמוהי הוא
 ממות ולא מדרכו ובנותיה דעבר דמיה
 מן דרה אתבע ואתה כי הוה רבו צדיק
 לבלתי חטא צדק ומואלא חטא חטו חנה
 כי גוהר ואתה את נפשך הצלת ואת ארי
 אזהרתא ובאה בריל דלא למחטו צדקא
 והוא לא חטא מיחא מחל ארי אזהרת
 ואת חת נפשך שחבתא
 ותמי על שם יד יהוה ויאמר אלי קובצא
 אל הבקעה ושם ארבו אתך ושחת עלי
 תבן רוח צדקה מדק יתפכך אמר לך
 עיניך ואקום ואצא אלי הבקעה והנה שם
 כבוד יהוה עמד בכבוד אשר דאית על
 מן כבד ואפל על פני וסמיות ומקד
 לבקעתא והא תמי זקרא רל שרי בקדא

101

20^m

צדקתו

ואמר לי קום
 מן אבקע

רוחיה על נהר כבד וארשת שחבתא
 אפי צבא בי רוח ותעמיד על רגלי
 ודבר אתי ויאמר אלי בא הפך בתוך
 ביתי ועלת כי רוחא ואקמת עליה
 ופני לעיני ואמר לי עול אוטמר בע
 בית ואתה בו ארכ חנה מתו עליה
 עבתיס ואסרוך בהם ולא תלא מתוכם
 ואת בד ארס הא גרית מיתגמי עלך
 סאסור גרילן ואסרון בהין לאתפוק
 ביניהון ולשונך אהביק אל חכר
 ואלמת ולא תהיה להבל אוט מוכיה
 כי בית מיר תמה זל שכן אדביק חכר
 ותישותיק ולא תהיה ליהו לגבי מוכותא
 עכ פרכו אימן וכדבית את אפסות
 פיר ואמרת אלהם כה אמר אדמי יהוה
 השמע ישמע והחדל חדרל כי ביתמי
 תמה וכמללותי עיני ארכין ות נפשך
 ותמר להיו בדך עמ אהים דמיה קבל
 אולפו ודמיתמנע ותמעע מלחטו ארי
 עם סרכו אימן ואתה בן
 ארס קח לך לבנה ונתת אתה לפני חקות
 עליה עיר את ירושלים ואת בר אר כב
 לך אבנא ותיתמי אתה קדמך ותעור
 עליה קרנאת ירושלים ונתת עליה
 מ צור ובנות עליה דק ושבת עליה
 סללה ונתת עליה מיתות ושים עליה
 מ ריכ פכבב עתה עליה בצורה ותבע
 עליה פכבב ותעבב עליה מיתותא
 ותשרי עליה מ שירי וצמי עליה אפסות
 סחור סחור ואתה קח לך מיתות בריל
 ונתת אתה קח בריל בינך ובין העיר
 ותלענה את פניך אליה ותהיה כמצור

4

ואת עליה אוח היא לבית ישראל ואת
 כבוד בשרת כבוד ותמיד יתה כותל
 כבוד בשרת ביהודים ותפקיד את אפר
 זה והיה בשרת אוח על בית ישראל
 לבית ישראל ואתה שבבית
 צדק השמאל ושמית את עון בית ישראל
 עליו מספר המים אשר תשכב עליו ו
 תשא את עונם ואת שוכב על מסדה ו
 דמיה לא יאית שונות חובי בית ישראל
 עליו מנין ומיהא ותשכב עליו ותקבל
 זה חובותו ואנכי נסתי לה את שני עונם
 לנספר גמיה פלשמות ופושעים יום
 תשא את עון בית ישראל ואנחותם
 זה על זה תרוז בחוביהו למינין ומיהא
 גלת כבוד ותשעין ומינין ותקבל חובי
 בית ישראל ובלית את אלה ושכב
 על צדק המינין שתית ונשאת את עון
 בית יהודה ארבעים יום ויום לשנה יום
 לשנה נתיני לה ותשלים את אילון ותש
 ותשכב על מסדה ומיהא תבנינות
 ותקבל את חובי בית יהודה ארבעין
 ומינין ומיהא לשנתא ומיהא לתא והבתון
 זה ואל מצור דרושלם תכין פניו חרוע
 חטופה ונבאת עליה ולצמר דרושלם
 תבנין אפר ודשך תפקה ותיתגמי עליה
 וזה נסתי עלך עסמים ולא תתקן מצור
 אל צדק שר בלות ומיהא מצור והיה
 גירת פיתגמי עליה באיסור גרילן ולא
 תתקן ממוסוד למיסוד עד שלמות
 ומיהא צדק והמה קחול חטוב ושערים
 ואל ועד שום חרון וכסמים ושת אוחם
 כפול אחר ועשית אתה לה ללחם מספר

46
 וינספין

בן
 בענין
 שטות

10^m

חובים אשר אתה שוכב על צדק שלשעות
 ותשעם חוב ותאכלנו ואת כב לה חיסון
 וסעדין ופולא ורחון וכחונן ומינין ותהו
 במצאחד ותעביד ותהו לרלמיל כנלן
 ומיהא את שוכב על מסדה תלת מאה
 ותשעין ומינין תכלימה ומיהא אשר
 תאכלנו במסדה עשרים שקל ליום מעת
 עד עת תאכלנו ומינין תכלימה במתקלא
 עשרין פנים ליום מעידן עד עידן תכלימה
 ומינין במשורה תסתה שששת חזין מעת
 עד עת תסתה ומיהא ממיכל את שתי חרמו
 שששת ביהא מעידן עד עידן תישתי ועת
 שששת תכלימה ומיהא גלילי צאת הארם
 תשנה לעמיהם והיה ארלוקים שערין
 תכלימה ומיהא על גל מפקת אינטא תח
 תחדרינה לעיניהו
 ויאמר יהוה ככה זאכלו בני ישראל את
 לחם טמא בגוים אשר אדחם שם ואמר
 זה כדון ככלון בני ישראל עת מיכלהו מלאב
 בני עממיהא ואגליון לתמו ואמר אהה
 ארץ יהוה הנה נפשי לא מטמאה תכליה
 וטרפה לא אכלתי מצעורי ועד עפה ולא בא
 בפי בשר פגול ואמרות קבול בעותי ו
 אדם הא נפשי לא מיסאבא ותכליאת כמרא
 לא אכלית מז עסה וער בעו ולא אכלית בשר
 מרחק ויאמר אלי דאה נתתי לה
 את צמוני תבקר תחת גלילי הארם ועשית
 את לחמך עליהם ויאמר לי הוה ויהבת לה
 מה גל תוריה חלף עלי אינטא ותעביד ות
 מיכלך על קווי ויאמר אלי בן אדם
 תגב טמא מטה לחם בירושלם ואכלו לחם
 ממסדה וכד אנה ומינין במשורה וכמאמון שתי

ואת עליה אוח היא לבית ישראל ואת
 כבוד בשרת כבוד ותמיד יתה כותל
 כבוד בשרת ביהודים ותפקיד את אפר
 זה והיה בשרת אוח על בית ישראל
 לבית ישראל ואתה שבבית
 צדק השמאל ושמית את עון בית ישראל
 עליו מספר המים אשר תשכב עליו ו
 תשא את עונם ואת שוכב על מסדה ו
 דמיה לא יאית שונות חובי בית ישראל
 עליו מנין ומיהא ותשכב עליו ותקבל
 זה חובותו ואנכי נסתי לה את שני עונם
 לנספר גמיה פלשמות ופושעים יום
 תשא את עון בית ישראל ואנחותם
 זה על זה תרוז בחוביהו למינין ומיהא
 גלת כבוד ותשעין ומינין ותקבל חובי
 בית ישראל ובלית את אלה ושכב
 על צדק המינין שתית ונשאת את עון
 בית יהודה ארבעים יום ויום לשנה יום
 לשנה נתיני לה ותשלים את אילון ותש
 ותשכב על מסדה ומיהא תבנינות
 ותקבל את חובי בית יהודה ארבעין
 ומינין ומיהא לשנתא ומיהא לתא והבתון
 זה ואל מצור דרושלם תכין פניו חרוע
 חטופה ונבאת עליה ולצמר דרושלם
 תבנין אפר ודשך תפקה ותיתגמי עליה
 וזה נסתי עלך עסמים ולא תתקן מצור
 אל צדק שר בלות ומיהא מצור והיה
 גירת פיתגמי עליה באיסור גרילן ולא
 תתקן ממוסוד למיסוד עד שלמות
 ומיהא צדק והמה קחול חטוב ושערים
 ואל ועד שום חרון וכסמים ושת אוחם
 כפול אחר ועשית אתה לה ללחם מספר

ואמר ליהוה אלהיך מעור מיכלא
 מדוע ויכלון מיכלא ביהוה במתקל ובמפתא
 ומא בצדו ובאי שתממו ישמון למען
 יחמרו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ותמקו
 בעונם בהיל דחמרו לקון מיכלא ומישתו
 ויפירו גבר ואחיו ויתמסון בחובותון
 ואתה בן אדם קח לך חרב
 חרה תשר העלבים תקחנה לך ותעברת על
 ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאזן משקל
 חלקים ואת בר אסקלך חרב חרפה נ
 מספר עליה תיסקלך ותעבר על רישת
 ועל דיקתך ותיסק לך מוזנות דמתקל
 ותפליטנן שלישית באור תבעור בתוך
 העיר כמלאות זמי המצור ולקחת את
 השלישית תכה בחרב פביבתיה השול
 והשלישית תורה לרוח חרב אריה
 אחריהם תולתא בער את דלקטע קתא
 כמי פולח זמי צמרא ותיסק ית תולתא
 תקטל בחרבא פחרנה ותולתא תבדר
 לכל רוח רכרון ותבדרון ורקטלון ובחרבא
 איצרי בתריהון ולקחת משם מעט בכ
 במספר וערת אותם בכנפיה ותיסק
 מתמן זעיר במיצו ותער ותחן בכנפך
 ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך
 האש ושרפת אותם באש מלע תצא אש
 אל כל בית ישראל ומינהו עוד תיסק
 ותירמי ותחון לעז פורא ותוקיד ותחון בענא
 בכין מינה תיפוק אשתא על כל בית ישראל
 מה אמר ארצי יהוה ואת
 ורושלים בתוך הגנים שמתיה וסביבתיה
 ארצות כד צל לך אהים רא ורושלים בע
 עממיא שריתה וסח סח לה מדוענתא ותמר

לך חרב
מלך חרב
לך חרב

65

את משפטי לרשעה מזהגים ואת
 חקתי מן הארצות אשר בביבתיה
 כי במשפטי מאסו וחקתי לא הלכו
 בהם ואשמיאת מת דיעה למחבתון
 מן עממיא ואת קמיה מן מדוענתא
 דבחרנהא ארז בדיע קצו וקמיה
 לא הליכו בקון לכו בה אמר
 ארצי יהוה יעו המעבכם מן הגותם אשר
 סביבתכם בחקתי לא הלכתם וארץ
 משפטי לא עשיתם ובמשפטי הגנים
 אשר סביבתכם לא עשיתם במונות
 אל מ אהים חלת דחבתון מן עממיא
 דבחרנהא בקמיה לא הליסטות
 דיע לא עברתון ובנימוסו עממיא
 דבחרנהא לא עברתון לכובה אמר
 ארצי יהוה הנני עליך עם אמי ועשית
 בתוכך משפטים לעיני הגנים בכין
 בר צל מ אהים האנא שלחרתני עוד
 אף אנא ואעמיד בציד פורענות דיעו
 לעיני עממיא ועשית כן את אשר
 לא עשית ואת אשר לא אעשה ממנה
 עוד יעו כל העבדים ואעמיד בק ית
 ולא עברית ותדר לא אעמיד רכונת
 עוד חקבל תועפתך
 לכו אבות ואכלו בעים בתוכך ובנים
 ואכלו אבתם ועשית כן שפטים
 וחירותי את כל שאריתך לכל יהוה
 כליו אבהו מכלו בשד בעיהו בעדונת
 מכלו בשד אכהתהו ואעמיד ביד
 פורענות דיעו ואיבדו מתל שאר
 עמיק לכל קוח לכו חייא נאם
 ארצי יהוה אכלא יעו מקדשו אשר

לך חרב
מלך חרב
לך חרב

לך חרב
מלך חרב
לך חרב

לך חרב
מלך חרב
לך חרב

לך לא ביע בייכ וסיו המנבם רשעתי מסך כס ליען
 שובו ד יניש הבדיק סור פרעה למענבם
 לכו כל כן וסיו מוע כוע מוכי אותם חלובם יתנם
 ופקעו טוא הגן הזכרם ליעם סכחת אוכל אתם
 פלישתם עוד זרים חרב ונבדריע אבוב כדית באט נשאת

ובמתא יצרונו בדיל רחמיו ויצדון אוג
 איגור יכון ויעברו ויבטלו טענותיו ויתקטפו
 חניפים ויבטלו ויתמחו עבדיכו ונפל חלל
 בתוכם וירעתם כי אני יהוה ויתרמז חסליו
 בעיניו ותידעו ארי אנא יי והותרתי בהיות
 לבם פליטי חרב בגוים בהורותיכם בארצות
 ואשאר במי יהוה לבון משוחבי חרבא בעממיא
 באית בדור יכו במדינתא וכלו פליטיכם
 אתי בגוים אשר גשבו שכ אשר גשבותי
 את לבם הוונה אשר כל מעלי ואת עיניהם
 יהם חונות אחרי גלוליהם ונקטו בפג
 בפניהם אל הרעות אשר עשו לכל תועבתיהם
 וירבון משחביכו ורחלתי ביני עממיא
 ראשית ביאו לתמן רחברית את ליבדון
 טפשא דסטא מבתר פולחני ות חינו
 ענייהו דטעאה בטר טענותיהו וירבון
 ויהו חזו על בישתא דעברו לכל תועבתיהו
 ודעו כי אני יהוה לא אל חנם דבר ע
 לעשות להם הרעה הזאת וידעו ארי אנא
 יי לא למגן גרית במימרי למיעבד להו
 בי שתא הרא כה אמר ארצי יהוה
 הכה בכפר ורקע בדגל ואמר אחא לכל
 תועבת רעות בית ישראל אשר בחרב
 ברעב ובדבר יפלו כל איי אהים טענותיהו
 חפוס בדגל ואמר נוי על כל תועבתא
 בי שות בית ישראל רב חרבא בפפנא ובמותא
 ותצוון הרחק בדבר ומות והקרוב בחרב
 יפל והנשאר והנצור ברעב ומות וכלותי
 חמתי בק רחיק במות ומות ודקרוב בח
 בחרבא ותקטלו ודאישתאר ודועול לברמי
 צמרא בפפנא ומות ומחול רועי בהוון וירעתם
 כי אני יהוה בהיות חלליהם בתור גלוליהם

10m

בית
במדי

ב
בית
במדי

זה אשר יבטלו ויעברו ויבטלו טענותיו ויתקטפו
 חניפים ויבטלו ויתמחו עבדיכו ונפל חלל

סביבת מוכחתיכם אל כל צבעה רפה בכל
 ראשי ההרים ותחת כל עץ רענו ותחת כל
 אלה עבתי מקום אשר נתנו שכר וחינוח
 לכל גלוליהם ותידעו ארי אנא יי במי יהוה
 קטליהוון בגל פיגור טענותיהו פחדות
 איגוריהוון על כל רמא מנטלא בכל רישי
 טמריא ותחת כל אילן עבוק ותחת כל
 בוטמא מעפיא אתר דיהבו תמו קורבנו
 לפולחן לכל טענותיהו ונטיתי את ידי
 עליהם ונתתי את הארץ שממה ושממה
 ממדבר דבלתה בכל משבתיהם וירעו
 כי אני יהוה וארים יתמחת גבורת עליהוון
 ואיתוון את ארעא לצרו ואישתממו ממדי
 דבלת בכל מותבניהוון וידעו ארי אנא יי
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה
 פגמתי עי לי ואמה בו ארבה אמר
 ארצי יהוה אל ארמית ישראל קץ באהדי
 על ארבע כנפות הארץ ואת בר אבלי
 יי אקים לארעא ריט קיצא מטאמסת
 פורענות קיצא למיתי על ארבע רוחו
 ארעא עתה הקץ עליך ושלחתי אפיבך
 ושפטתך בדרכיך ונתתי עליך את כל
 תועבתך בעו מפת פור ענות קיצא למיתי
 עליך ואשלח רוגלי בך ואתפרע מיבך
 באורחתיך ואיתוון עליך את כל תועבתך
 ולא תקום עיני עליך ולא אחמל בדרכיך
 עליך אתוון תועבתך בתוכה סהוון וירעם
 כי אני יהוה ולא יחוס מימתי עליך ולא
 ארחם ארי חוב אורחתיך עליך איתוון ופ
 ופור ענות תועבתך בגניך יהוון ותידעו
 ארי אנא יי כה אמר ארצי יהוה
 רעה אחת רעה הנה באה כל איי אהים

כי יבטלו
 ויעברו
 ויבטלו
 טענותיו
 ויתקטפו
 חניפים
 ויבטלו
 ויתמחו
 עבדיכו
 ונפל
 חלל

בית
במדי

זה אשר יבטלו ויעברו ויבטלו טענותיו ויתקטפו
 חניפים ויבטלו ויתמחו עבדיכו ונפל חלל

לתק לצהר וחירות מיקציה ליקר זהבתי ואינו
 צלמי תועבתהון שיקו ציהון עברו ביה על
 כן זהבתי להון לבוסרו ונתתי ביד הורים
 לבו ולרשעי הארץ לעלל וחללה ואמכרעיה
 מר רשעיו למיכר ולחייבי ארעא ויחלוננה
 והסבתי פני מהם וחללו את צפוני וכו' כה
 פריצים וחללה ואיסלוק שכרתי מינהון
 על ראחלונת ארעבית שכוצתי ויחלון
 בה רשעיו ויחלוננה עשה הרתוק
 כי הארץ מלאה משפט רמים והעור מלאה
 חמה עובד שישלון ארי ארעא איתמלאה
 חייבי קטול וקרתא איתמלאה חטופין
 והבאתי רעי גוים וירשו את בתיהם והשבת
 גאון עוים ונחלו מקר שיהם ואיתמלאו
 עממא וחכנון ות ביהון ואבטול רבות
 רשעיו ויחלון מקד שיהון קפדה בא
 ובקשו שלום ואין איתקפרת מטאובעון
 שלמא ולית הוה אלהוה תבא ושמועה
 אל שמועה תהיה ובקשו חזון מעבי אהוה
 תאבר מכהו ועצה מוקנים תבר על תבר
 חתי ובסודתא על בסודתא חתי ויבעו אהוה
 מפפר ואוראה תפקוק מכהו ומילן מחכים
 והמלך ותאכל ונשי אילבש שממה חזר
 עם הארץ תבה לנה מדרכם אעשה אתם
 ובמשפטיהם אפוטם וידעו כי אמ יהוה
 מלבא מתאבל ורבא ולבש צדו ודרי עמא
 דארעא יתבהלו מאורחהון אעביד עימהון
 ובנמוס יהון אתפרע מינהון וידעו ארי
 אנא ויהי בשנה הששית בשש
 בחמישה לחדש אני אושב בביתי וחקני
 זהודה ושבים לפני ותפל עלו שוכר ארץ
 יהוה והוה בשתא שתיתיתא בשתיתאה

וחללה
 לעור
 ב כן
 צפוני
 הקדש
 ב
 חטופים
 ויחלון בה

א 4

ב 6

6

על בליג

18

בחמישה לחדש אני אושב בביתי וחקני
 ביתי וסבי בית זהודה ותבין קדמי ו
 ושרת עלי תמז רוח נבואה מן קלי אהים
 ואראה והנה רמות כמראה אש ממראה
 מתניו ולמיטה אש וממתניו ולמעלה
 כמראה זהר כעין החשמלה וחיות והא
 רמות כחזו אשתא חזו יקר דלא יכלא
 ענא למיחזו ולא אפשר לאיסתכלא
 ביה חרע בחזו אשתא חזו יקר דלא
 יכלא ענא למיחזו ולא אפשר לאיסתכלא
 ביה ולעיל אכחזו זהר דאבעו חשעיה
 וישלח תבנית דר ויקחני בעיצת ראשו
 ותשא אתי רוח ביד הארץ ובין השמים
 ותבא אתי ירושלמה במראות אהים
 אלפתח שער הפנימית הפונה צפונה
 אשר שוכ מושב כמל הקצאה המקנה
 ואושוט רמות דר ואחרני בפער וישו
 ובטלת יתי רוחאביו ארעא ובין שמיא
 ואעילת יתי לירוע בחזו נבואה ושרת
 עלו מן קלי במעלמא רתענא גוואר
 דפתח לציפונא רתמו מותב צלם
 קוצאתא דמר גזיו והנה שוכ כבוד אהוה
 נשר אל כמראה אש ראתי בבקעה
 והא תמז שרי יקר אהא דישר מחווא
 דחיותי בבקעתא
 ויאמר אלי בוא ארס שאנא עיניך רדה
 צפונה ואשא עיני דרד צפונה ומה מצפון
 לשער המזבח כמל הוה בבאה ואמר לי
 בראים וקוה בעו עיני לאורח צפונא
 חקפית עיני לאורח צפונא והאמי עפונא
 לתרע מדבחה צלם קוצאתא הרג
 במעלמא ויאמר אלי בוא ארס הרג

ל

ב 4

הקצאה

ב כן במראות וסיף בעצאת אהים יס

אתה מהם עשיתם תועבות גדולות אשר
 בית ישראל עשיתם פה לרחוקה מעל מקדשי
 ועוד תשוב תראה תועבת גדלת ואמר
 לי בר ארם הא חזי את מאד אינני עבדך
 תועבתי רכבתי רכבתי ושלח עבדך כא לא
 לאתחקא מעל מקדשי ועוד תשוב
 תיחזי תועבתי רכבתי רכבתי ויבא אתי אלפתח
 החצר ואראה והנה חר אחר בקיר ואעיל
 חזי לתרע ודעתא נחית והא חזרא חר
 בכותלא ויאמר אליו בן ארם חתר בן
 בקיר ואחתי בקיר והנה פתח אחי ואמר
 לי בר ארם חתר בעני בכותלא וחתרת
 בכותלא והא תרעא חר ויאמר אליו בן
 ארם בן ארם את התועבת הרעות
 אשר הם עשיתם פה ואמר לי בר אעיל
 וחזי את טעובתא בישתא דאינני עבדך
 כא ואבא ואראה והנה כלתבנית רמש
 ובמה שקץ וכל גלגלי בית ישראל
 מחקה על הקיר סביב סביב ועלית וחזית
 והא כל דמות דרחיש ובעירא שוקועין
 וכל טעותא דפלחין להון בית ישראל
 מצורק על בותלא סח סח ושבעים איש
 מוקמי בית ישראל וזאנזיהו בן שפון עמד
 בתכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתי
 בירוועתר עניו הקסרת עליה ושבעין צבא
 מסכי ישראל וזאנזיהו קאים ביניהון
 קמיני קומיהון ונבר מ חתימה דהסותא
 בידיה ויסור עניו קסורתא פליק ויאמר
 אלי תראית בן ארם אשר וקמי בית יע
 ישראל עשיתם בחשה איש בחור רי
 משבתו כי אמרע אין יהוה ראה אותם
 עב יהוה את הארץ ואמר לי חזית

בר ארם רסכי בית ישראל עבדך בקבלא ונבר
 באודרון בית משכבתי ארז אמרון לא
 גלו עובדתי קמי רחיק לית אתי תבני ארעא
 ויאמר אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות
 אשר חמיה עשיתם ואמר לי עוד תשוב
 תיחזי תועבתי רכבתי רכבתי ויבא אתי אלפתח
 אתי אלפתח שער בית יהוה אשר אל
 הצפונה והנה שם הנשים ישבת מבכות
 את התמוז ואעיל חזי במעלנא חתרע
 בית מקדש ארזי דפתח לי צפונא חזיתא
 נשי אתי ובעבדך ית תמוזא
 ויאמר אלי תראית בן ארם עוד תשובת
 תראה תועבות גדלות מאלה ואמר לי חזיתא
 בר ארם עוד תשובת תיחזי תועבתי רכבתי
 מאילון ויבא אתי אל חצר בית יהוה הסג
 הפנימית והנה פתח היכל יהוה ביה האולם
 ובין המזבחים עשרים חמשיה איש צ
 אחוריהם אל היכל יהוה ופניהם קדימיה
 וחמיה משותתיהם קרמיה לשמש ואעיל חזי
 לדרת בית מקדש ארזי צבא והא חתרע
 חיכלא רזי בן ארם ובין מדבחה אכסרין
 וחמשא נברא אחוריהון להיכלא רזי
 ואפיהון לצד צבא והאינני מתחברין ס
 סגין למד וצחא לשוימשה ויאמר אלי
 תראית בן ארם הנקל לבית יהוה מעשת
 את התועבת אשר עשיתם כי מלאו את
 הארץ חמס וישבו להבעיכני והנכם שלחתי
 את הזמורה אל אפס ואמר לי חזיתא
 בר ארם חזיתא לבית יהוה מלמעבד ית
 בל תועבתי ארעא רכבתי ארזי מלו חז
 ארעא חסופת ותבו לארעא קרמי והא
 אעניו מיתו בדתא לאפיהון וצבא מעשה

בב
בב

69

בחמה לא תחוס עיני ולא אחמול וקראו
 באוני קול גדול ולא אשמע אתם ואת
 אנא אעבד ברצו ולא יחוס מימדי ולא
 ארחים ויצלחו קרמי בקל רב ולא אקבול
 צלותהו ויקרא באוני קול גדול לאמר
 פקדת העיר ואיש כלי משחתו בידו
 ואכלו ואנא שמע קל רב למימר אתקדשו
 רצמנו על קדמא וקבר מן חיובו ליה בידה
 והנה ששה אנשים באים מדרך שער
 העליון אשר מפנה צפונה ואיש כלי
 מפצו בידו ואיש אחר בתוכם לבוש
 בדים והסת הספר במתנו ובאו ועמדו
 אצל מוכח הנחשת והאשיתא מלאמא
 מחבליא בדמות גברין אתו מאורח פרא
 עילאה הפתח לעיפונא וקבר מן ביהוריה
 בידיה וגברא חרביניהו לבוש לבושין
 ופינקס ספרא בחרציה ועליו וקמו בקטר
 מדבחא רחשא וכבוד אלהי ישראל
 בעלה מעל הכרוב אשר היה עליו מעל
 מפתו הבית ויקרא אלהאיש הלבוש
 הבדים אשר קסת הספר במתנו ויקר
 אקאר ישראל איסתלק במרובא רהוז
 שרי עלוהו בבית קדש קדש ואנשוא
 מעיל לבית סקופת בית מקדשא וקרא
 לגברא דלבוש לבושא דפינקס ספרא
 בחרציה ויאמר יהוה אלו עבד
 בתוך העיר בקוד ירושלם והתליתתו על
 מצחת האנשים הנאמחים והנאצקים על
 כל התועבת הנעשות בתוכה ואמר לי
 עבר בגו קדמא בגו ורוע ותירשום תוא
 על בית עייז גבריא דמתא מחיון דרמנדקין
 על כל תועבתא דמתעבדא בגוה ולא לה

ל

חביון

ת

ל

אלה ק
בין ק

אמר באוני עבד בעיר אחרו והכו על
 תחס עיניכם ואל תחמלו ויאוליו שיתא
 מלאכיא מחבליא אמר ואנא שמע עבד
 בקדמא בתרוחי וקטלו ולא תחוס עיניו
 ולא תרחמיו וקו בחור ופתו לה שותו
 ונשים תהרגו למשחתו ועל כל אושאש
 עליו חבו אל תגשו ומי מקדשו תחרו
 וחלו באנשים הזקנים אשר לפע הבית
 כב עולים ובתולתא וטפלא ונשראמטו
 לחבליא ועל כל גברא רעלוהו רשכתוא
 לא תיקדבו ומבית מקדשי תשרחו וש
 ושריאובגבריא סביא דקדב ביקתא ויאמר
 אלהם טמאו את הבית ומלאו את החצות
 חללים צאו ויצאו והכו בעיר ואמר לחו
 סאיכו זת ביתא ומלו זת דדתא קטילופין
 ופקו וקטלו בקדמא ויהיב הכותב ותא
 אני ואפל על פני ואועק ואמר אחה ארני
 יהוה המשחית אפה את כל שארית יע
 ושר אל בשפקד את חמתך על ירושלם
 והוה בקטלו ותהוון ואישתארות אנא
 ואישתלחית על אפי וצחית ואמית
 קביל בעותי וי אהים המ חביל את חמ
 טאר אר ישראל במשפך זת חמתך על
 ירושלם ויאמר אלי עון בית ישראל
 ויהודה גדול במ ארמאר ותמלא ארץ
 רמים והעיר מלאה מטוהמי אמרו עוב
 מחוה את הארץ ואין מהוה ראה ואמר
 לו חובי בית ישראל ויהוה קיפוב בהלחרא
 לחרא ואותמלו את ארעא חתמי קטו
 וקדמא איתמלו את אכטיות דין אר
 אמרו רחוק לו זת חבני ארעא ולית דא
 גליא קיי וגם אני לא תחוס עיני ולא

10

אחמל רובם כראשם נתתי ואה אנא לא
 זחום מומדו ולא אירחום פורענות חוכיהו
 ברושיהו והבית והעד האיש לבוש
 הפדים אשר הקסת כמתניו משיב דבר
 לאמר עשיתי בכל אשר צויתני והיא
 גברא רבוי לבושיה רפונקסא כחרציה
 מתוב פיתגמא למימר עכרות כמא רפ
 רפוקתני ואראה והנה אל הרקיע אשר
 על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות
 כמא נראה עליהם וחזית והאברקועא
 דעלויש כרוביא כאבן טובא כחזון דמות
 כרוביא איתחזו עליהו ויאמר אל האיש
 לבוש הפדים ויאמר בא אל בינות לגלגל
 אל תחת לכרוב ומלא חפניך גחלו אשר
 מבינות לכרובים וזרוק על העיר ובאלעני
 ואמר לגברא רבויש לבושיה ואמר עול
 לביני גלגל לתחת כרוביא ומלי חופני
 עמדון ראשא מביני כרוביא וזרוק על
 קרתא ועל אנא חזי והכרובים עמרים
 מימיו לבית בבא האיש והעני מלא את
 החצר הפנימית וכרוביא קיימין מדרום
 לביתא כמיעל גברא וענו אמיסתא א
 איתמלי את חדרתא גינתא וירם כבוד יהוה
 מעל הכרוב על מפתן הבית ומלא חליתא
 העט והחצר מלאה את נעה כבוד יהוה ו
 ואוסתלק וקרא רזל בכרובא דהיה שרי
 עלוה ופרא מעל לקביל סקופת ביתא
 ואיתמלי ביתא ותענו אמיסתא ודרתא
 איתמלי את חדרתא וקרא רזל וקול כנפי
 הכרובים נשמע עד החצר החיצונה בקול
 אל שרי ברברו וקול כנפי כרוביא אשתמע
 עד דרתא בריתא בקולא מן קדם שרי

ח"ה
 ח"ה
 ח"ה

במילתא ויהי כעונו את האיש לבוש
 הפדים לאמר הן אש מבינת לגלגל מבינת
 לכרובים ובא ויעמד אצל האופן והיה
 בפקדותיה ית גברא רבויש לבושיה למי
 סב אישתא מביני גלגל מביני כרוביא
 ועל וקס בסטר גלגל וישלח כרובא את
 ידו מבינת לכרובים אל האש אשר בינת
 הכרובים וישא ויתן אל הפני לבוש הפדים
 ויקח ויצא ואושיש כרובא ית ידו
 מביני כרוביא לאישתא רביני כרוביא ונמי
 ויהב להפני רבויש לבושיה ונמיב ונפיח
 ודא לכרובים תבנית יד ארכ תחת כנפיהם
 ואיתחזו לכרוביא דמות יד אינשו אתחזות
 גפיהו ואר אה והנה ארבעה אופנים אצל
 הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחד ואופן
 אחד אצל הכרוב אחד ומראה האופנים
 בעניו תרשוש וחזית והא ארבעה גלגלי
 בסטר כרוביא גלגל חר בסטר כרובא חר
 וגלגל חר בסטר כרובא חר וחזול גלגלי
 בעניו אבן טובא ומראה דמות אחד לארבעתם
 כאשר והיה האופן בתוך האופן וחזוניהו
 דמות חר לארבעתהו כמארהו גלגל כג
 גלגל בלכתם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא
 יסבו בלכתם מן המיקום אשר יפנה הראש
 אחרינו ילכו לא יסבו בלכתם במחלהו על
 ארבעה סיטריהו אלוה ולא מתחזרו במחלהו
 אלו לאתרא דמתפני קדמיה בתוהו אלוה
 ולא מתחזרו במחלהו וכל בשרם ונביהם
 ויריחם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים
 סביב לארבעתם אופניהם וכל בשדהו וג
 ונביהו ואשרתהו וכנפיהו ועל גלגל מלא
 עינו כח כה לארבעתהו ועל גלגל לאופנים
 להם קרא הגלגל כאזני לאופני אלהו ותקרו

10^m

15^m

גלגל אואנא שמע וארבעה פנים לאחד פע
 האחד פע הכרוב ופע השני פע ארבעה פנים
 פע ארבעה פנים ופע השני פע ארבעה פנים
 אחד אפי חד אפי כרובא ואפי תינינא אפי
 אינשא ותליתא אפי ארבעה פנים
 אפי כרובא וירמו הכרובים היא החיה אשר
 ראית בנהר כבר ואיתרמו כרובא אינו
 בודמתא רחוקת בנהר כבר ובלכת הכרובים
 ולכו האופנים אעלם ונשא את הכרובים את
 כנפיהם לרום מעל הארץ לא יכבו האופנים
 ובהם מאעלם ובמיוזל כרובא אדלו גלגל
 לקיבליהו ובמיוזל כרובא ותגפיהו לא
 לאיתרמא כמילרע לרום שמיא לא מתחזו
 גלגל אפי אינו מקיבליהו בעמדם ועמדו
 וכרובים ירמו אתם בירוח החיה בהם כב
 במקמהו קימו ובאיתרומיהו מתרמו
 עמהו ארו כרוח בירמתא בהו ויעאמכו
 יהו מעל מפתו הבית העמד על הכרובים
 ואיבתלק וירא רוח רוחו שוח עלוהו מעל
 לקיבל בקופת ביתא ושרא על כרובא ווע
 וישאו הכרובים את כנפיהם וירמו מז הארץ
 לעינו בעאתם והאופנים לעינתם ויעמד שער
 בית יהוה הקדמני וכבוד אלוהי ישראל עליהם
 מלמעלה ונפולו כרובא את גפיהו ואיתרמו
 במילרע לרום שמיא ואנא חו במיפקהו
 וגלגל אפי לקיבליהו וקם במעלנא דתרעמית
 מקדשא דל מרנחאה וקד אקא ושרא
 עליוהו מלעלא היא חיה אשר ראית
 קחת אלוהי ישראל בנהר כבר ואדע כי
 כרובים המה אינו בטרמתא רחוקת תחות
 וקד אקא רועל בנהר כבר וירעית ארו כ
 כרובא אינו ארבעה ארבעה פנים לאחד

בב
הח

בב
הח

בב
הח

בב
הח

20m

וארבע כנפיים לאחד ורמות ירו ארבעת
 כנפיהם ארבעה ארבעה אפיו לחד ואי
 וארבעה גפיו לחד ורמות ירו ארבעה
 תחות גפיהו ורמות פניהם המה הפנים
 אשר ראית על נהר כבר מראית הכרובים
 איש אל עבר פניו ולכו ורמות אפיהו
 אינו אפיא רחוקת עלנכ חזוהו ואינו
 כרובא לקיבל אפיהו אלא ותשא ארצי
 רוח ותכא אתי אל שער בית יהוה הקדמני
 הפונה קדימה וזנה בפתח השער עשרים
 וחמשה איש ואראו בתוכם את יאנוהו
 בועזר ואת פלטיהו בן כנעני אשר העם
 ונעלתי יתי רוחא ואעילתי ותילת עמית
 מקדשא דל מרנחאה וקד אקא ושרא
 וקא במעלנא דתרעמית עמיהו וחמש אנשא
 וחזית בוייהו ות יאנו בר עו ותפלטי בר
 בן רבכי עמי ואמר אלי כן
 ארם אלה האנשים החשבים אתו ויעני
 ענת דע בעזר הזאת ואמר לי בר ארם
 אליו גברי ארמח שביו למינכם ויעלכו
 מלך מיט בקרתא דא האמרים לא
 בקרוב בנות בתים היא חמור ואנחנו הן
 הכשר דאמרין לא בקרוב למכנ בתין
 היא חשיבאלנא בדודא ויענא חשיבין
 בגנה בכפר ארבעה שיל בגן דודא
 לכו הנבא עליהם הנבא כן ארם בכז
 איתנבי עליוהו איתנבי בר ארם ותפל
 עליו רוח יהוה ויאמר אלי אמר כהאמר
 יהוה בו אמרתם בית ישראל ויעילות
 רוחכם אני ורעתיה ושרת עלי רובו
 מן קיי ואמר לי אמר כל אפי כן אפי
 אמרתו בית ישראל וראתו מחרהו

בב
הח

ודמיתק על לויכו קדמי גלון הדמיתם
 חלליכם בעיר הזאת ומלא אתם חוצותיה
 חלל אספתו קטליוכו בקרבת הדא
 ומליתון שוקהא קטליו
 לכוזה אמר ארני יהוה חלליכם אשר
 שמתם בתוכה המה הבשר והיא הפיר
 ואתם או צא מתוכה בכיוז אמוז
 קטליוכו רשותו בנה אונו ובכסרא
 והיא כרדא ותכוז אגלי מענה חרב
 דאתם וחרב אבי עליכם נאם ארני
 יהוה מן קדם דקטליו בחרב ארחתו
 דקטליו בחרב ארחתו עליכוז אגלי
 אהים והוצאת אתכם מתוכה וצתת
 אתכם מן דרים ועשיתו בכם שפטים
 ואגלי ותכוז מענה ואמקד ותכוז בך
 ציכ און ואעמד בכון מרענות דיכוז
 בחרב תפלו על גבול ישראל אשפט
 אתכם ודעתם כי אני יהוה בחרבא
 תתקטלו על תחום ארעא דיע אתמע
 מעכוז ותירעון ארי אגלי יהוה לא
 תהיה לכם לכיר ואתם תהיו בתוכה
 לבשר אל גבול ישראל אשפט אתכם
 והיא לא תהי לכוז כרדא ברם אתון תהון
 בענה בכסרא דבטול בע דודא על תחום
 ישדא אתפרע מיוכוז וירעתם כי אני
 יהוה אשר בחוקי לא הלכתם ומשפט
 לא עשיתם ובמשפטי העים אשר
 מביבתכם עשיתם ותירעון ארואנא
 וירבמיה לא הליסטון ורני לא
 ערדתו וכנימוכי עמיא דבסרעקון
 ערדתו והילכהבאי ופליטתו בוצעו
 מת ואפל עלפני ואועק קול צולואמר

אהה ארני יהוה בלה אתה עשה את שארית
 ושראל יהוה באיתגבוהתי ותלס ברב
 מית ואישטתחית על אפי רעחית בקלוד
 ואמרית קביל בעותי וז אדום גמרא ארת
 עכוד עים שארא דישרא
 והי דבר יהוה אלי לאמר והנה פנמ קני
 על גב בוארם אחיד אחיד אנשי גאלתך
 וכל בית ישראל בלה אשר אמרו להם ושב
 ורושלם רחוק מעל יהוה לע תיא מענה
 הארץ למורשה בר א אחד אחד איתש
 קריכו וכל בית ישר כולהו דאמריו להון
 ותבי ורופ איתת חקו מרחלמא רמי דילנא
 היא יהיבא ארעא למירתה
 לכו אמר כה אמר ארני יהוה כי הדחקתם
 בצום וכי הפציתם בארצות ואחי להם
 למקדש מעט בארצות אשר באו שם
 בכיוז אמר בדכ אגלי אדום ארי ארחתו
 לביני עמיא נארי בדרתיכוז במדינתא
 והבית להון סמי כמשתא מעמן לכיר
 מקדשו ואינוז כוער במדינתא דאגליאו
 לתמן לכו אמר כה אמר ארני
 יהוה וקבעתי אתכם מן העמים ואספרתי
 אתכם מן הארצות אשר נפוצתם פהם
 וצתתי לכם את ארמת ישראל בכיוז אמר
 כד אגלי אדום ואיקריכו ותכוז פביני עג
 מביני עמיא ואיכמשי ותכוז מן מדינתא
 דאיתבדרתון כהון ואיתקו לכוזת ארעא
 דישר ובאו שומיה וחקירו את כל שקציה
 ואת כל תועבתיה מימנה ומעלת לתמן
 ומערוז ותכל שיקרעוהא ותכל תועבתהא
 מימנה וצתתי להם לב אחד והוה חד שיה
 אתון בקרבם והסודת את לב האבן מכל

לכו אמר יז טעם בסיפרא ושיענתן חלליכם ומהחוקים
 וקבצתי המיסל בהון וזכירכם אדליבה מקדשי באש פוזת
 לוקח לתון

מכשרם ונתתם להם לב כשר ואיתנו לחול לב
 דחיל ודחל דחלא איתו במעיהו ואיתבר לבא
 דרישעא דהוא תקיה כאמנאמביס דהו ואית
 להו לב דחיל קדמי למעבר ועותי למעו
 בחקתי ולכו ואת משפטו ושמרן ועשו אותם
 והו לי לעם ואני אתיה להם לאלהים כדיל
 דמקמי ויכזו וית דיעו יטרון ועבדון
 יתהו ויהו קדמי לעם ואנא אהו להו לאק
 ואל לב שקציהם ותועבתיהם לבם הדרום
 בראשם נתתי נאם ארמי יהוה ובתר פולחן
 שיקוציהו ותועבתיהו ליבדו ושעו פדענת
 אורחיהו ברישיהו והבית אן איהם ושאו
 הכרבים את כנפיהם והאופנים לעמיתם
 וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה תעלו
 ברחביא בצמיהו וגלגלא לקבליהו ומקד
 אהא דיל עליהו מלעילא ועל כבוד טוה
 מעל תוד העיר ויעמד על ההר אשר מקום
 לעיר ואיסתלקו קראד מן מוע קרפא ושרא
 על טור ויתא דמער נחלקתא ורוחנשאטע
 ותבואנ בשדימיה אל העולה במראה ברוח
 אלהים ועל מעלי המראה אשר ראיתי
 ורוחא בעלתני ואובלתני למד ונת ארע
 כסדאל לות בעננותא בחיזו אברוחנבואה
 רשות עלי מן קני ואיסתלק מיני חיזווא
 דחזיתי וארבר אל העולה את כל דברי יהוה
 אשר הראני ואיתנביתי לבני גלותא תכל
 פתגמי ארמי דאחז מיני ויהו דבר
 והוה אלי לאמר ויהוה פתגמק יניעו לך
 בו ארם כבוד בית המרי אתה וישב אשר
 אשר עינים להם לראות ולא ראו ואזנים
 להם לשמע ולא שמעו כי בית מדי המה
 בר ארם בענ עמא פרבטא את יתיב דענינו

20m

דבר 2
דבר 2

C.12

להו למיחוי ולא חו וואדניו להו למשמע
 ולא שמיעו ארי עם סרכו אינו ואתה כו
 ארם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעשות
 וגלית מי מקומך אל מקום אחר לעינים
 אולי וראו כי בית מדי המה ואת פר אר
 אתקו לדמי גלותא תלי חמם לעניניהו
 ותגלי מאתר לאתר אוחרן לעניניהו
 מארם וחוון ארי עם סרכו אינו והוצאת
 בכלי גולה יומם לעניניהם ואתה תצא בערב
 לעיניהם כמוצאי גולה ותפיק מן במע
 גלותא חמם לעניניהו ואת תפוק ברמשא
 לעניניהו כמפיק גלותא לעיניהם חמ
 לך בקיר והוצאת בו לעניניהו חמ לך
 בכותלא ותפוק ביה לעיניהם על כותח
 תשא מעלטה תצי אפניך תכסה ולא
 תראה את הארץ כי מיפת מתקד לבית
 ישראל לעניניהו על כתפא תוטול ב
 כסבלא תפוק אפך תכסי ולא תיחזי ות
 ארעא ארי את יהבך לבית ישראל ואעש
 בו באטר צויתי כלל הוצאתי כלי גולה
 יומם ובערב חתרתני לי בקיר בוד בעלטה
 הוצאתי על כותח נשאתי לעיניהם ועשית
 בו כמא דאיתפקדות מיני אפיקות כמע
 גלותא חמם וכרמשא איתחזית לי
 ככותלא בוד כסבלא אפיקות על כתפא
 כסלות לעניניהו ויהו דבר יהוה
 אלי לאמר ויהוה פתגמק יניעו לך בו ארם
 הלא אמרו אלק בית ישראל בית המרי
 מה אתה עשה בר אלהים אים ימרו לך
 בית ישראל עמא פרבטא את עבד אמר
 אלהים ביה אמר ארמי יהוה הנשיא המשא
 יהוה בירושלם וכל בית ישראל אשר המה

דבר 2

פתכם אימר לחון כיון כי לא יזכרו עלי
 רבא מטול נבואתא דר אביר ופולמית
 וער דאינון בני חון אמר אני מופתכם
 כאשר עשיתו בו יעשה להם בגולה
 בשבי ולכו אימר אנא אתכון כמא
 רעטית בו יתעבד לכו בגלותא כשמיא
 תכון והנשיא אשר סתובב על כרתא
 ושא בעל טה ויצא בקור חתרו להוציא
 בופניו וכסה עו אשר לא ראה לעון
 הוא אתה ארץ ורביא רבי חון על
 כתפא וטול בקבלא ופוק בביתא וחתחו
 לאסקותיה ביה אפולה וכפי חלה דחב
 הוא ולא חווי נת ארעא ופרשתו את
 רשתו עליו ונתפש במצודתו והבאת
 אותו בבלה ארץ בשדום ואותה לא יראה
 ושם נמות ואפרש ית מצודת עלוהי וי
 ויתאחר בסרפתו ואעלי יתיה לסבל למד
 למיתת ארע כמדאי ותה לא יחוי ותמן
 תמות וכל אשר כפיכתו עזרה וכל
 אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריק אח
 אחריהם וכל דכס חרצוהי מעדוהי וכל
 משיר מתיה אברר לכל רוח ודקטליון
 בחרפא אצוי סתריהון וירעו כי אצוי
 וחוה כהפיצי אתם בגוים וזריתי אתם
 בארצות וידעו ארצא מלי כד אתלי
 ותהון ביי עממא ואברר יתהון בני
 ממדינתא וקותרתי מהם אנשי מספר
 מחרב מדעב ומדבר למעו יספרו את
 מלכותיהם בגוים אשר באושם ורעו
 כיומי יהוה ואשאר מיתהון גמרון רפעון
 מחרבא מכפנא ומפיותא בריל דאשועעו
 ית בלתי עבתהון בעממא דאיתגליאו

ותמן וידעו ארץ אנא יי
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר והוה פנמק יי עי
 למ בו אדם לחמד ברעש תאכל ומימין כדעה
 ובדאנה תשתה בר אמילך בזיע תיבול ומע
 ומיטותה בצרו ובאיטותמקו תשתי ואמרת
 אל עב הארץ כה אמר ארני יהוה לושבי
 ירושלים אל ארמת ישראל לחמם בדאנה
 יאכלו ומימיהם בשמימין ושתי למעו תשם
 ארעה ממלאה מחמם כל הישבים בה ותומר
 לעמא דארעא כד אצוי אהים ליתבני ירושלים
 על ארעא רול מיבלהון בזיע תבלות ומיטותהון
 באיטותמקו ושתיון בדיל דתיצרו ארעא
 ממלאה מחממה כל דתיבני בה והערים 20
 הנטובות תחרבנה והארץ טומאה תהיה
 וידעתם כי אני יהוה וקירי לא דהוהא תכון
 יחרבו וארעא ליצרו תהי ותידעו ארני אנא
 יהוה דבר יהוה אלי לאמר והוה
 פנמק יי עי למ בו אדם מה המישל חוה לכס
 על ארמת ישראל לאמר יארם הימים וי
 ואבר כל חונו בר אמה מתלא הדיל לכו על
 ארעא דישר למימר נורכח ומי א ותכטל
 כל נבואה לכו אמר אליהם כה אמר ארני
 יהוה השבתי את המישל הזה ולא מישלו
 אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קדבו
 הימים ודבר כל חונו בלון אימר לחון כד אצוי
 ו אהים איבטול מתלא הדיל ולא ימיתון
 יתיה עוד בישר אילחון איתגבי לחון איתקבו
 יומיא ופיתגם כל נבואה כי לא יהיה עוד
 כל חונו שווא ומקסם חלק בתוך בית ישראל
 ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר וקסם בדכח
 בעב בית ישראל כי אני יהוה ארבר את אשר
 אדבר דבר ועשה לא תמישוד עוד כי בימיכם

בית המדרש ארבע דבר ועשיתם נאם יהוה
 אלהים ארץ אנה לו אימלל את דאומללו
 פיתגמ אונתקנים ולא יבטל עוד ארץ
 בזמילכו עמא פרבנא אומללו פיתגמא
 ואיקומינה צע יי אהים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה פנמו
 עי למי בד ארם הנה בית ישראל אמרו
 החזון אשר חזה לזמיר רבים ולעתים
 רחוקת הוא נבא ב ארם הא בית ישראל
 אמרו אילן דהוא מליק לזמיר סגאן
 ולעידו כתיקוהו מתנבז לבו אמר אהם
 כה אמר ארבע יהוה לא תמשך עוד כל
 דבר אשר ארבע דבר ועשה נאם ארבע
 יהוה כלן אימר להזכר צע יי אהים
 לא יבטל עוד כל פיתגמי דאומללו פת
 פתגמא ונתקנים צע יי אהים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהוה פנמו
 לו עי לך בו ארם הנבא אל צבא ישראל
 הנבאים ואמרת לנביאי מלכם שמעו א
 דבר יהוה ב ארם איתנבזי על צבאי עט
 שקרא דיע דמתנבז ותומר לדמתנבז
 ברעות ליפחו קבילו פיתגמי ארבע כה
 אמר ארבע יהוה הו על צבאי אום העבליס
 אשר הלכום אחר רוחם ולבלתי ראו
 כל צע יי אהים וי על צבאי שיקרא
 ומשפטו דאולקבתי דהור ליבחו
 ומירעם לא חזו כשעלים בחרבות נ
 נביאק ישראל חזו בתעלון בחרבותא
 נבזי שיקרד ישראל חזו לאעליתם כפרעות
 ותגדו גר על בית ישראל לעמד כ
 במלחמה בזום יהוה לאקמתו בתרעותא
 ולא עברתו לבח עבריו טבין למבע

כאן
הוא
הוא

13

כאן
הוא
הוא

על בית ישראל למקם למבע עליהן
 רחמיו בעידו דאתו עליהן עברו חרם
 בזום דוצא דר חזו שואוקסם בזום
 האמרום נאם יהוה ויהוה לא שחכם
 ויהוה לקים דבר מתנבז שקר וילפן
 כדכין אמרו צע יי לא שלחונו
 ומחצפן דתתקנים מילתו הל אמרוה
 שוא חזיתם ומקסם בזום אמרתם וא
 ואמרום נאם יהוה ואני לא רבתי
 הלא נבואו דשקר איתנביתו וקסם
 כדכין אמרתו ואמרו צע יי ומודן
 לא איתמללו לבו כה אמר
 ארבע יהוה ועו דכרכם שוא וחזיתם
 כזכ לבו הנני אליכם נאם ארבע יהוה
 במזכר צע יי אהים חלה דאיתנביתו
 שקר ואל יפתחו בדכין בכין הא אנה
 שלח רועו עליכם אמר יי אהים ויהוה
 חזי אל הנביאים החזיק שוא והקסמים
 כזכ בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית
 ישראל לא יאיתבו ואל ארמת ישראל
 לא יבאו וידעתם כי אני יהוה אלהים
 ותהי מחת גבורתי על צבאי שיקרא
 ומתנבז שקר ומלפן כדכין ברזטוב
 דנעז לעמי לא יהו ובכתב חזי עליא
 דכתוב ליצדיקו בית ישראל לא יתפתחו
 ולא ירעו דיע לא מעלון ותידעו אר
 אנה יי אהים יעו ובעו הטעו אתעמי
 לאמר שלום ואין שלום הוא בנותחו
 וחכם סחום אותם תפל חלה דאיתנבוא
 שקר וחלה דאטעו אית עמי למימד
 שלם אולית שלם ואינן רבין לרבע
 מיחצאו שעע ליה סחופטו דלא תבן

כאן
הוא
הוא

כי אני יהוה ואפסיק את פתכי וירבו ואשויב
 את עמי מירכו ולא יתמסרו עוד סדכון לא
 לאי שתי צאה ותדעון ארי אנא לי יעו הנאת
 לב ערוק עקר ואני לא הכאתני ולחוק יד
 רשע לבלתי שוב מדרכו הרעה להחית חלה
 האכהתני לב כול למחני שקר ומוקדם מימי
 לא איתבהי ולתקפא יד רשועא ברול דלא
 למתב מאורחיה בישראל לקומותיה לבושה
 לאתחוינה וקסם לא תקסמנה עוד והעלתי
 את עמי מירכו וידעתו כי אני יהוה ככין
 שקר לא תתנבו ואולפו לא תלפיו עוד
 ואפוזב את עמי מירכו ותדעון ארי אנא
 לי ויבא אלי אנשים מוקע ישראל ושבו
 לפני אמר נביא אתו לחת גברו מסבי ושר
 ותוכו קדמי ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר והנה פי נב מוקע יע לי בן אדם
 האנשים האלה העלו גילו ליהם על לבם
 ומכשויל עונם נתנו נכח פניהם האררש
 אררש להם בר אגריא האילון אפיקו
 פולחו טעותהו על ליבהו ותקלת חובתו
 יתבו לקביל אפיקו האישותאלא ישותאל
 במימרי לחון לבו דבר אותם ואמרתי להם
 כה אמר ארני יהוה איש איש מבית ישראל
 אשר יעלה את גלגלו אל לבו ומכשויל עונו
 ושים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה
 בעמתי לובא ברב גלגלו בכין איתנבו
 לחון ותימר לחון כי אני אהים גבר גבר
 מבית ישר דמוק פולחו טעותיה על ליבי
 ותקלת חובתו ושו לקביל אפיקו ויתתי לתי
 נביא אנא לי משותאל ליה במימרי דאתי
 למתבע אולפו מן קדמי אפעלגב רמעת
 בכח פולחו טעותיה למענותפש את בית

614
 ה
 ח
 ט
 י
 כ
 ל

ישראל בלבם אשר ברו מעלי בעולות
 כלם בריל לקרבא מתבית ושר למיתן
 תיובתא בלבחון דכסו מבית פולחני
 ואיסתאבו בפולחו טעותהו טולחו
 לכן אמר אל בית ישראל
 כה אמר ארני יהוה שובו והשבתו
 מעל גלגלתיכם ומעל כל תועבותכם
 השבו פניכם בכין אמר לבית ומל
 כו אל אהים תשובו לפולחני ואעזר
 מיכחו פולחו טעותהו ותכל חובי
 פולחו טעות תועבותכו ארחיקו ממני
 אפסכו כי איש איש מבית ישראל
 ותהג אשר יגור בישראל ושר מאחז
 ועל גלגלתי אל לבו ומכשויל עונו ושים
 נכח פניו ובא אל הנביא אררש לו בי
 אני יהוה בענה לו כי ארי גבר גבר מבית
 ישר ומגמר יא דית גידון בשר ומסני
 מסתך פולחני ומסיק פולחו טעותיה על
 ליביה ותקלת חובתו ושו לקביל
 אפיקו ויתתי לתי נביא למישאל ליה
 במימרי אנא לי משותאל ליה במימרי
 ויתתי פני באיש יהוה השמיתיהו לאות
 ולמשלים והברתיו מתוך עמי וידעתם
 כי אני יהוה ואמתין רוגי בגבר אהווא
 ואשונינה לאת ולמיתלון ואיש צינח
 מע עמי ותדעון ארי אנא לי
 והנביא כי ופתה דבר דבר אני יהוה
 פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי אר
 דלי עליו השמדתיו מתוך עמי ושר
 ונביא ארו יטעיל ומילל פיתגמא אנא
 לי אטעית מת נביא ההוא וארים ית
 מחת גבורתו עלוהי ואשו ציניה מע

עמי וישראל וישאו עינם כעון הדרשבען
 הנביא יהיה ויקבלח חוביהו סחוב דאתי
 למיחל ולא אלה כחובי נבי שיקראוהו
 למען לא יתעו עוד בית ישראל מאחרי
 לא ושמאו עוד בכל פשעיהם והיו לילעם
 ואם אהיה להם לאלהים נאם ארצי יהיה
 כדיל דלא יטעון עוד בית ישראל מבתר
 פולחני ולא יספ אבון עוד בכל מרדיוח
 והיו קדמי לעם ואנא איהו להו לאלה
 אמר אלהים ויהי דבר יהוה אלו
 לאמר יהוה פיתגם נב מרמ עי למ בן
 אדם ארצי כי תחטא לילמעל מעל
 ונמית ירי עליה ושכרתי לה מסקה להם
 והשחתתי בה רעב והכרתי מימנה אדם
 ובהמה בר אדם ארעא ארי תחוב קומי
 לשקרא שקר וארים מוחת גבתי עליה
 ואיתבר בה סעיר מיכל אואשלחה
 בפסא ואישיעי מינה אינשא ובעירא
 והו שלשת האנשים האלה בתוכהו
 דנאל ואוב המה בערקהו ונצלו
 נפשם נאם ארצי יהוה ויהו תליתא
 גדיא האלו בניה נח דנאל ואוב
 אינו בזכותהו ושיזכון נפשחון צב
 אהים לו ויה רעה אעביר בארצי ושחמה
 והיתה שממה מכלי עבר מפע החיר
 אלו חיתא מי שתא אעבר בארעא ות
 ותכלינה ותהי ליער מדלות ערי מן
 קדם חיתא שלשת האנשים האלו
 בתוכה חי אע נאם ארצי יהוה אכבנים
 ואכבנות וצילו המה לבדם ונצלו והארצי
 תהיה שממה תלתא גבריא האלו בניה
 קיים אבא צב יי אהים אכבנו ואכבנו

ושיזכון אינו בלחוד יהוה ושתזכון וארעא
 תהי לצרו או חרב אביא אל הארצי יהיה
 ואמרת חרב תעבר בארצי והמרת מימנה
 אדם ובהמה אר קטלוו בחרבא אחתי על
 ארעא יהיה ואמר דקטלוו בחרבא ועון
 בארעא ואישיעי מינה אינשא ובעירא
 ושלשת האנשים האלה מתוסה חי אינ נאם
 ארצי יהוה לא יצילו בנים ובנות בהם לבדם
 ונצלו ותלתא גבריא האלו בניה קיים אבא
 צב יי אהים לא ישיזכון בננו ובננו אלו
 אינו בלחוד יהוה ושתזכון או דבר אשוק
 עלה ארצי יהיה אושפמתי חמתי עליה כדכ
 להכרית מימנה אדם ובהמה או מורתא
 אשלה על ארעא יהיה ואשפור חמתי
 עלה בקטול לשיציאה מינה אינשא ובעירא
 ונח דנאל ואוב בתוכה חי אע נאם ארצי
 יהוה אכבון אכבתי וצילו המה בערקהו
 ונצלו נפשם תח דנאל ואוב בניה קיים
 אבא צב יי אהים אכבן אכברת ושיזכון
 אינו בזכותהו ושיזכון נפשחון
 כייס אמר ארצי יהוה אה כי
 ארבעת שפמי הרעים חרב ורעב וחה רעה
 וחר שלחתי אל ורשולכ להכרית מימנה
 אדם ובהמה אריכל צב יי אהים אה ארי
 ארבע פורעונו בישו חרבא ובפנא וחיתא
 בישתא ומיתא שלחתי על ורשולכ ושעא
 מינה אינשא ובעירא והנה גיתה בה
 פליטה המוצאים בנים ובנות הנב ונאם
 אליכם וראיתם את דרכם ואת עליותם
 ונחמתם על הרעה אשר הבאת עליהם וישלם
 את כל אשר הבאתי עליה והא אי שתאת
 בה שיזכר ארצת פקרו בננו ובננו אינו נפקו

20

ס
פ

לתבון ותחונות אורחיהו ונת עובדיהו
 ותתנחמן על כל בני שת אר אמתית על
 דרועת כל דאמתית עליה ונתקמו אתכם
 כי תראו את דרכם ואת עלייתם וידעתם
 כי לא אל חכם עשיתי את כל אשר עשיתי
 כח באב ארצי יהוה וינחמו מתבון ארצי
 תחונות אורחיהו ונת עובדיהו ותידעו
 ארצי לא למען עבדית כל דעבדית בהא
 כי אקים ויהי דבר יהוה ארצי
 לאמר יהוה פצמתי על לב כוזבים מה
 יהיה עץ הגפן מכל עץ הזמר והאשר
 היה בעצי היער בר ארס מאשת ארלו
 גופנא מכל ארצי שכי שתא דהות באעי
 חורשא היקח מלפני עין לעשות למלאכה
 אם יקחו מלפני ותר לתלות עליו כל כלו
 היסבון מיפה אעא למיעבד עיבד ארס
 וסבון מיניה סוכתא למיתלו סה כל מינה
 לאש פתו לאכלה את שני קצתי ואלה
 האש ותוכו פחר היצח למלאכה הא
 לאשתא אותמסר לאישות צאה ותמיו
 פוטרתי אכלא אשתא ונייה חר היכשר
 לעבדותא הנה כדיתו תמיס לארועשה
 למלאכה את בני אש אכלתה וחר ונעשה
 עוד למלאכה האבד הנה שלום לאכשר
 לעבדא את אלהו דאשתא אכליהו
 וחר היכשר עוד לעבדא
 לכו כה אמר ארצי יהוה כאשר עץ הגפן
 בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה
 כן נתתי את יושבי ירושלב במיון כר צל
 כי אהוס במי אר ארלו גופנא באעי חורשא
 דמכרתיה לאשתא לאישות צאה כן
 מכרתית נת נתכי ירוש ותתני אתפנא בהם

615

בב
קב
טט

בב
קב
טט

מהאש יצאו והאש האכלה וידעתם
 כי אני יהוה בשומי אתפנא בהם ואמין
 ותפוד ענותי בהוון על פיתגמי אוריתא
 דיהיבניו כמג אשתא עפרו ועממיא
 דתקפין כאשתא אישוי צפון ותידעו
 ארצי אצא כי כחול רוגני בהוון ותתני
 אתה ארץ שמימה יעו מעלו מעל צאם
 ארצי יהוה ואיתקו את ארעא לעד ואלה
 דשקרו שקר צל כי אהים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר יהוה פצמתי
 עי למי כוזב ארס הודע את ירושלב את
 תועבתיה בר א אובחית נתכי ירושלב
 חוון להוון נת כל מעובדתהוון ואמרת
 כה אמר ארצי יהוה לירושלב מכרתהו
 וכל דתך מי ארץ הכנעני אבד האמין
 ואמר חתית ותזמר כל ארצי אהים
 לתכי ירוש ותתבטבון ותלדתבון מארע
 כנענאי תמז איתגלית על אכרסם א
 אבובו ביון כתרוא והודעתיה דאתו
 נחתו למיערס כרדע מרמיס אצא פרו
 נתכו ובזכות אבהתכו אנא מתרקה
 מן קדמיכו ות אימור או ומשיעו נת
 חיתאי ופולרתיק ביום הלדת אתללא
 כרת שורך ובמיתם לאר חצת למשע
 והמלח לא המלח ותחול לא חת לית
 ואף כד נחתו אבהתכו למיער ותבון
 בארעא דלא די לחון משעבדו ונעשו
 הות כמי שתא וז ערא דמית לחודא
 דרטיש על אפי כד ארלא איתפסיה
 שוריה ובמית לא אשתקוהו איתקוהו
 ובמלח לא איתמלח ובאכרין לא איתמלח
 לא חספה עליו עין לעשות לך אחרת

בב
קב
טט

בב
קב
טט

בב
קב
טט

ואלבישך רקמה ואנעלך תחשו ואחבשך
 כשש ואכפר משי ואלבישת ותכון למשי
 עיוורון מחמדת כנאיסון ויהבית מקוריקד
 בריגליכון וקדישית מיינבון כהני אלמיהו
 משמשיו קדמי במיניפן רבוץ ומתכונא
 רבאבלושו ציבעונז ואערך ערי ואתנה
 צמידים על ידך ורקור על גרונך ותקיעת
 ותכון כתיקון פיתגמי אוריתא סתמלון על
 תרין לוחי אבניא ויהבוען על ידי משור
 ובקדושת שקי רבא קדישית ותכון ואתן
 נוס על אפר ועגליים על אופך ועטרות
 תפארת בד אטון ויהבית ארון קדמי בתכון
 וענן קדמי מל עליו ותכון ומלאך שלוחמז
 קדמי מדבר ברישוכון ותערי יהב וכסה ו
 ומלבושך ששי ומשי ורקמה סלת ורבש
 ופומן אכלתי ותיפי כמאר מאר ותצלחי
 למלוכה ויהבית שוכני ביעכון מתקונות
 וכסה ויריעת כויץ וציבעונז וציוורון ומכא
 רטב כסלת וכרבש וכמשה אוכלית ותכון
 ועתרתון ותקיפתון לחדא לחדא ואצלחתון
 ופוליסתון בכל מלכותא וייצאלך שם
 בגנים ביעוד כו כליל הוא בהרדלי אשר ענ
 שמיית עליך נאם ארע יהוה וצפק ליד שוכ
 כצע ריער בית עממיא בשופרד ארו
 צמיר הוא קדרי רשומתי עלך צמ יי אהים
 ותבטחי בופיד ותגני על שמר ותשפכית
 תעותר על כל עבר ליהוי ואותרחו צרת
 בשופרד וטעית על שמיד ואותחברת
 ליד למיפלה לטענותא עים כל דערו לא
 כשור ליד למעבד כו ותקחי מבצרה ותעשי
 לך כמות טלאות ותומ עליהם לא באות
 ולא יהיה ותסיבת מלבושך ועצרת ליד

מאלה לחמלה עליך ותשלחי על פני
 השדה בגעל נפשך ביום הולדת אהר לא
 חסתי לכו עונא דפרעה למעבר לכו
 טבא חדא לאנחא לכו משעבודיכון
 לדחמא עליכון וער עליכון גירת גמלא
 למינמי דכוריוכון בנהרא לאכדא ותכון
 בעינו דהוייתון במצרים ואעבר עליך
 וארא מתבסקת בדמיך ואמר לך כדמך
 חיי ואמר לך כדמך חיי ועל חסרון קים
 אשתכון קדמי ואיתגלית למפרקכו
 ארי גל קדמי ארי אתון מענו בשועבודיכון
 ואמרית לכו בדמא רמה ותקא איהום
 עליכון ואמרית לכו בדם פוסחא אפוק
 זכור רבכה בעמח השדה נתמך ותרכי
 ותגלי ותבואו בערי עריס שריכנבוע
 ושערה עמח ואת עליו ועריה רבוורת
 בעמחי קדל איהבתכון וקציתון ותקפתון
 והוייתון לרעיון ולשיבטון ובעובדי אב
 אשתכון תקנא עירון פורקו כנישתכון
 מעא ארי אתון משעבודיך ומענו ואער
 עליך ואראך והנה עתה עת רודים וא
 ואני כנפלי עליך ואכקה ערותך ואשבע
 דאמכא בכרית אותך נאם ארע יהוה
 ותהי לי ואיתגלית על משה באכנא ארי
 גל קדמי ארי מיסא זמו פורקכו ואגמית
 ציומרי עליכון ואעריתי חוביכון וקמית
 ציומרי למפרק תכון כמא דקי ומית
 לאשתכון צמ יי אהים למיחויכון עם
 משמיש קדמי וארחצה במים ואשטף
 דמיה מעליך ואכופך בשמן ופרקית
 ותכון משעבוד מיצראי ואעריתי תקות
 מוחותא מיינבון ודברית ותכון בחירותא

בין מחפיו פתכומרו וטעית עליהו לא
 כדכשר ולא כרחו ותקחי כל תפארתך מוחי
 ומכספי אשר נתתי לך ותעשי לך עלמי וכר
 ותזני בם ונסית מיני תושבתיך מרהבו
 ומכספי ריהבית לך ועברת לך עלמי וכורא
 וטעית בהון ותקחי את בגדי רקמתך ותבטני
 ושמני וקטרתני נתתי לפניך ונסית ית
 לבישי ציורתיך וכסיתני ומי שחילוקטרת
 כוסמי שוית קדמיהון ולחמי אשר נתתי לך
 כלת ושמן ורבש האכלתיך ונתתיהו לפניך
 לדיחניח ויהי נאם יהוה וטובי ריהבית לך
 סלת ומשח ורבש אוכלתיך והכסיתני קדמיהון
 קורבניו לפלחו הלא הנאם כל אילון ציון
 אקים ותקחי את בניך ואת כנעניך אשר ירתו
 י ותזכירם להם לאבל המיעט מתזנותך אינא
 אכנית לארצא קדמי בני ישראל דרדרת ית
 בגד ויהבנתך דעת ריון למיפק מינן ויהוה
 קודשא קדמי ונביסתינו יהוה קורבניו לפ
 לפלחו הזעירא הנת בעיני טענותיך ותשחטי
 את בני ותתניס בהעביר אתם להם ונכסת
 את בני והכסיתני באעבר אתהוון יהוה ואת
 כל תועבותיך ותטותיך לא זכרתי את זמי
 נעורייך בהיותך ערם וערית מתבססת
 בדמד הית ותכל חובי טענותיך ותועבותיך
 לא אידברת ות זמיון רמולקדמיון הית
 מטלילא וטוביקא מתעניא בשעבודיך
 הית ויהי אחרי כל רעתך אחי אוי לך נאם
 ארבע יהוה מאתי בסופיך על כל בושותיך
 נביא אימר לך יהוה לך על רחבת מו לך על
 דלא תבת צב יי אקים ותבע לך נב ותעשי
 לך רימה בכל רחוב ובעת לך אינורו ועבדת
 לך ריץ בכל רחוב אל כל ראש דרך בעת

לך

ומתך ותתעבי את ימך ותפשתי את רגליך
 לכל עובר ותרכי את תזנותיך ברוש מלפנות
 אורח בעת רמתיך ואחילת ית קרושתך
 ואיתחברת לך למפלח לטענותא עב כל
 דעדי ואכנית ית טענותיך ותזני אל בני מעיני
 שוכניך גדלי בשר ותרכי את תזנותיך להנע
 להכעיסני וטעית סתר בני מי צראי קריבך
 מסרבלי בשר ואכנית ית טענותיך לארצא
 קדמי והנה נטית את ידך עליך ואגרע חקך
 ואתך בנפש שנאתיך בעת פלשתים הנכ
 הנבלמות מדרךך ומיה והא ארומית מחת
 נבדתי עלך ומנעית טוביך ואימכרתיך
 ביד בעלי רבבך כפרני פלישתאי דאיון
 עליהון שלחית נביא איתכנעו ואת לא תבת
 מאור חיק דעיצת חטאי ותזני אל בני
 אשר מבלתי שבעתך ותזכירם לא
 שבעת וטעית סתר בני אתור מרלארעת
 אוריתא וטעית בהון ואח לא ידעת תיבא
 ותרבי את תזנותך אל ארץ כנען כשהימה
 וגם בזאת לא שבעת ואכנית ית טענותיך
 לאיתחברא לעמי אדארעא דכנען לפחך
 בנימוקי ככדאי ואחכדא לארעת אוריתא
 מה אמלה לבתך נאם ארבע יהוה בעשותך
 את כל אלה מעשה אשה וינה שלסת מיה
 תקחי הנה רשע ליבך צב יי אקים במעבודיך
 ותכל אילון בעובדי איתא נפקת כדא
 דשליט לה בנפשה כבעתך נבל בראש
 כל דרך ומתך עקיותי בכל רחוב ולא הית
 כוונה לקיס אתנו במיבנה אינורך ברוש
 כל פרשות אורח ומתך עברת בכל רחוב
 ולא הית בנפקת כדא ומתחני אבאגרה
 האשה הפנאפת תחת אישה תקח את

לך

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ. כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. לא. לב. לד. לו. לז. לח. לט. מ. מא. מב. מג. מד. מה. מו. מז. מח. מט. נ. נא. נב. נג. נד. נה. נו. נז. נח. נט. ס. סא. סב. סג. סד. סה. סו. סז. סח. סט. ע. עא. עב. עג. עד. עה. עו. עז. עח. עט. פ. פא. פב. פג. פד. פה. פו. פז. פח.פט. צ. צא. צב. צג. צד. צה. צו. צז. צח. צט. ק. קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קי. קיא. קיב. קיג. קיד. קיח. קיט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קע. קעא. קעב. קעג. קעד. קעה. קעו. קעז. קעח. קעט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קץ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. ר. רא. רב. רג. רד. רה. רו. רז. רח. רט. רי. ריא. ריב. ריג. ריד. ריח. ריט. רכ. רכא. רכב. רכג. רכד. רכה. רכו. רכז. רכח. רכט. רל. רלא. רלב. רלג. רלד. רלה. רלו. רלז. רלח. רלט. רמ. רמא. רמב. רמג. רמד. רמה. רמו. רמז. רמח. רמט. רנ. רנא. רנב. רנג. רנד. רנה. רנו. רנז. רנח. רנט. רס. רסא. רסב. רסג. רסד. רסה. רסו. רסז. רסח. רסט. רע. רעא. רעב. רעג. רעד. רעה. רעו. רעז. רעח. רעט. רפ. רפא. רפב. רפג. רפד. רפה. רפו. רפז. רפח. רפט. רץ. רצא. רצב. רצג. רצד. רצה. רצו. רצז. רצח. רצט. ש. שא. שב. שג. שד. שה. שו. שז. שח. שט. שי. שיא. שיב. שיג. שיד. שיח. שיט. שכ. שכא. שכב. שכג. שכד. שכה. שכו. שכז. שכח. שכט. של. שלא. שלב. שלג. שלד. שלה. שלו. שלז. שלח. שלט. שמ. שמא. שמב. שמג. שמד. שמה. שמו. שמז. שמח. שנט. שס. שסא. שסב. שסג. שסד. שסה. שסו. שסז. שסח. שסט. שע. שעא. שעב. שעג. שעד. שעה. שעו. שעז. שעח. שעט. שפ. שפא. שפב. שפג. שפד. שפה. שפו. שפז. שפח. שפט. שץ. שצא. שצב. שצג. שצד. שצה. שצו. שצז. שצח. שצט. ט. טא. טב. טג. טד. טה. טו. טז. טח. טט. י. יא. יב. יג. יד. יה. יו. יז. יח. יט. יכ. יכא. יכב. יכג. יכד. יכה. יכו. יכז. יכח. יכט. יל. ילא. ילב. ילג. ילד. ילה. ילו. ילז. ילח. ילט. ימ. ימא. ימב. ימג. ימד. ימה. ימו. ימז. ימח. ימט. ינ. ינא. ינב. ינג. ינד. ינה. ינו. ינז. ינח. ינט. יס. יסא. יסב. יסג. יסד. יסה. יסו. יסז. יסח. יסט. יע. יעא. יעב. יעג. יעד. יעה. יעו. יעז. יעח. יעט. יפ. יפא. יפב. יפג. יפד. יפה. יפו. יפז. יפח. יפט. יץ. יצא. יצב. יצג. יצד. יצה. יצו. יצז. יצח. יצט. ק. קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קי. קיא. קיב. קיג. קיד. קיח. קיט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קע. קעא. קעב. קעג. קעד. קעה. קעו. קעז. קעח. קעט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קץ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. ר. רא. רב. רג. רד. רה. רו. רז. רח. רט. רי. ריא. ריב. ריג. ריד. ריח. ריט. רכ. רכא. רכב. רכג. רכד. רכה. רכו. רכז. רכח. רכט. רל. רלא. רלב. רלג. רלד. רלה. רלו. רלז. רלח. רלט. רמ. רמא. רמב. רמג. רמד. רמה. רמו. רמז. רמח. רמט. רנ. רנא. רנב. רנג. רנד. רנה. רנו. רנז. רנח. רנט. רס. רסא. רסב. רסג. רסד. רסה. רסו. רסז. רסח. רסט. רע. רעא. רעב. רעג. רעד. רעה. רעו. רעז. רעח. רעט. רפ. רפא. רפב. רפג. רפד. רפה. רפו. רפז. רפח. רפט. רץ. רצא. רצב. רצג. רצד. רצה. רצו. רצז. רצח. רצט. ש. שא. שב. שג. שד. שה. שו. שז. שח. שט. שי. שיא. שיב. שיג. שיד. שיח. שיט. שכ. שכא. שכב. שכג. שכד. שכה. שכו. שכז. שכח. שכט. של. שלא. שלב. שלג. שלד. שלה. שלו. שלז. שלח. שלט. שמ. שמא. שמב. שמג. שמד. שמה. שמו. שמז. שמח. שנט. שס. שסא. שסב. שסג. שסד. שסה. שסו. שסז. שסח. שסט. שע. שעא. שעב. שעג. שעד. שעה. שעו. שעז. שעח. שעט. שפ. שפא. שפב. שפג. שפד. שפה. שפו. שפז. שפח. שפט. שץ. שצא. שצב. שצג. שצד. שצה. שצו. שצז. שצח. שצט. ט. טא. טב. טג. טד. טה. טו. טז. טח. טט. י. יא. יב. יג. יד. יה. יו. יז. יח. יט. יכ. יכא. יכב. יכג. יכד. יכה. יכו. יכז. יכח. יכט. יל. ילא. ילב. ילג. ילד. ילה. ילו. ילז. ילח. ילט. ימ. ימא. ימב. ימג. ימד. ימה. ימו. ימז. ימח. ימט. ינ. ינא. ינב. ינג. ינד. ינה. ינו. ינז. ינח. ינט. יס. יסא. יסב. יסג. יסד. יסה. יסו. יסז. יסח. יסט. יע. יעא. יעב. יעג. יעד. יעה. יעו. יעז. יעח. יעט. יפ. יפא. יפב. יפג. יפד. יפה. יפו. יפז. יפח. יפט. יץ. יצא. יצב. יצג. יצד. יצה. יצו. יצז. יצח. יצט. ק. קא. קב. קג. קד. קה. קו. קז. קח. קט. קי. קיא. קיב. קיג. קיד. קיח. קיט. קכ. קכא. קכב. קכג. קכד. קכה. קכו. קכז. קכח. קכט. קל. קלא. קלב. קלג. קלד. קלה. קלו. קלז. קלח. קלט. קמ. קמא. קמב. קמג. קמד. קמה. קמו. קמז. קמח. קמט. קנ. קנא. קנב. קנג. קנד. קנה. קנו. קנז. קנח. קנט. קס. קסא. קסב. קסג. קסד. קסה. קסו. קסז. קסח. קסט. קע. קעא. קעב. קעג. קעד. קעה. קעו. קעז. קעח. קעט. קפ. קפא. קפב. קפג. קפד. קפה. קפו. קפז. קפח. קפט. קץ. קצא. קצב. קצג. קצד. קצה. קצו. קצז. קצח. קצט. ר. רא. רב. רג. רד. רה. רו. רז. רח. רט. רי. ריא. ריב. ריג. ריד. ריח. ריט. רכ. רכא. רכב. רכג. רכד. רכה. רכו. רכז. רכח. רכט. רל. רלא. רלב. רלג. רלד. רלה. רלו. רלז. רלח. רלט. רמ. רמא. רמב. רמג. רמד. רמה. רמו. רמז. רמח. רמט. רנ. רנא. רנב. רנג. רנד. רנה. רנו. רנז. רנח. רנט. רס. רסא. רסב. רסג. רסד. רסה. רסו. רסז. רסח. רסט. רע. רעא. רעב. רעג. רעד. רעה. רעו. רעז. רעח. רעט. רפ. רפא. רפב. רפג. רפד. רפה. רפו. רפז. רפח. רפט. רץ. רצא. רצב. רצג. רצד. רצה. רצו. רצז. רצח. רצט. ש. שא. שב. שג. שד. שה. שו. שז. שח. שט. שי. שיא. שיב. שיג. שיד. שיח. שיט. שכ. שכא. שכב. שכג. שכד. שכה. שכו. שכז. שכח. שכט. של. שלא. שלב. שלג. שלד. שלה. שלו. שלז. שלח. שלט. שמ. שמא. שמב. שמג. שמד. שמה. שמו. שמז. שמח. שנט. שס. שסא. שסב. שסג. שסד. שסה. שסו. שסז. שסח. שסט. שע. שעא. שעב. שעג. שעד. שעה. שעו. שעז. שעח. שעט. שפ. שפא. שפב. שפג. שפד. שפה. שפו. שפז. שפח. שפט. שץ. שצא. שצב. שצג. שצד. שצה. שצו. שצז. שצח. שצט. ט. טא. טב. טג. טד. טה. טו. טז. טח. טט. י. יא. יב. יג. יד. יה. יו. יז. יח. יט. יכ. יכא. יכב. יכג. יכד. יכה. יכו. יכז. יכח. יכט. יל. ילא. ילב. ילג. ילד. ילה. ילו. ילז. ילח. ילט. ימ. ימא. ימב. ימג. ימד. ימה. ימו. ימז. ימח. ימט. ינ. ינא. ינב. ינג. ינד. ינה. ינו. ינז. ינח. ינט. יס. יסא. יסב. יסג. יסד. יסה. יסו. יסז. יסח. יסט. יע. יעא. יעב. יעג. יעד. יעה. יעו. יעז. יעח. יעט. יפ. יפא. יפב. יפג. יפד. יפה. יפו. יפז. יפח. יפט. יץ. יצא. יצב. יצג. יצד. יצה. יצו. יצז. יצח. יצט.

40

הם ואומרים לקטול ברע ובחמה ועתה אותך
ביום והדמו גבר ונתעו רמותיך והפטיטו אותך
בגדך ולקחו כלי תפארתך והניחו עירם ועריה
ואימסר יתיה בדיהון ופגרוו שורד ויתרעו
רמיתך ושלחו יתיה לבושי קריד ויסבון מע
תושבחתיה וישב קומך מטל אושבוקא
והעלו עליך קהל ורצמו אתך באבו ובתקוד
בחרבתם ויבחו עליך משיחו וירגפון יתך
באבע קלע ויבועוך במפיהו ושרפו בנך
באש ועשו בך שפטים לעיני נשים רבות
והשבתיך מזונה וגם אתנו לאתני עוד ויהיו
בתך בערא ויעברון ביד פורענות דיו לעיני
מדינו סגאו ואיבטליס מלמיהו בעפקתברא
ואת אג לאתתני עוד והנחתי חמתי בך וסיה
הנאתי ממך ושהטתי ולא אבעס עוד ואני
חימתי בך ותיעדי קצאתי מינך ואכתי ולא
יהי רוגן עוד ועו אשר לא זכרתי את ימי
בערדך וברגילי בכל אלה וגם אני האריכך
בראש נחתי גאם ארני יהוה ולא עשיתי את
הזמה על כל תועבתך חלה דלא אודברת
ות זומין רמלך דמין וחזית מרגא קדמי בכל
אלין ואת אצא פורענות אודחיה ברש חבית
צמני אהים ולא עברת ליד עשה למתב מובל
תועבתך הנה כל המישל עליך ומשל לאמר
כאמה בקה האכל חמיתיל עלך ומתל למימר
בעובדי אימאבו ברקא בת אמך את געלת
אישה ובצח ואחות אחותך את אשר געלו
אנשיהו ובצחו אמכו חמית ואמכו אמרי
לפי אחזית ברקא לעמ ארעא דכצע וליעבד
בעובדי עמה דאיתרכו אבתו עובדני הלא
ואחתא לסדכ ועמרה דאי שתי צי עמיהו
אבתו עובדני הלא אימכוו שרה בי חיתא

והים כעש ריש רמא לאיתתא דרחומא
על בעלה ומוציא עלוהי שובקת זת בעלה
וטעת בתר נוכראו לכל זנות יתע נרה
ואתנתי את נדבך לכל מאהבך ותשחה
אותם לבא אלך מסביב בתעמך לכל
נפקתברא זקבו אצ ואת אהמית את אצ
לכל רחמך ושחידתתהו למית עלך מק
סח בטעמך ויהי בך הפך מן הנשים סענות
ואחרך לא ונה ובתך אתנו ואתנו לא
עלך ונה להפך והוה בך שוע כעש רע
מן מדינתא בטעמך ובתך לא הורת
רעעת בחמיה ובמתך אצ ואצ לא
איתיה לך והת לטעו לכן ונה שמע
והי יהוה בכיז עובר האב נפקתברא
כעש ריש קבילי פיתגמאר
כה אמר ארע יהוה ועוה שפר נחשוק
ותגיה ערות בת זנותך על מאהבך ועל
כל גילוי תועבתך וברמי במה אשר נפת
להם כל אצ לא אהים חלה דאיתגלית סחמתי
ואיטווי קלמך ברטעית בת רחמך וית
כל חוכל פולחן טעות תעובתך ובחובת
תבער רנבית להון לכו הנב מקבז את
כל מאהבך אשר ערכת עליהם ואת כל
אשר אהבת על כל אשר שנאת וקבעתי
אתם עלך מסביב ועליתי ערותך אלהם
וראו את כל ערותך בכין האנא מכניש
תכל רחמך דאיתרעית למיטעני בתרוחו
ותכל דרחומת עיב כל דכמת ואוכניש
תהו עלך מסח סח ואיעלי בהתתך לחון
וחון זת כל קלמך ושפטתך משפטו
נאפת וטפכות דכ ונתקד דכ חמה וד קתה
ואיתפרע מינך פורענות ציפו ואשרת

אלה אמר הנה בא מלך בכל ירושלים וקח את
 מלכה ואת שדויה ויבא אותם אליו בביתו אימ
 בעו לעמא סרבנא הלא ירעקו מיא אולק
 אימר הא אתא מלכא רבכל לירושלם ודבר
 מת מלכה וית רב כדא ואוביל יתהוון לנותיה
 לככל ויקח מירע המלכה ויכרת אתו ברית
 ויבא אותו באלה ואת אילו הארץ לקח ודבר
 מירעא רמלכותא ויגד עמימיה קים ואעיל יתיה
 במימי וית רב כדו ארעא דבר להיות ממלכה
 שפלה לבלתי התגשא לשמך את בריר
 לעבדה למייהו למיכו חלשא בריל רלא
 לא ית רב כדא למיטור ית קמייה למיפלחיה
 וימרדו לשלח מלאכיו מצרים לתת לוסוס
 ועבד היצלה הימלט העשה אלה והפך
 ברית ומלט וימרד ביה לשלחא איסגלוהו
 למצרים למימון ליה סוסוון ועכסע היצלה
 הישתוב רעבו אילין ומשע קים הישתוב
 חי אינ נאם ארץ יהוה אכלא במקום המלך
 הממלך אתו אשר ביה את אלתי ואשר
 הפך את סריתו אתו סתור בכל ימות קים
 אנא אינ יי אקים אכלא בא תרא רמלכא
 ראמליק חתיה רבסר על מומתיה וראשני
 מתקממיה עימיה בעג בכל ימות ולא בחול
 צחיל ובקהל רב ועשה אתו פרעה במלחמה
 בשפך כללה ובבנות דיק להברות נפשות
 רבות ולא פמיטיר לין פגיאן ובעס פגי עמיד
 עימיה פרעה קרב במי עסר מוליתא ובמב
 ברקום לשיצאה מרינן פגיאן ובוה אלה
 להפך ברית והנה נתן ירו וכל אלה ועשה לא
 ימלט ובסר על מוכי לא שנאה קים והא
 אמטו ירוה וכל אילין עבר לא ישתוב
 לכובה אמר ארץ יהוה חי אינ

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

אם לא אלתי אשר ביה ובריתי אשר הפוך
 ונתתיו בראשו כליו כל יי אקים קים
 אנא אם לא מומתו רבסר וקמי יראשני
 ואיתין פירענות אורחיה ברי שיה ופרשת
 עלי ורשתי ונתפש במ צודתי והביאתיו
 ככלה ונשפסתי אתו שס מעלן אשר מעל
 כי ואיפרוס עלוהל מצדתי ויתאחר בסרעני
 ואגלימה לככל ואיתפרע מיניה תמו
 שיקרוה רשוקרבי ואת כל מברחו וכל
 אגפול בחרב ופלו והגש ארים לכל רור
 ופרשו וירעתסכו אי יהוה ויתכל עמיהו
 ככל משור יתיה בחרבא יתקטלון וירם
 ורשות ארון לכל רוח ותברכו ותירעון
 ארי אנא יי גרות במימרי
 כה אמר ארץ יהוה ולקחתי אינ מצמת
 הארץ הרמיה ונתתי מראש יצקתי רד
 אקטה ושתלתי אינ על הרגבה ותלול בו
 צל יי אקים ואיקרב אנא ממלכות ארצות
 דוד רמתיל בארוא ואקומיניה מבני עשו
 ימק ארבי ואקומיניה במימרי בסודות
 ומנפול בהר מרום ישראל אשתלט ונשא
 ענת ועשה פרי והיה לארז אריר ושבע
 תחתיו כל צפור כל כנת בעל דליות שתבעה
 בטור קרשא וישרא איקומיניה ובגש
 משירמן ויעבו פומכון ויהל למיך תקח
 ויסתמכו עלוהי כל צדיקיא וכל עונותיא
 בטלל מלכותיה ושרון וירעובל עצי
 השדה כי אי יהוה השפלת עץ גבוה
 הצבחה עץ שפל הוכשתי עץ לח והפחתי
 עץ יבש אי יהוה הברתי ועשיתי וירעון
 כל מלכי עמימיה אר אנא לוג רית אמאכית
 מלכות דהוה תקיפא ותקיפית מלכות דהוה

20

10^m

תקיפא ותקיפות מלכות דהוה חלשא אמאכית
 מלכות עממא דהות תקיפא באע רטיב
 ותקיפות מלכות בית ישראל דהנת חלשא
 באע יביש אנא לוי גרות במימרי ואקיים
 ויהי רבר יהוה אלי לאמר ותק
 פנמיני עני לב מהלכס אתם משוללות
 המשול הזה על ארמת ישראל לאמר
 אבות יאכלו בסר ושויני בניס תקהינה
 מא למס דאתח מתלויית מתלא הדין על
 ארעא דישר לב אבהתא חסון ובנא לקו
 חואני נאם ארני יהוה אב יהיה לבס עור
 משל המשול הזה בישר אל קיים אנא
 צני אקים אם זהו לכון עור ממת למתלא
 הדיו ביער הוכל הנפשות ליהנה כנפט
 האב וכנפט הכו לי הנה הנפש החטאת
 היא תמות הא כל נפש אתא דילי אינן
 כנפט אבא וכנפט בר אקדמי אינן אינש
 דחטי הוא ימות ואיש כו יהיה צדיק
 ועשה משפט וצדקה וצדק אר יהוה וכו
 ועבד דין דקשוט וכו אל החרים לא
 אבל ועינו לא נשא אל גלילי בית ישראל
 ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה
 נדה לא יקרב בטורא לא פלח לטעותא
 ועינוהי לא זקה לפולחן טעות בית יער
 ות איתת חבריה לא פאניב ולת איתא
 טומאה לא על ואיש לא ינע חבלת חוב
 ושיב גילה לא על לחמו לרעב ימן ועית
 נכסה בער ואינש לא אתי משכון רחבתא
 אתוב גילה לא על מרחמייה לבפנאיהב
 וער טלאה בכי מכסותיה כנשד לא
 וכו ותרבות לא זקה מעול ושיב דין

ב
ד
ק
ו
כ
ל
א
ת
נ
כ
ו
ת

ד
י
ק

ב
ד
ק

ב
ד
ק

משפט אמת יעשה ביו איש לאיש סחוב לא
 לא יקב דויביתא ארנביב מישוקרא אתיב
 זריה דין דקשוט עבד בין גבר לגבר בחקת
 יחיד ומשפטו שמר לעשות אמת צדיק הוא
 חיה יהיה נאם ארני יהוה בקנימי הליד ודיני
 נטר למעבד קשוט צדיקא הוא מוחא מוח
 צני אקים והוליד כופריץ שפך רב ועשה
 אח מאחת מאיה ואוליד בר רשוע אשור
 רב ועבד לאחיהו מחר אמאילוי והוא את
 כל אלה לא עשה כי נס אל החרים אבל ואת
 אשת רעהו טמא והוא את כל אילין עבד
 אילין בטורא פלח לטעותא ות איתת
 חבריה סאיב עי ואינו הונה גילת גיל
 חבל לא ישיב ואל החרים נשא עינו וקעבד
 עשה מסבין וחשיך אוני גילא על משפטא
 לא אתיב ולפולחן טעותא זקה עינוהי ו
 תועבא עבד כנשד נטן ותרבות לקח וכו
 לא יחיה את כל התועבת האלה עשה מות
 יומת דמיוכו יהיה בחיבולו איקב וויביתא
 נסיב דאיתקיים לא מתקיים ות כל תועבתא
 האילין עבד כמת ימות חובת קסו ליהביה
 נדה והנה הוליד בו וקרא את כל חטאת אביו
 אשר עשה ויראה ולא ועשה כחן וזה
 אולד בר והוא את כל חובי אביו דעבד והוא
 ולא עבד כמותהו על החרים לא אבל ועינו
 לא נשא אל גלילי בית ישראל ואת אשת
 רעהו לא טמא על טורא לא פלח לטעותא
 ועינוהי לא זקה לפולחן טעות בית יער ות
 איתת חבריה לא פאניב ואיש לא ינע
 חבל לא חבל גילה לא על לחמו לרעב נטן
 ועית כסיה בער ואינש לא אתי משכונא

18

לא צדיק וצדיק לא יגדל חמיה לבפניו
וערסלאה כפי מכסותיה מעני השויב ירו
נשך ותרכות לא לקח מטפטי עשה בחקתי
הלק הוא לא ימות בעון אביו חיה וחה זמם
ממסכית לא אתיב ידיה חיבוליא וריביתא
לא נכס ריני עבר בקממי הלק הוא לא
זמות בחובי אביו מיקא חיו אביו עשק
עשק גלגל אח ואשר לא טוב עשה במו
עמיו חנה מתבעני אביו ארו עשק
עשק אגל גילה לתר מאחיה ודלא תקון
עבר בגי עמיה והא מית בחוביה ואמרת
מדע לא נשא הבו בעון האב והבו מטפטי
וצדקה עשה את כל חקתי שמר ונעשה
אתם חיה וחה ואמרתו מדיו לא לקי
ברא בחובי אבא וברא דיו דקשום וכו
עבר ות כל קממי נטר ועבר ותחו מיקא
יחי הנפטי החטאת היא תמות בו לא ישא
בעון אביו אבל ישא בעון הכז צדקת
הצדק עליו תהיה ורשעת הרשע עליו
תהיה אפשי ומחטו הוא זמות בר אלא לקי
בחובי אבא ואבא לא לקי בחובי אבא זמות
זכות ובאה ביה יתקיים חובת חבא עליו
תהו והרשע כי ישוב מכל
חטאתו אשר עשה ושמל את כל חקתי
ועשה מטפטי וצדקה חיה וחה ראימת
ורשעא ארו ותוב מכל חוביהו דעבר וטו
תכל קממי העביר היו דקשום חבו מיקא
יחי לא זמות כל פשעיו אשר עשה לא
זכרו לו בצדקתו אשר עשה וחה כל
חוביהו דעבר לא יזכרו ליה בזכותיהו
דעבר יתקיים החפץ אחפץ מות רשעטא

ל
ז
ז
ז

ל
ז

ז
ז

ז
ז

ז

ז
ז

אדני יהוה הלא בשוכו מדרכיו וחה הכ
המירעא ריענא מותיה רשעא אב
אדני הלא כד יתוב מאור חיה יתקיים
ובשוב צדיק מצדקתו ועשה
עול ככל התועבת אשר עשה הרשע ועשה
וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרה ממעל
אשר מעל ובחטאתו אשר חטא כס זמות
וכד יתוב ובאה מזכותה העביר שחרב כל
העשיתא דעבר רשעא ועביר האיתקם
כל זכותיהו דעבר לא יזכרו בשיקריה
דשקר ובחוביהו דחב בהון זמות ואמת
לא יתבו דרד יהוה שמעו צאמית ישראל
הדרבי לא יתבו הלא דרכיכם לא יתכנו
ואמרתו לא מפרשן לנא אורחת טובא
דיו שמעו בעו בית ישראל האורחת טוב
לא מפרשן לכו הלא אורחתכו דילקו
לא תקנו בשוב צדיק מצדקתו ועשה
עול זמת עליהם בעו אשר עשה זמות
כד יתוב ובאה מזכותיה העביר שחר
זמות עליהו בשיקרא דעבר זמות
ובשוב רשע מרשעתו אשר
עשה ונעש מטפטי וצדקה הוא את
נפשו וחה וכד יתוב רשעא מחוטא
דעבר העביר היו דקשום חב הואת
נפשיה יקיים וראיה ושוב מכל פשעיו
אשר עשה חיה וחה לא זמות ומוא
ותב מכל חוביהו דעבר מיקא יחי לא
זמות ואמרו בית ישראל לא יזכרו
יהוה הדרבי לא יתכנו בית ישראל הלא
דרכיכם לא יתכנו ואמרו בית ישראל
לא מפרשן לנא אורחת טובא דיו

ז
ז

ז

ז
ז

שנוקיה ונתהלך בתוך ארצות כפיר היה וילמד
 לטרה טרה ארם אבל זה ליד מיני מליאמלא
 הוה ואלה למקסל קסול איצשא קסל וידע
 אלמנתיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה
 מקול שאנתו ואערי בירגתיה וקוריהו
 אחריב וצריאת ארעא ומלאה מקול איתגשקה
 ותעו עליו גים פקוב ממי ריעת ופרשו עליו
 רשתם בשחתם נתפש ואיתכמשו עליו
 עממו אסחכו ממדינתא ופרשו עליו
 מצדתהו ובסריגתהו איתאחר ותעו במע
 בחחוס וביאהו אלמלא בכל ביאהו כמעות
 למעו לא ושמע קולו עוד אלהו ישראל
 ויקבוהו בקולו בששלו ואתיהו לתמלך
 דב אתיהו במי צדיא בריל דלא ושתמע קולו
 עוד על טורי ישראל אמר בצפו 10
 ברמך על מיס שתולה פריה ומעפה היתה
 ממיום רבים כפי רש במעברה אורגתא
 רמיא בצפו רפולא על מקוע דמיס וצופה
 שפיר וסוכה מסולו היא שתולה על מוז
 פגאיו והיו לה מסות ען אל שבטו בע
 מיטלים ותגבה קומתו על בין עבתיס ומרא
 בגבהו כרב הלמותיו והוה כה שילטונו א
 תקיפון מלביו דגיפיו לשעבר אמלכו
 וראוב בתוקפיה על מלכותא ואיתגעה
 בממכותיהם בסג גבהו ותתש בחמה
 לארץ השלכה ורוח הקדים הוכיש פריה
 התפרקו ותכשו מטה עוה אש אבלתהו
 ואיתעקרת בתקוה מארע בית שכינתא
 לארע אחרי איתגלי את ומלא דתקיית ברוח
 קידו ופא קסול עמה איטלכו ותן שילטונו
 תקפה ועממיה דתקיפון כאשתא שויצאונן
 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא

האורחות טובי לאמפר שון לכח בית ישראל
 הלא אור חתכוו דילכו לא תקטן לכו איש
 מדכוו אשפט אתכם בית ישראל נאם
 אתו יהוה שוכו זה שוכו מכל פשעכם
 ולא יהיה לכם למכשל עון בכין איצש
 באורחיה אתפרע מיתכוו בית ישראל
 אהיס תוס לפולחני ואערו מיתכוו פולחו
 טעותא ולא יהי לבו לתקלת חובו הע
 השליח מעליכם את כל פשעכם אשר
 פשעתם בנו עשו לכם לב חדש ורוד
 חדשה ולמה תקוהו בית ישראל ארוהו
 מינכוו נתכל חוביכוו דחבתו כהו ועכוו
 לכו לכחול ורוד חדש לא למא תמחון
 מת ישראל לא אחפץ במות המית נאם
 אתו יהוה והשוכו וחיו ארי לא ריענא
 במותא דחייב למית אכ"י אהיס תוכו
 לפולחני ואיתקממו ואתה שא
 קוה אלגשיאוי ישראל ואת טול אלה
 על ריבוי ישראל ואמרת מה אמר לביאמן
 אריות רבצה בתיה בפירים רבתה ערה
 ותמר מיה כניש רשע והוה דמיא ליהוה
 מני מליא ארבת מיני שולטונו ארביאת
 בעה ותעל אחר מעריה כפיר היה
 וילמד לטרה טרה ארם אבל ורביאתהו
 טענהא מלכא הוה ואילת למקסל קסול
 איצשא קסל וישמעו אליו גוים בשחתם
 נתפש וביאהו בחחוס אל ארץ מערים
 ושמעו עליו עממיה בסריגתהו
 אמתאחר ואתיהו בששלו לארעא דמיס
 ותראמי נחיה אברה תקותה ותקח אחר
 מעריה כפיר שמתהו וחות ארי פסק
 אבר סוכרה ורביאת חד מיצעהא מלכא

30

19

פון

פון

פון

פון

וכשרמי אלעזר דרשתי לאמר כרא בארע צרא
 וחרכא ותצא אש ממטה בדיה פריה אלהולא
 היה בה מטה עו שבט למשל קינה היא ותהי
 להנה ואנו עמי ארתי פיו כאשתא מחומו
 ורנה עמה קטלו לאהנו בה שלטונות תקיפו
 מלכו רעיון לשועבדא מלכו אמר נביא
 איליא היאבט אתא וחות לאיליא
 ויה בשנה השביעית בחמשו בעשור לחוש
 באו אנשים מיהמ ישראל לדרש את יהוה
 השכו לפני וזה הכשתא שביעיה אבחימשה
 בעשרא לדר הוא אמר נביא אתו גבירין מבני
 ישר למיתבע אולפו מן ה ויתבו קרמי
 ויה דבר יהוה אלי לאמר ויהוה
 פן מק י עי למ בוארם דבר אתוקע ישראל
 ואמרת אלהים אמר ארמי יהוה הלחיש
 אתי אתם באים חי אני אם אדרש לכסנאם
 ארמי יהוה בר ארם איתגבי לבי ישר ותמר
 להו בר צא נ אהים הלמתבע אולפו מן ה
 מ צתו אתו קיים אנא אם אשתאיל לבו
 במימדי צא נ אהים התשפט אתם התשפט
 בוארם את תועבת אבתם הודיעם התוכח
 מהו התוכח בר ארם ותועבת אבתהון
 הודיענו ואמרת אלהים אמר ארמי יהוה
 ביום בחרו בישראל ואשא נדי לדע בית
 יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא נדי
 להם לאמר אני יהוה אלהיכם ותמר להו
 כל צא נ אהים ביום אר איתרעותי במשל
 וקנימית במימדי לחשא רבות יעקב וא
 ואיתגלית למפרקוון בארעא דמצ וקנימית
 במימדי להו למימדי אנא נ אהקון ביום
 ההוא נשא אתי וירי להם להוציאם מארץ
 מצרים אל ארץ אשר תרמי להם ומת חלב

Celi
 ויה בשנה השביעית בחמשו בעשור לחוש
 באו אנשים מיהמ ישראל לדרש את יהוה

ודבש צבן היא לכל הארצות ביום אהוה
 קנימית במימדי להו לאפקו ותהו מארעא
 דמצרים לארעא דיהבית להו עברא חלב
 ודבש ותשובחא היא לכל מדינתא ואמר
 אלהים איש שקוצי עינו השליכו וכללו
 מצרים אל השמא או אני יהוה אלהיכם
 ואמרת להו גברית שקוציהו אר חיקון
 מקביל עינוהו וכלחו טעות מצרא לא
 תסתאסון אנא נ אהקון ומרוב ולאט
 לשמע אל איש את שקוצי עיניהם לא
 השליכו ואת גללו מצרים לאעוטי ואמר
 לשפר חמתי עליהם לכלות אפי בהם כהן
 ארץ מצרים וסריו עלמימדי ולא אבו
 לקבלא לגבי גברית שקוצי עיניהו לא
 אר חיקון ותפלתו טעות מצרא לאטבון
 ואמרת למשפר חמתי עליהו רחוק
 רחוקי בחון מצ ארעא דמצרים ואעשמש
 שמי לבתי החל לעני העים אשר המה
 בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם
 להוציאם מארץ מצרים ועברות בדול
 שמי בדיל דלא יתחיל לעני עמי אראם
 ביניהו דאיתגלית למיפרקוון לעיניהו
 לאפקו ותהו מארעא דמצרים ואוציאם
 מארץ מצרים ואביאם אל המדבר
 ואפיקתוון מארעא דמצרים ואעלמנו
 למדברא ואנו להם את חקתי ואת משפטי
 הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם
 וחי בהם ויהבית להו ית קתמי ויתדין
 אודעית יתהוון ראם יעביר יתהוון איש
 ומחיבהוון בחי עלמא ונא את שבתתי
 נתתי להם להיות לאות ביני וביניהם לדעת
 כי אני יהוה מקדשם ואת ית יומי שמא

10

20

רחוקה בית להון למי הווי לאת ביומימיה
 ובינהוון למידע ארי אנא יי מקדשהוון
 ומדכי בית ישראל במדבר בחקתי לא
 הלכו ואת משפטו מאכו אשר יעשה
 אותם האדם וחי בהם ואת שבתת חללו
 מאד ואמר לשפך חמתי עליהם כמדבר
 לילתם וסלכו על מימלי בית ישראל במדבר
 מקמי לא הלכו ואת דברי קצו דאמערב
 ותהוון אפשא ותחיו בקוון בחיי עלמאות
 ותיומי שביא דילי אחילו וחרא ואמרתי
 למי שפך חמתי עליהוון כמדבר אל שצוהוון
 ואעשה למעו שמי לבלתי החל לעוני
 הגויס אשר הוצאתים לעצתם ועבדת
 בדיל מימרי בדיל דלא ותחל לעוני עממיא
 ואפקדימון לעיניהוון וגם אני נשאתי
 להם כמדבר לבלתי הביא אתם אל הארץ
 אשר נתתי וכת חלב ודבש עבד הא לכל
 הארצות ואף אנא קיימית כמימי לחון
 כמדבר בדיל דלא על אמתהוון לא
 לארעא דיהבית עבדא חלב ודבש תי
 תשכחא תיאלכ למדינתא ועו כמי שפטו
 מאכו וכתחתי לא הלכו בהם ואת שבתת
 חללו כי אחרי גלוליהם לכם הלה חלה
 דרתי קצו ות קמי לא הלכו בהוון ות
 ותיומי שביא דילי אחילו ארי בתר פולחן
 טעוהוון ליבהוון אזיל ותחם עיני עליהם
 משחתם ולא עשיתי אתם כלה כמדבר
 וחס מימרי עליהוון מלחבלותהוון ולא
 עברית עימהוון גמירא כמדברא ואמר
 אל בניהם כמדבר בחקי אבותיכם אל
 תלכו ואת משפטיהם אל תשמרו
 וכגוליהם אל תטמאו ואמרת לבעהוון

במדבר א בעירות אכהתכוון לא תהכוון וית כום
 צמוסי הוון לא תיטרון נפולחו טעוהוון לא
 תסתאכוון אני יהוה אלהיכם בחקתי לכו ואת
 משפטו שמרו ועשו אותם אנא יי אדמו בקמי
 הליכו וית דרתי קצו ועבידו ותהוון ואת שבתת
 קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
 יהוה אלהיכם ותיומי שביא דילי קדוהוון
 לאת ביומימרי וביניכון למידע ארי אנא יי
 אדכוון ומרוכי הבעם בחקתי לא הלכו ואת
 משפטו לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
 אותם האדם וחי בהם ואת שבתת חללו
 ואמר לשפך חמתי עליהם לבלות אפי כם
 כמדבר וכרוכי על מימרי כגי אבקמי לא
 הלכו וית דרתי לא נשרו למעבר ותהוון דאם
 יעביד ותהוון אפשא ותחיו בקוון בחיי עלמא
 ותיומי שביא דילי אחילו ואמרת למי שפך
 חמתי עליהוון ותחול רוצו בקוון כמדברא
 והשבתתי את ידו ואעש למעו שמי לבלתי
 החל לעוני הגויס אשר הוצאתי אותם לע
 לעיניהם ואתיבית ות מחת גבורתי ועבדת
 בדיל שמי בדיל דלא ותחל לעוני עממיא
 דאפיקית ותהוון לעיניהוון וגם אני נשאתי
 את ידו להם כמדבר להפיץ אותם בעיני ולי
 ולורות אתם בארצות אף אנא קיימית
 כמימרי להוון כמדברא לא על אה ותרהוון
 ביני עממיא אולברא ותהוון כמדברא ועו
 משפטו לא עשו וכתתי מאכו ואת שבתת
 חללו ואחרי גלולי אבתם היו עיניהם חלה
 דרתי לא עברו ובקמי קצו ותיומי שביא
 דילי אחילו וכת טעוהוון אכהתהוון הוון אה
 ענייהוון וגם אני נתתי להם חקים לא טובים
 וכתפטו לא יחויבהם ואף אנא מדברתי

במימרי ולא אכלו לקבל לנבני ארזות
 ופסחתינו בירי עריהו טפשא אלו ועבר
 עירן דלא תקנו ועמסון דלא איתקיימו
 ואפומ אמתם במתנתם בהעביר כל פטרותם
 למען אשמים למען אשר ידע אשר אני
 יהוה וסאיבית יתרון במתנתהו באעפרא
 כלפתח פלדא בריל דאצרי עונם סריל וידעו
 דאני יי לכן רבו אל בית ישראל
 בו אדם ואמרת אלהים כה אמר ארץ יהוה
 עוד ואת גרפי אתו אמתים במעלם במעל
 כלו איתנבני לבית ישראל כד אדם ותומר לחון
 כד יא אדם עוד דא ארצו קרמו א
 אכתכוו כד שקרו במימרי שקד ואבאנ
 אלה ארץ אשר נשאתי את ידו לתת אתה
 להם ויראו כל גבעה רמה וכל עץ עבות
 וזבחו שם את זבוחיהם ויתנו שם בעם
 קרבנם וישומו פסריהם וזבוחיהם וקיסו
 שם את זבוחיהם ואעלתיו לארעא
 דקיימית במימרי למיתו יתה לחון וחובל
 רב אמצטלא וכל אילן עבות וכל סו פמזית
 עבמיהו ויהבו תמן ארצא קרבניהו ושווא
 תמן פולחו דבחייהו ונפיו תמן עבמיהו
 ואמר אלהים מה הבמה אשר אתם הבאים
 שם ויקרא שמה במה עד היום הזה ואמרת
 לחון מאמתא דאתון אתון לאי שותטאה
 תמן ואיתקרי שמה במתא עד יומי אהרן
 לכו אמה אל בית ישראל כה אמר ארץ
 יהוה הברדך אמת יבם אתם נטמאים
 ואחרי שקוציהם אתם וניס כליו אימר
 לבית ישראל כה אמר יהוה אלהי הארץ אבה
 אבהתכו אתון מסתאביו ובתי שקוציהו
 אתון טעו ובשאת מיתנתיכם בהעביר

11

12

30

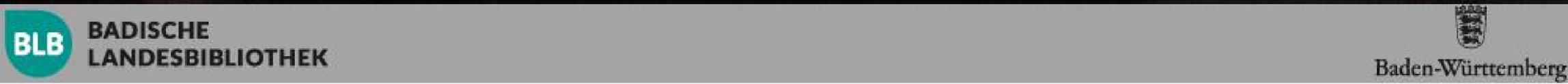
13

14

בעינכם באש אתם נטמאים לכל גלולתכם
 עד היום ואני ארד שולכם בית ישראל
 חי אני נאם ארצי יהוה אם ארד שולכם
 ובמיטל מתנתכוו באעבר אבנילוו בעניא
 אתון מסתאביו לכל פולחו טענותו עד
 יומי אהרן ואני אשתאיל לכו במימרי
 בית ישראל קים אנא אלהי אלהים אמתיהו
 לכו במימרי וקעלה על רחמכם יהוה לא
 תהיה אשר אתם אמרים גהוה פניכם
 כמטפחות הארצות לשרת עץ ואבן
 ודאתון מהרהרין ודיסלקת על ליבכו
 קרמי גליו דאתון אמרין כה בעממא
 כורעית מד יענא לשמשא אעוא אנא
 חי אני נאם ארץ יהוה אכל אכל חוקה
 ובורע נטויה ובחמה שפוכה אמרו
 עליכם קים אנא אלהי אלהים אמתיהו
 מקפא וברע מרמס וברע שפיד אלה
 עליכו והוצאתי אתכם מזה עמים
 וקבעתי אתכם מזה הארצות אשר
 נפוטתם ככ ביד חזקה ובורע נטויה
 ובחמה שפוכה ואפיק יתכוו מבימי
 עממא ואיכניש יתכוו מזה יענא
 דאיתבררתו בהו ביד תקיפא וברע
 מרמס וברע שפיד והכאתי אתכם אל
 מדבר העמים ונשפסתי אתכם שם
 פנים אל פנים ואעול יתכוו למדבר
 עממא ואתפרע מיצטותי וקפא אפון נאפון
 באשר נשפסתי את אבותיכם במדבר
 ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם אלה
 יהוה כמא דאיתפלעית מו אבהתכו
 במדבר ארעא דמצר כו אתפרע מו
 מיתכוו אלהי אלהים והעברתי אתכם מקת

15

16

השבט והבאת אתכם במסורת הברית
 ואפח עליכון גזירת דיני ואשל יתכון
 במסרת קרמא וברותי מכם המרדים
 והפועים כי מארץ מגדוהם אוציה
 אתם ואל ארמית ושראל לא יבא וידעתם
 כי אני יהוה ואפרושמי יצכון דמרו
 השקרו במימרי מארע ותסתהון
 אפיק ותהון ולארעא דיער לא מעלון
 ותידעון ארי אנא יי ואתם בית ישראל
 מה אמר ארע אוטגולו לכו עבדו
 ואחר אם אתכם שמענים אלו ואת שם
 קדשי לא תחלו עוד במתנותיכם
 ובגלו לוקם ואתון בית ישר כל צע יי
 אהים גבר פלחו טעותיה איזו פלחו
 ונתת כסו ליתכון עבן להב לאומ
 ות שמי ארדקדשי לא תחלו עוד
 כמתנתכון וברעותכון כי בהר קדשי
 מה מרום ישראל נאם יהוה אלהים
 שם יעבדו בני כל בית ישראל כלה בארץ
 שם ארצם ושם ארדש את תרומותכם
 ואת ראשית מש אתיכם בכל קדשונם
 אך כסולא דקדשי בטוח קור שואתי
 צמ אהים תלז פלחו קרמי כל בית
 יש טלחו בארע חייא תמו ותקבל
 קורבנהו בפריע ותמו אתבעית אפרע
 אפרשותכון ותהיש אצותכון בכל
 קדשיכון בריח גיחה ארצה אתכם
 בויציאי אתכם מזה העמים והבציתו
 אתכם מזה הארצות אשר נפוצתם בם
 וקדשתי מכם לעיני העוים קרבו לעווא
 ותקבל קורבנהו בפריע באפיק יתכון
 מיני עממיא ואיבנט יתכון מן

מדינתא דאיתבריתון בהיו ואתקדש בקון
 לעיני עממיא וידעתם כי אני יהוה בהבאי
 אתכם אל ארמית ושראל אל הארץ אשר
 נשאתי את ידי לתת אותה לאבת קסות ידעון
 ארי אנא יי כד אעיל יתכון ולארעא דיער
 לארעא דקלמית כמימרי ומימני ותה
 לאכהתכון וחרתם שם את ררכיכם ואת
 כל עיליתיכם אשר נטמ אתכם בם ונקטתם
 בפעכם בכל דעותיכם אשר עשיתם ותפוזו
 תמון ית ארחתכון ותכל עבדיוכון דא
 דאוסתאכתון בהון ותדמקון ותהון חוון
 בכל בישותכון ועברתון וידעתם כי אני
 יהוה בעשתי אתכם למען שמי לא
 בדרכיכם הרעים וכעלי לתיכם הנשחתת
 בית ישראל נאם ארע יהוה ותידעון
 ארי אנא יי כד אעבר עומכון בהיל שמי
 לא באורחתכון בישתא ובעבדיוכון
 מחכלא בית ישראל צמ יי אהים
 ויהי דבר יהוה אלו לאמר ויהוה פגמ קמי
 עני למי בן ארם שום פניך דרך תמיכה
 והטת אל דרום והנבא אל יער השדה
 גובה כד ארם קביל גבואה לאורח דרומא
 ואלית על דרומא ואיתנבי על חורשא
 דחקל דרומא ואמרת ליער הנגב שמע
 דבר ארע יהוה מה אמר ארע יהוה הנני
 מצית בך אש ואפלה בך כל עץ לח וכל
 עץ יבש לאתכבה להבת שלהבת ונצתבו
 כה כל פנים מגוב עפונה ותימיל לחורשא
 דרומא קביל פיתגמא רח אהיב כד צמ
 יי אהים האנא מרדק בך אשתא ותקטל
 בך כל אינן רטיב וכל אינן יבש לאתטפ
 לשלהבותא דמש עינא ותת שמכון בך

(21)

ויתקדש

כל אפיא מדרום לצפונא והאו כל בשורכי
 אפי יהוה מעתה לא תכבה ויהוה כל בני
 בוסרא ארי אנא מן ארלחה לא תטפ ואמר
 אהה ארצו יהוה המה אמרום לי הלא ממטל
 משלים הוא ואמרת קבול בעתו מן אהים
 האינו אמרו לי הלא ממטל מתליו הוא
 והי דבר יהוה אלי לאמר והוה
 פית נבו מן ק"ג על למי בו אהם שום פניך
 אל ירושלם והטף אל מקדשים והצבא אל
 ארמת ישראל בר אהם קבול צבואה על
 ירושלם ואליה על מקדשיו ואיתגבו על
 ארעא דער ואמרת לארמת ישראל בה
 אמר ארצו יהוה הנני אלך והוצאתי חרבי
 מתערה והכרתי ממך צדוק ורשע ותמיד
 לארעא דער כד צ"ג מן אהים האנא שלח
 רועי עלך ואפוק חרבי מלדנא ואיגלי מינך
 ובאך בדיל לשיצאה חייבך ועו אשר
 הכרתי ממך צדוק ורשע לכו תצא חרבי
 מתערה אל כל בשור מנגב צפון חלה ר
 דאגל מינך ובאך בדיל לשיצאה חייבך
 בכיו תפוק חרבי מלדנא על כל בוסרא
 מדרום לצפונא וירעו כל בשור בו אנ
 יהוה הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב עור
 וידעו כל בני בוסרא ארי אנא מן אפוקת
 חרבי מלדנא לא תתוב עור
 ואתה בו אהם האנח בשכרון מתעם וכמה
 ובמירות תאנח לעיניהם ואת בר אהם
 אתאנח בזוע חרציו ובמרר תתאנח
 לעיניהם והנה בני אמרו אלך על מה אתה
 נאנח ואמרת על שמועה כי באה ונמסר
 לב ורפו כל ידים וכחתה כל רוח וכל ברבים
 תלכנה מים העה באה ונחיתה נאכ ארצו

יהוה ויהו ארו יפדו לך עלמה את מתעם
 ותלמר על בוסרת ארי אתא ויתמסי כל
 לב ויתרשלו כל ידיו ותעמי כל רוח וכל
 רכובו איתאפדו כמיא הא אתא ותתקם
 אפי אהים והי דבר יהוה אלי
 לאמר והוה פנימך מן ע"ג בו אהם
 ואמרת בה אמר ארצו יהוה אמר חרב
 חרב הוחדה ונכ מדוטה בר אר איתגבו
 ותלמר כד צ"ג מן אהים אמר חרב אדמלך
 רבך וקטל וחרב אדצמ עמון תתג
 ותשיע לי מעו טבח טבח הוחדה למע
 היה להברק מרטה או גשש שבטבני
 מאסת כל עץ בדיל לשיקטל קטול אפי
 אישת ליפת בדיל למעבד פורעני ית
 אישת מצת על דחילאו שיבטא רבית
 הוחדה ובצמון כד גלו בית ישר על תלחו
 לטענותא ותבו אנון למיטעי בתר עלמי
 אפיא ויתו אתה למרטה לתפט כפך
 היא הוחדה חרב והיא מרטה לתת אתה
 כיד הורג והיב פור ענותהו לא תמסרא
 בר מלכא דכל היא מיחת חרב אוהיא
 תהי פור ענותהו למימסר יתהו כיד
 קטולין ועק וחיל כל בו אהם כיהי אהתה
 בעמי היא ככל נשואי ישראל מעור
 אל חרב היו את עמי לכו כפך אל וך
 צנח ואילול בר אהם ארי היא התקעמי
 היא בכל רכבי ישר קטול חרבא
 דאיתכמיעו ואת על עמי מסחור סח
 בכון טפח על ירכא כי בחן ופה אכנ
 שבט מאסת לאינה נאכ ארצו יהוה
 ארי איתגבו או על יהוה צביא ואתמ
 ופה יהי בסופהו אמר אחשויבטא

פ"ג
אפי
חרב

פ"ג
אפי

רבות יהודה ובעמו מיני אגליו ובעכויהו
 בשמאלא יתקיימו צי יי אהים
 ואתה בן אדם הנבא והר כהאל
 כה ותספל החרב שלישית חרב חללים
 היא חרב חלל העול החרדת להם ואת
 בר אדם איתגבי וטפחור עליו ותספל
 חרבא תליתיתא חרב קטיליו היא חרב
 פורענ קטלא רבא רביו עא להו למעו
 למוג לב והרבה המכ שלים על כל שער
 שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה
 לברק מעטה לטבח בריל למיתבר לבוון
 לאסגאה מתקליהו על כל קירויהו
 מנת קטולי חרבא ווי חרבא אשתלפת
 למקטל אישות צעית לאישות צאה הו
 התאחדו הימני השומי השמאלי אנה
 פנך מועדות אישות לפי וקטילי מן
 חומא ושיצא מן ציפונא לאן אפך מ
 מועצו וגם אע אבה כפי אלכפי והעתיק
 חמתי אע יהוה דברתי ואת אנא אחתי
 פורענ על פורענ ואתיח חמתי אנא
 חרתי במימרי ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר והוה פנמי קי עי למי ואתה
 בואדכ שום לך שנים דרכים לבואחת
 מיד בכל מ ארץ אחר יצאו שניהסויד
 ברא בראש דרך עיר ברא ואת בראו
 אתקן לך תרתן אורחן דיתוון בהון קטולי
 חרבא דמלכא דב ממ רינא חרבא ופקון
 תרויהו ואתרא אתקון ברי שפרשות
 אונח קרקא אתרא אתקון דרך תשים
 לבא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה
 בירושלם בערה אורחא אתקון דיתוון
 בה קטולי חרבא מרבית בני עמון ועל

רבות יהודה ובעמו מיני אגליו ובעכויהו
 בשמאלא יתקיימו צי יי אהים
 ואתה בן אדם הנבא והר כהאל
 כה ותספל החרב שלישית חרב חללים
 היא חרב חלל העול החרדת להם ואת
 בר אדם איתגבי וטפחור עליו ותספל
 חרבא תליתיתא חרב קטיליו היא חרב
 פורענ קטלא רבא רביו עא להו למעו
 למוג לב והרבה המכ שלים על כל שער
 שעריהם נתתי אבחת חרב אח עשויה
 לברק מעטה לטבח בריל למיתבר לבוון
 לאסגאה מתקליהו על כל קירויהו
 מנת קטולי חרבא ווי חרבא אשתלפת
 למקטל אישות צעית לאישות צאה הו
 התאחדו הימני השומי השמאלי אנה
 פנך מועדות אישות לפי וקטילי מן
 חומא ושיצא מן ציפונא לאן אפך מ
 מועצו וגם אע אבה כפי אלכפי והעתיק
 חמתי אע יהוה דברתי ואת אנא אחתי
 פורענ על פורענ ואתיח חמתי אנא
 חרתי במימרי ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר והוה פנמי קי עי למי ואתה
 בואדכ שום לך שנים דרכים לבואחת
 מיד בכל מ ארץ אחר יצאו שניהסויד
 ברא בראש דרך עיר ברא ואת בראו
 אתקן לך תרתן אורחן דיתוון בהון קטולי
 חרבא דמלכא דב ממ רינא חרבא ופקון
 תרויהו ואתרא אתקון ברי שפרשות
 אונח קרקא אתרא אתקון דרך תשים
 לבא חרב את רבת בני עמון ואת יהודה
 בירושלם בערה אורחא אתקון דיתוון
 בה קטולי חרבא מרבית בני עמון ועל

וי יבן צפון ויבן תפיק אתקן לטבריא יי

והגבה השפיל כיד אלהים אשר מצ
 מצנפתא מקרה כהנא רבא ואבטלסתרא
 מערקיה מלכא אמר דין לדון אתה ויהי
 לא יתקום מית' איגלוו גדליה בר אחיקם לא
 הנות דיליה לסכנה צדקה דדיליה היא
 תעדי מיניה ענה ענה ענה אשרימה גם
 ואת לא היה ער בא אשר לו חמישט ומתנו
 חוביהו דחטו בחוביהו אתפרע מיתהו אתה
 לדון לאתקום ליה עד דאיתת עלוהו פרעו
 ישמעא בר פתיה ואמסר וניה בידיה
 ואתה כו ארס הנבא ואמרת
 כה אמר אדני יהוה אל בני עמון ואלהפתס
 ואמרת חרב חרב פתחה לטבח מרוטח
 להכיל למעברק ואת בר ארס אתנב ותמי
 כד אלני אדני על בני עמון ועל חסודיהו
 ותמר חרבא חרבא אי שתלפת למקטל
 אי שתמנת לשיצאה בדיל למחור להצח
 צחצחיו בחוותיה שוא בקסם לך כוב
 לתת אתה אל צארי חללו רשעים אשר
 בא חמס בעת עון קץ באיתנבאה לך שחר
 בא לפאל כדכיו לממסרת צוארה בעור
 קסולו רשועי אדמסא חס תברקו בעיו
 כערו בו שותהו השב אל תערה במקום
 אשר נבראת בארץ מוכרתו אשפט
 אתה אתה חרבא ללדנה באת דאיתמיתו
 בארע תותבותכו אתפרע מינכו ופע
 ושפכתי עליך ועמי באש עבדתי אפוח
 עליך ותתוד ביד אנשים בערים חרשו
 משחית ואושפור עלך חומתי באשת
 פירענותי אתקנה עליך ואמסרני ביד
 גבריו רשועיו דאומינו לחבלא לאש
 תהיה לאכלה דמד יהיה בתוד הארץ לא

הספוקין
הספוקין

בין
בין חסודיהו
בין חסודיהו
בין חסודיהו
בין חסודיהו

הספוקין
הספוקין
הספוקין
הספוקין
הספוקין
הספוקין
הספוקין
הספוקין
הספוקין
הספוקין

תוכרי כי את יהוה דברתי לעממי
 ותקפניו באשות תתמסרו לאי שותאה
 חובת קטולך תחיבני ארעא לא חעול
 דוכרעך ארי אנא יי גרית כממדי
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר ויהי
 פנמי קני על לך ואתה בן ארס התשפט
 התשפט את עיר הרמים והודעתה את
 כל קועבתיה ואת בר ארס התוכח התוכח
 את קרתא דאשרי דכובני בגנה וחוי לה
 ת כל תועבתהא ואמרת כה אמר אדני
 יהוה עיר שפכת דספתוכה לכוא ערס
 ועשתה גילויים עליה לטמאה ותמר
 כד אלני אדני קרתא דאשרי דכובני
 בגנה מיסא עיון תבדה ודפלוחיו שעותא
 בגנה כדיל לם אבותה ברמך אשר שפכת
 אשמת ובגלליה אשר עשית טמאת
 ותקריבו ימיה ותבאי עד שנתוד על כו
 נתמך חרפה כגניס וקלכה לכל הארצות
 בחובת דכובני ראשות חבת ובפולחן
 טעמך דפלות איסתאבת וקריבו כו
 תבריק ומסא ערו בו שותוד על כו חסודיהו
 חסודיהו לעממי א ולעוב לכל מדעתא
 הקרות והרחקת מימד יתקלסוכך טמאת
 השם רבת המהומה דקריבו ודחיקו
 מימד יתעלכו ביה כזאבת שמי ארמנא
 איתרגשתהא הנה נשיאי ישראל איש
 לודעו חובך למען טפודם הארביכי
 ועו גבר ותיקפיה חון ביד כדיל למשפך
 דכובני אב ואם הקלו בך וער עשו א
 בעשוק בתוכך יתום ואלמנה הועו כה
 אבא ואומא אהילו ביה לעודא אנפו
 אונפא בעייר ותמיון וארמלו אובי או

הספוקין

הספוקין

הספוקין

אע יהוה ואיתקדש כבוד לעני עממיא ותידעו
 ארי אנא יי יהי דבר יהוה אלי לאמר
 והוה פית נבו מן ק"י עומי למי בואדס היו
 לי בית ישראל לסוף כלכ צהשת וברל וברל
 ועפרת בתוך כור סוגס כסח היו בר ארס
 היו קדמי בית ישר לפסול אכול היו עמא ומעריב
 עוש ובעיץ וברל ואבר פני כורא לפסולת
 כספא היו לכוכה אמר ארני יהוה ועו הוות
 כולכם לפיגס לכו הנני קבץ אתכם אל תוך
 יהושלם ככיון בר ארני אהים חלף דהויתון
 כולסו לפסולא בכיון האנא כניש יתכוו לע
 יודע קבצת כסח וצחשת וברל ועפרת וברל
 אל תוך כור לפחת עליו אש להנחך כו
 אקבץ באפי ובחמתי והנחתי והתבררני
 אתכם כמיכנש כסח וצחש וברל ואבר
 ובעיץ לע כורא לאתקפא עליו ערא
 לאגסייתיה כו אנכיש כורגו ובחמירני
 ואסוף ואישעי יתכוו וכנחתי אתכם ופחתי
 עליכם באש עמתי ונתתם בתוכה ואנש
 יתכוו ואתקית עליכו באישות פורענותי
 ותמסקו בנה כהתוד כסח מתוך כור כו
 תתכו בתוכה וידעתם כי אני יהוה שפכתי
 חמתי עליכם באיתמוס אה כספא כנרא
 כיו תתמסו בנה ותידעו ארי אנא יי שפכתי
 חמתי עליכו יהי דבר יהוה אלי
 לאמר והוה פני מן ק"י עי למ כו ארס
 אמר לה את ארץ לאמסורה היא וללא
 גטמה ביום ועס בר אר אומר לה את
 ארעא דער ארע לאמר כורא היא לאתעמיה
 בה עובדיו טבין והננו עליה ביום לוט
 קטר נבי איה בתוכה כאר שאל טוח
 טוח נפש אכלו חסו ויקר וקחו אלמנתיה

כד קדשי בות ואת שמתו חלף על
 קור שובסות ויתומי שובא דילי אחת
 אנשי רביל היו בר למעו שפר דס ואל
 ההרים אמרו כד ומה עשו בתוך גברי
 אכלי קור צא הו בר בריל למטפר דס
 ובי ובטור אפלו בוד לטענותא עיעת
 חטין עברו בוד ערות אב גלה בוד טמאת
 הנה עעבר עירית אבא גליאו בוד אמא
 טומאה ענאו בוד ואיש את אשת רעו
 עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בומה
 ואיש את אחתו בת אביו ענה כו וצ
 ות איתת חבריה עברתו עיכא וצרת
 בלתי סאוב בעיית חטאיו וצרת
 אחתה בת אמה יעני כד שחר לקחו
 כד למעו שפר דס נשר ותרכית לקחת
 ותכצע רעול בעשוק ואתי שוכח נאם
 ארני יהוה שוחרא קבילו בוד בריל
 למטפר דכוכה חיבוליא וריביתא
 נסיבת ואהנית רחמל באוצפא ופולחני
 שפכת ארני אהים והנה הביתי כפיאל
 כצעד אשר עשית ועל דמד אשר היו
 בעוקר והא אתיתי פורענותי עלך בחוכ
 ממון אוכבוד דאנסת ועל דכוכ דאשתפן
 כעוד היעמד לבד אמ כחוקנה ידך למ
 לחים אשר אני עשה אתך אני יהוה
 וברת ועשיתו היתקף ליכיל אכית חסנו
 ודך ויומיא דאנא עתיד למעבר עמון
 אנא יי ערית במימרי ואקיים והפעתי
 אתל כעיס ווריתך בארצות והתמתי
 טמאתך ממך ואגלי יתוד לבי עממיא
 ואבדתיך במדינתא ואנסת כאובתיך
 מיניך ותלה כד לעני העיס וידעתך

פס
 ו
 ו
 ו

הרט סתוכה סיעת כפלה א בעה בארץ וזן א
 נהמין למיקטול קטול אינשא קטלו עותד וקד
 נסכו ארמלתהא אכניאו בעה בהניה חמסון
 תורת ויחללו קדשו בין קדש לחל לאהבריה
 ובין הטמא לטהור לא הודיעו ומשבתת
 העלימו עיניהם ואחל בתובם בהעמא חטפון
 באריותו ומפמין קודשו בין קודש שא לחולא
 לא אפרו שובין מכאבא לרביא לאהודיעו
 ובי יובי שובא דילי בבשו עיניהם וחלת רעות
 ביניהם שריה בקרובה כואביס טרפי טרה
 לשפך דם לאכר נפשת למש כצע כצע
 רבבה א בעה ברבין חטפי חטות למשפך
 הם וכיו לאכר נפשו בריל לקבלא מקוון
 דשקר וביאיה טחו להם תפל חוים שוא
 וקסמים להם כוב אמריס כה אמר ארני
 יהוה ויהוה לארבר ונכני שיקרא רבבה חמסון
 לרבע מיחצא ושעע ליה טוון פטור דלא
 תבו מתנבו שקר ומלפין להון כרבו אמרין
 כד יצ לא אהים ומקמ לא איתמלל עם
 הארץ עשיו עשק ועלו גל ועע ואכיון
 הוע ואתהגר עשיו בלא משפט עמא
 דארעא עשקו עושקא ועלו גיל אומסמין
 וחשוך אונאו ולעורא אנסו בלא כרחו
 ואבקש מהם איש גר גר ועלד בפרץ
 לפע בער הארץ לכלת שחתה ולאמיצאת
 ואיתבע מינה קדמי גבר דליה עוברין
 טבין דיקום בתר עתא קדמי ובעי חמסין
 על עמא דארעא בריל דלא לחכלותה לא
 אשוכחית ואשפך עליהם ועמי באש עבת
 בליתום דרכל כראשכ נתתי נאם ארץ א
 יהוה ופפכית עליהם חופית באשת פורענות
 שיציתין פורענות אורחיהו ברי שיהו

23
 ז הבית אן נ אהים
 אלו לאמר והנה פנמק נ עי למ בזאת
 שתוכנשים בצות אם אחת היו בראש
 איתנבי על תרתיו מדיו דאיונו כתרין
 נפון רבנת אימא חרא היו ותוענה ממעמ
 בצעוריהו ונע שמה מעכו שדיחו ושם
 עשו דרי בתולהו וטעא כמי צריס כתר
 פולחן טענותיהו טעא אה תמו פולחא טענות
 ותמן הלילא עובריהו ושומתס אהיה
 הגרלה ואהליכה אחתה ותהינה לי ותלנה
 בניס ובנות ושומתו שמרון אהרה
 וירושלם אהליכה ושמה תהו אהרה
 רבתא ואהליכה אחתה והואה משמשון
 קדמי ואצלחא בכניו ובכניו ושמה תהו
 שומתו אהרה וירושלם אהלי ותו אהרה
 תחמי ותעגב על מאהביה אל אשור קובס
 וטעת אהל מבתר פולחני ואיתרעואת למטע
 בתר רחמיה אבתי בני אתר קרינא למטע
 תכלת פחות וסגנם בחורי חמד כרל
 פרשים רכבי סוסים לכשי גמר שלטון
 וטורין עולימי חפרתא כולהו פרטין
 רכבי סוסין ותתן תועתיה עליהם מסור בני
 אשור בלם ובכל אשר ענה בכל גלוליהם
 נטמא אה ואיתרעיא את למיטעי בתיהו
 עולימי בני אתר כולהו ובכל דאיתרעיא את
 בכל פולחן טענותיהו איסתאבת ואת
 תועתיה ממצרים לא עובה כי אותה
 שכו בצעוריה וחמה עשו דרי בתולה
 ושפכי תועתם עליה וית פולחן טענות
 דהוה עימה במצר לא שבת אר ותה
 אפלו לטענותא ואינו אפוחא עכין
 משין וטפכו טענותיהו עליה לכו נתתיה

וצלה ובקהל עמיים צנה ומצו וקובע ישומו
 עליך כביב ונתתי לפניך משפט ושפטת
 כל שפטיהם ויחתו עליך כמעני וינאמתימן
 וצלה וצלה ובמשפחת עמיין ומתעוררעליו
 וקולסו ומענו עלך פה סחואתיו קרמי ידו
 פורענות היו ויתפרעו מיניך בעמוסיהו
 ונתתי קנאתי בד ועשו אותך בחמה אפר
 ואוניד יסירו ואחריתך כחרבתפל חמה
 בעד ובפתך יקחו ואחריתך תאכל באש
 ואליו פורענותי ביה ויתפרעו מיניך בדע
 רבוב ויקמד יגלו ועמיד כחרבאיקטלו
 אינו כעך ובנתך ישביו ושפר ארעוהתקד
 בערא והפשיטוד את כעריך ולקחו כל
 תפארתך וישלחונו לבוש יקדיה ויכסו
 מיני תשובתחמד והשבת ומתה מיד ואת
 זנתך מיארץ מצרים ולאתשאויעניך
 אלהם ומצרים לא תזכר עוד ואכסול
 חובי עצת חסאן מיניך ויתפלהחוטע
 טעיתך יהוה עימך בר הוית בארעא
 ומצרים לא תוקפין עטל להו וזועות
 מיצראל לא תזכרו עוד
 כי כה אמר ארע יהוה הנע נתנך בד
 אשר שנאת ביד אשר נקעה נפשך מהם
 ארץ כד צל מן אהים האנא מסר לך ביד
 הכנית ביד דקצת נפשך בחוז ועשו
 אותך בשנאה ולקחובל ציעד ועזבוך
 עינם ועריה ונעלה ערות זנוצך וזמרתך
 ותזנתך ויתפרעו מיניך בדבכו וישטו
 כל לויאותך וישכחונך מיטל אושכמא
 ותתעלי בהתטעיתך וחובי עיער
 חסאן חרונך עשה אלה לך בזנותך
 אחרי צים על אשר נטמאת בעלוייהם

39

עלה לית בות קמין ון העמין עשה וסיכ הסבלת עשה
 עשה סיטטי עשה צדיקה וסיטטי

חובך גרבו אילין לך כד יטעית ברתך
 עממיא ואיכתאמת בפולחון טעיתתו
 ברך אחתך הלכת ונתתי כוכח בידך
 כאורח אחתך הלכת ואיתי ופספורעית
 בירך כה אמר ארע יהוה כה
 אחתך תשיתי העמיקה וחרחבה תהיה
 לצחק ולעג מרבה לחבל כל צע
 אהים כל פורענות אחתך תשמוספמא
 וחסנתא תקו לחוד וללעב מסע עקא
 רתית עלך שפרו וצו תמלאי כוסטמיה
 ושוממה כוס אחתך שמרוז האמריא
 דחו תתמלן כל צרו ואופותממו כס
 פורענות אחתך שמרוז ושותית אותה
 ומצית ואת חרשיה תערי ויטוד
 תנתקי מי אע רבית נאם ארע יהוה
 ותשובו יתה ותגמרו ויתפרי ענתהקמין
 ובסרוד תתלשוין ארע אנא גורית כממדי
 צל אהים לכן כה אמר
 ארע יהוה יעו שוכחת אתי ותשליכי
 אתי אחרי צעך ונכאת שאי וציתך ואת
 תועתך כבין כל צל מן אהים חלהו שנת
 פלחני וארחקת בחלמי מקביל עיני
 ואת את קבלי חובי עיצת חסאן וטעיתך
 ויאמר יהוה אלי כן ארם
 התשפט את אהלה ואת אהליכה וחגך
 לחן את תועבתיהו ואמר לליים ארם
 חתכח מת אהלה וית אהליכה וחור יחו
 ית תועבתיהו כי נאפו ורם ביריהם
 ואת גלוייהו נאפו ונכ את כניהו אשר
 ילחו ליעבדו להם לאכלה ארע וצאון
 בהין ורם וכל אשרו ביריהו ובער פלחו
 טעיותהו טעו ואת ית כניהו וטעיתך

31

האנדרק מיתם אבל לא תעשה פארך
 חבוש עליך ועלך תשים כרצון ולא
 תעשה על טעם ולחם אנשים לא תאכל
 אידן שתוק על מיתך איכלא לאתעבר
 טופפתך יהיו ברישך ומסך תשוני
 בריגלך ולחם אבילון לא תכיל וארבר
 אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש
 בבקר כאשר עויתי ואיתנבתי לעמא
 בעפר אוביתת איתתי ברמשא ועברית
 בעפרא כמא דאיתפקדית ויאמרו אלי
 העם הלא תעזר לנו מה אלה לנו כי אתה
 עשה ויאמרו לי עמא הלא תחוי לנו
 מא אילון לנו דאת עבדי ואמר אלהם
 רבר יהוה היה אלי לאמר ואמרת לחון
 פת על מזקני הוה עילי אמר לבית
 ישראל בה אמר ארצי יהוה הנני מחלל
 את מקדשי גאון עונכם מחמד עיניכם
 ומחמיל בפשכם ובניכס ובכתיבכם אשר
 עזבתם בחרב יפלו אימרו לבית ישראל
 אמר לנו אלהים האנא מפוס יתבת מקדשי
 וקר תוקפכו רצא רעניכו וחיכוך ע
 נפשונו בעכו ובכחו רשבקתו בחורב
 ותקטלונו ונשיתק כאשר עשית על
 טעם לא תעשו ולחם אנשים לא תאכלו
 ותעברו כמא דעברית על טעם לא
 תעטפו ולחם אבילון לא תכילון ופ
 ופארבם על ראשיכם ונעליכם כרצונם
 לא תספרו ולא תכבו ונמקתם מעונותיכם
 ועמתם איש אל אחיו וטופפתכו כי
 כרי שכונו ופככו וברעליכו לא תספרו
 ולא תעבסו ותיתכסו בחוביכו ותעמקו
 גר על אחוהו יהוה יחזקאל לכח למזפת

ככל אשר עשה תעשו בבאה וירעותם כי
 אני ארץ יהוה יהוה יחזקאל לכח לאת ככל
 דעבר תעברו במיתה ותירעו ארץ אנא לי
 אהים ואתה כן ארץ הלא מוס קחתי
 מהם את מעונם מישוש תפארתם את מחמד
 עיניהם ואת משא נפשם במהם ובכתיבם
 ואת בר ארץ הלא בזמא דאערי מעהונית
 בית מקדשי חון יקר תוקפחו וחד נדרת
 תושבחתו יתנסב מינוח רצא רעניכו חון
 וחיכוך נפשונו רסבל חון מבני חון ומבני חון
 ביום ההוא יבא הפלוט אלך להשמע את אופס
 ביומא ההוא יהו משיחא לחסך לאשמעון
 בסורא ביום ההוא יפתח פיק את הפלוט
 ותדבר ולא תאלס עוד והיית לחם למזפת וירע
 כי אני יהוה ביומא ההוא יתפתח פומך כמית
 משיחא ותתגבי ולא תשוק עוד ותהלהו
 לאת וירעו ארץ אנא לי
 יהוה רבר יהוה אלי לאמר והוה פגמ קני עי
 לחי כן ארץ שים פגמ אל כע עמו והנבא
 עליהם בר ארץ קמיל גבואה על בני עמון
 ואיתגבי עליהו ואמרת לבני עמון שמיעו
 דבר ארצי והוה בה אמר ארצי יהוה יע
 אמוד האח אל מקדשו כי גח ואל ארמית
 ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי הלכו
 בעלה ותמר לבני עמון קבילו פיתגמא דני
 אהים כרצא לי אהים חסד אמרת חרבו אש
 מקדשי ארץ אתחל ועל ארעא דישל ארץ
 צדיאת ועל רבית יהודה ארו הליכו בעלתא
 לכו הנני נתן לבני דם למרשה וישבר
 טורתיכם כד ונתע כד משכניהם חמה יאכלו
 פרוך והמה ישותו חלבה בליו האנא מסר
 לך לבני מדינתא לירותא ותכנו ביר ציתחו

625

20

אמר

בן ותרן ביד משכניהו אינן הכלן טוב
 ארעך ואינן יבחו נכסד ותמי אתרבה
 לטה צמליכ ואת בני עמון למרביץ צאן ו
 וידעתם כי אני יהוה ואמן יתרבה למדור
 צמליך ותבני עמון לבית מי שרי עירדון
 העצן וידעון ארי אנא יי
 כי כה אמר ארני יהוה יען מחאך יר
 ורקעך ברג ותשמח בכל שטאל בפש
 אל ארמת ישראל ארי כד אל יי אהים
 חלד טפחת אבירך ורפסת אברגלך
 וחדית אבכל ציפוח נפש על ארעא חיע
 לכן הנני נסותי את ידי עליך ותתקד לכן
 לגים והכרתיד מן העמים והאברתיד מן
 הארצות אשמידך וידעת כי אני יהוה
 בליו האנא מרים ותמחת גבורתי עלך
 ואתניק לבוא לעממי ואוישי צינר מיני
 עממי ואבדין גר מזד ונתא אצדי יר
 וידע ארי אנא יי כה אמר
 ארני יהוה יען אמר מואל ושער הנקבל
 העים בית יהודה כד אל יי אהים חלד ארמי
 מואבא וסעור מה שטעמל עממי ארם
 יהוה לכן הנני פתח את כתף מואל מהערים
 מעריו מקצה צב ארץ בית השומרת
 בעל מעון וקריתמה בכיו האנא תפרת
 תקוף מואב מקיר ויהוון מכר כיהון וער
 פצחיהון חרונת ארעהון בית ישומרת
 בעל מעון וקריתמה לבני קדם עלבני עמון
 ונתתיה למורטה למען לא תוקר בני עמון
 בגים לבני קדם עלבני עמון ואמכרונה
 למרותא בדיל רלא יהו דוכן בני עמון
 בעממיא וכמואב אעשה שפטיס וידעו
 כי אני יהוה וכמואב אעבד פודעתי ויען

100

100

100

100

וידעון ארי אנא יי
 כה אמר ארני יהוה יען עשות אהים
 בנקב נקם לבית יהודה ויאשמו אשום
 ונקמו בהם כד אל יי אהים חלד רעבו
 ארופא בתקוף פורענו לבית יהודה
 וחנו חוכא ואיתפרעו מינחון
 לכן כה אמר ארני יהוה ונסותי ידועל
 ארום והכרתי מינעו ארום ובהמה ותמחה
 חרבה מתמון ודרן בחורב יפלו בכיון ט
 אל יי אהים וארים מוחת גבורתו על אהים
 ואישי צי מינה אינשא ובעיר אואתניעו
 חורבא מדורבא ותתכי דרן בחורבא י
 ותקטלו ותתני את נקמתי בארום כד
 עמי ישראל ועשו בארום כאפי וכחמתי
 וידעו את נקמתי נאם ארני יהוה ואמן
 ות פורענות בארום ביד עמי ישראל
 ותמכרוו ותפרעו מן ארום כרונו ו
 וכחמתי וידעו ות פודעתי אל יי אהים
 כה אמר ארני יהוה יען עשות
 פלשותים בנקמה ונקמו נקם בשואט
 בנפש למשוחית איבת עוליכ כד אל יי
 אהים חלד רעבו פלישתא ברבבו
 ואיתפרעו פורענו בציפוח נפש בדיל
 לחכלא ברבבות עליכ לכן כה אמר
 ארני יהוה הנני טטה ידועל פלשותים
 והכרתי את סרתיס והאכרתי את שארתי
 חות הים בכיון כד אל יי אהים האנא מ
 מרים מוחת גבורתו על פלשתא ואשמי
 ות עמא דארע חייבין לאיפות צאד
 ואוביד ות פן אר ספר עמא ועשיתם
 נקמות גרולות בתוכחות חמה וידעו
 כי אני יהוה בתמי את נקמתי ככ ו

100

ואעמוד בהן פורענות רברבו בתקוה
 ות ודעון ארי אנא לי בר איתן ית
 פורענות בהן ויהי בעשות
 עשרה שנה באחר לחדש היה דבר
 יהיה אלו לאמר והיה בחד אעסר שני
 בחר לרחא הוה פגמק יע למי בז
 ארס יען אשר אמרה צר על ירושלים
 האח נטברה דלתות העמים נטבה
 אמר אה החרבה בר ארס חתראמות
 צר על ירושלים חרובא איתכרת דהות
 מספרא סחורה לעממיא איתחורת
 למית לית דהות מילא חרובת
 לכו בה אמר ארמי יהוה הנני
 עריך צר העלית עליך גנים רבים
 סועלות הים לגליו בזון כל ארס
 האנא שלח רוגי עלי צר ואמיק עלי
 משורית עממין סגאין כמיקמא
 באיתר צופת צוהי ושחוט חמות צר
 והיסו מעד ליה וקוחותי עפרה ממנה
 ונתתי אתה לצחוח סלע ויחבלון שוח
 צר ויפגרו פגז להא ואיקטר עפרה
 מינה ואמין יתה לטעיעות בית גלי
 משטוח חרמיק תהיה בתוך הים כיאנ
 וברתי באם ארמי יהוה והיתה לבן
 לעים משטוח צחוח תהי כען ימא אח
 אנא ערות במימדי צר ארס ותהי
 לבחא לעממיא ובעניה אשר בשוח
 בחרב תחרצה ודעו כי אמ יהוה תהי
 כפרעה ובחקה לא בחרבא תקטלון
 ודעון ארי אנא לי כי כה אמר
 ארמי יהוה הנני מביא אל צר גבוה
 יאצר מלך בכל מצפון מלך מלכים

בקום וברכב ובפרשים וקהל ועקרב ארי
 בה צר לי ארס האנא מיתתי על צר גבוה
 מלך רב מצופא מלך מלכיא בסוכונו
 וברתי מין ובפרשין ובמשורין ועם פגז
 בנתתי בשדה בחרב יחרצו עתו עליך דיק
 וספר עליך מלך החוקים עליך דיק ותכו
 כפרת רחקה לא בחרבא תקטל ובני ערך
 ברקום ויצבר עלי מילותא ויקים עליך
 דמיונין בתריסין ומחל קבלו ותן בחמתך
 ומצדיתך יתן בחרבתך ומחת פגזוחיתך
 בשורה ומצדיתך יתע באבני ברזלית משפעת
 סוקו יכסר אבהם מקול פרש ותלע ורכב
 תרעטנה חמתך כבא בשערך כמכא
 עז מבקעה מרופת סוכותיה וחפיע
 אבקוחו מקל פרשין תגלגלן דתיבין חזעון
 שורך במיעלותי כתרע כמארעליו
 בקרתא רפתרע אמ סוד בפרקות סוכו
 ורס את כל חוצותך עמד בחרב יהוצ
 ומצבת עוד לארץ תרד בפרקת סוכותה
 יהוש מתכל שוקר עמיד בחרבא תקטל
 וקמת תקפיד לארעא יצער ושללו חילך
 וכוונתיתך והרסו חמתך ובתי חמדתך
 יתשו ואבניך ועצוד ועפרך בתוך מים
 ישכימו ויבזו ככסד וישכחו סחורתך
 ויפגרו שורך ובתי חמדתך יתע עון א
 ואבניך ואער ועפרך בען מיא ישונו
 והשבת המון שורך וקהל כעורך לא
 ושמיע עוד ואבקהל איתר צופת ומרד
 וקל בגונן כפרך לא ושתמע עוד ומתק
 לצחוח סלע משטוח חרמיק תהיה כי
 אמ רבותי באם ארמי יהוה ואיתצטר
 לטעיעות בית גלי משטוח צחוח תהי

20

צנה

10

לא תבנה
שך

לאתתבון עוד ארו אנא ל צרות בנימיר
 אב יי אהים כי אמר ארצי יהוה
 לעור הלא מקול מפיתך באגק חלל בהרג
 הרג בתוכך ירעסוה אים כד אב מ אהים
 לעור הלא מקול מפיתך קטילך בני הוס משענ
 הרב כד יתרון קטילין בעיך ווען פתורא
 וירדו מעל כסאותם כל גשאי הים והסיו
 את מעי ליהם ואת גרי רמתם ופשוטו
 חרדות ולבשו על הארץ וישבו וחרדו לו
 לרגעים ושממו עליך ותחתו מעל כסאותו
 כל רבתי ימא ויערוו מת מעי להון וית
 לבושי ציור יהון ושלחון ייע לבשוועל
 ארעא ותכוו ויוועו מן קדם תברונו ויעו
 עלך ונשאו עליך קיעה ואמרו לך איה
 אכרה עושבת מימים העיר ההללה אשר
 היתה חוקה ביב היא וישביה אשר נתנ
 חתיתם לכל ישביה ויסלחו עלך איה אמתון
 לך איכרוו אכרת דהוית תבא אבתקו תימא
 קרתא מיטבחתא דהוית תבא בתקו תימא
 היא ותסדה איכרוו איתמכרו לתב כל
 יתבהא עתה יחרדו האיון ביום מפלתך
 ונבלו האים אשר בים מצאתן בעו זוענו
 פרוורא ביום מפלת קטילך ותבהלון גענתא
 רבמא במיפק גלוייתך כי כה
 אמר ארצי יהוה בתתי אתך עיר צור ברב
 בערים אשר לא עטבה סה עלות עליך את
 תהום וכבוד המים הרבים ארו כד אב יי
 אהים כד איתן תיך קימא חרובא בקרוו
 דלא איתתבא באפקותי עלך משורית
 עממיו רבגאן כמי תהומא אחפונך ע
 עממיו כגאין והודיתך את יורדו כד אל
 עם עולם והושבתך בארץ תחתית בחרות

20m

מעולם את יורדי בוד למען לאתשב ונתת
 צבי בארץ חים ואחתיק עם נחית עוב
 בית אבדנא עמא דמעלמא ואעדויד
 בארעא ארעיתא בחרותא דמן עלמא
 עם נחתי עוב בית אבדנא כדיל דלא תחתון
 ואיתן חירוא בארעא דיש בלחות אתנ
 ואיך ותכדשו ולא תמצאו עוד לעוד
 נאם ארצי יהוה כד לא הוית אתנן וביו
 תחו ותבעו ולא תשתכחו עוד לעם א
 יי אהים ויהי דבר יהוה אלי ואמר
 יהוה כגמי קיי עי למי ואתה כן ארכ שא
 על ער קיעה ואת בר ארכ טול על צ איה
 ואמרת לעור היטבת על מביאת ים
 רבלת העמים אל אים רבים כה אמר יהוה
 אלהים צר את אמרת אע כלילת חפי
 ותמר ל צ דתבא על מגרש מחוזי ימא
 מכפקא כחררה לעממא לעממא סגיא
 כד אב יי אהים עוד את אמרת אנא
 משכיל אבשו פרי בלב ימים גבולו כן
 כליו יפיד כג יממי אתחומך ארויכך
 שכלילו כיצמך ברוטום משמר בעק
 את כל לחתים ארו מלבנו לקחו לעשות
 תו עלך בחרון מכמר בע ליד ית כל
 גשוד ארו מלבנו נסיו למעבד חונן
 עלך אלוים מבפון עשו משוטק קרעו
 עשו שו בת אשורים מאי מתים בלוטו
 ממתנ עברו משוטי כפיך תחומי מע
 דפך דאשברעין מכבטיו בשון דפיל
 בית חופאה לאיתמטרו ממרענת אמלא
 שש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות
 לך לצב תבלת וארגמן מאי אלישוחיה
 מכקד ביץ וציורין ממעל הזה פרסיד

27

47
48
49

47

למתן ליד תבל וארצות ממדית אשלי
 הזה כסתקן ישיב צידו וארור היו שטוב
 לה חכמך צוד היו בך המה תכלית יתבי
 צידו וארור היו שישיו וייתן כחורא
 לציד חכמך צוד היו בך אינו פרנכר
 זקני גבל וחכמיה היו בך מחויקי ברקך
 כל אמות הים ומלחיה הים בך לערב
 מערב כלו גבל וחכמיה היו בך מתקפי
 צורבך כל נחת כפיני ימא ופפעוהו הו
 שישיו ומיתן כחורא לציד פרס ולוד
 ופוט היו בחילד אנשי מלחמתך מג
 וכובע תלובך המה נתע הרך פרסאי
 חוראי ופוטאי היו במשורתך גברי
 עברי קרבא שגלח וקולסו תלובדאעו
 אמעאו וחקך בצ ארור וחילד עלחמתך
 פליב ומרים במערתך היו שלטיהם
 תלו על חמתך פליב המה כללו ופנה
 בצ ארור ומשורתך על שורך כחכח
 ואף קפוטקאי במערתך היו שלטיהו
 תלו על שורך סח סח אינו שכלילו פ
 שופרד תרשוט סחרתך מרב כל הו
 בכסח כרזל כרזל ועפרת נתע בעובנד
 מוזמא מיתן סחורא לציד מסע כל עות
 בכסח כרזל בעץ ואבר יהבו בבית גער
 יוון תובל ומשך המה רבליך בצפט ארם
 וכלי נחשת נתע מערבך יוון תובל ומפ
 אינו תגרד בצפט אר אינשא ומפ נחשא
 מיתן סחורא לציד מבית תוגרמה סופים
 ופרשים ופרדים נתע עובנד ממדתת
 ממעווא סוכנון ופרשיו וכודענות מירט
 סחורא לציד בצ דרו רבליך אינו רבים
 סחורת ירך קרעות שו והבנים השוכי

בן 4
בסל 1000

בן 3
אנקא
בסל 1000

בן 4
בסל 1000

החוש
פלי

החוש
פלי

20
9

למנוח

אינו תגיד בנפשו מית כל בו טובהא בגחון
 ותכלא בכוספין ויורדא באימלון החוריה
 מחתין בקמטרות חפן גלדין מאסרין באטון
 רבוצא מחתמין בעזקת גלב עיבדות זמא
 מחתין במגדל אע הרמין בחון חות סחורין
 אנות תרשטי שריותור מערבך ותמלא
 ותכרי מאר בלב זמין בספייע זמא חו
 שרמין ומיתו כחורא לגעך ועמרת ותקפת
 לחרא בע זממא במים רבים הכיאות
 השאקים אותך רוח הקדום שברך בלב
 זמין במיתו כגאון עלו עלך רבותיך מלך
 ותקוף כרוח קיח זמא תכריך בע זממא
 חונך ועבוצך מערבך מלחמה וחלד
 מחתין בדרך וערבי מערבך וכל אנשי
 מלחמתך אשר בך וכל קהלך אשר מסך
 יפלו בלב זמין ביום מפלתך עתריך
 וניכסך כחורתך ספך ופרנסך מתקפי
 צורך ומיתו כחורת חנותך וכל נכדי
 עבדי קרובי וכל משוררתך ובנותי ותמות
 בע זממא ביום מפלת קטולך לקול זקת
 חלקי ירעשו מגרשות לקל עזות פרנך
 זועמן פרורא וירדו מאבותיהם כל תפשי
 משוט מלחום כל חבלי הים אל הארץ
 זעמדי תחתן מספתי הון כל אחדי משוט
 ספעז כל פרנפי זמא על ארעא יקומון
 חטומיעו עליך בקולם ועקו מרה העלו
 עפל על ראשיהם באפר ותפלו וישמעון
 עלך בקלות ויצחון במרר חסון עפרא
 על רישיהון בקיטמא יחון חספין וחוריו
 אליך קרוה חגבו שקים וכוו אלך כמר
 גפש מכפר מר וימדיסון עלך מרס חסון
 סקין ויבכו עלך במרר גפש ועבדון מ

30m

מסמיר מרוד ותשא אלך בעהסקיס
 וקנע עליך מי כצר בדומה סעך הים
 וסלח עלך בעעחון אלהיך ואלך עלך
 מן כצ לית דומי לה בע זממא בעמא
 עטונך מימים השבעת עמים רבים
 ברכ הונך ומערבך העשרת מלכו
 ארץ כמיתק כחורתך מיבוי זממא
 סבעת עממין כגאון בספך עתריך ונסך
 אערת מלכו ארעא עת גשפית מימים
 במעמקי מים מערבך וכל קהל מסך
 גפלו בע זממא כחורת רחוקת תכמא בע
 זממא בעממין זמא כחורתך וכל
 משוררתך בגוד גפלו כל יטבי וזמין
 שמינו עלך ומלחום שערך שער
 רעמו פנים כל יתבי בעממא צדאו
 עלך ומלחום ועו זע איתר שופו
 אפיהון סחרים בעמים שרסו עליך
 בלהות חיות ואיך ער עולך תגרון
 בעממא צדאו עלך כדלא חיות
 איתען וכו תען עד עלמא
 28 וזה דבר יהוה אלך לאמר
 וזה סגמ קני עי זמי כזארכ אמר
 לנגד צד כה אמר ארע יהוה יעוצה
 לך ותאמר אל אני מיטב אלהים
 ויכתי בלב זמין ואתה ארס ולא אל
 ותתן לך בלב אלהים כזארכ אמר
 למלכא דצור כל זמין איהם חלק וי
 דראים לך ואמרת דחלא אנא מותב
 תקפין ותכית בע זממא ואת אישא
 ולית כך צרוך חשיבתא מליכך דאת
 דחלא הנה חכס אתה מדניאל כל
 סתום לא עממין הא חכים את מדניא

כלו לא יתכפר מימך בחכמתך וב
 ונתבוננת עשית לך חיל ותעש והב
 ונסת באוצרותיך בחוכמתך ובסודותיך
 קמתא לך נישכר ובגשת ארזה באובסמא
 באוצרך ברב חכמתך ובדלתך חכמת
 חילויצפה לבכך בחילך בסע חוכמתך
 בסחורתך סעאה מישריתך וראים
 לך מישריתך
 לכן כה אמר ארץ יהוה יען תמך את
 לבך בלב אלוים בבין כד יצ נאקים
 חלה רחשיבתא בליבך דאת דחלא
 לכו הנני מביא עליה וריס ערי ציונים
 וחריקו חרכתם על יפי חכמתך וחילו
 זפתך בבין האנא מיתת עולך נכ
 עבראן תקיפי עממיא וישלפון סי
 מיפיהון על תיקון חכמתך ותכלון יון
 אומתך לשחת מודד וכותה ממותי חלל
 בלב ימים לחבלא מחתנת ותמת ממת
 מטעני חרב בגו ימחא האמר תאמר
 אלוים אנני לפני חרצך ואמה ארס ולא
 אל ביד מחלליך המימר תמיר דחלא
 אנא ארס קטלך ואת איצטא וליתכר
 ערוך ביד מחבלך נמותי ער לוסתמות
 ביד וריס מי אנני דפרתי באם ארץ יהוה
 ממת רשיעון תמות ביד נכר אוואר
 אנא גרות במימר יצ נאקים
 יהוה דבר יהוה אליו לאמר
 ומה פגמיך יי עו לך בן אדם שאקעה
 על מלך ער ואמרת לו כה אמר ארץ
 יהוה את חותם תכמת מלא חכמה
 וכליל ופוי בר אדם מול אולתא על מלך
 רער ותימר ליה כד יצ נאקים את

מא
 דמ
 נא

רמי למנא דער תא דמתקן פח כמאומי
 ומשכל בשופר יה בערו ג אלהי חיות
 כל אבו יקרה מקושת ארם פטרה ויהלם
 תר שיש שחם השפה פפיר גפר וברקת
 והב מלאכת תפיר ונקלדך בך מוס הדרא
 בונני בסני טוב ותפנקון את מיתפנד
 כאילו בערו צנתא הו את עור עתרא
 צנתא וקדא מתהב לה כל אבנן טבן
 מסדרון על לבושך סמקן יקן ופכחלום
 מוס צמא בוריא ופנתרון שכוח אומרון
 וברקן משקעו בדהב כל אולון עיבדות
 תיקונך בכך ראים לבך ברם לא אוסתמת
 בפיוצך דאת עמיר חילליו ויקבין דאיש
 צורכך ולא אופשר לך דתתקום בלא
 בהון מיוסא דאיתבריתא עיכר מתקמן
 את כרוב ממשח הסוכר ונתנדך בהר
 קדש אלוים הית בתור אכני אש התהום
 את מלך מדבא למילכו וחכמת לך רכותא
 ואת על טור קודשא דיל בסרתא ובטמא
 קדישא סברתא למי שלט תמים אתה
 כדרכיק מיום המראך עד נמצא עלתה
 בך שולם את באר התר מיוסא דאתמחא
 עד דאישתבח שוקר כך ברב רב לך מלא
 תוכך חמס ותחטא ואחללך מחד אלוים
 ואכרד כרוב הסוכר מיתק אכני אש
 בסגאמת סחורתך איתמ לוי או צד
 חסוק חכמתא זאפסינך על דכפרתא ע
 טור קודשא דיל ואבדינך מלכא דרבתא
 על דספרת למי שלט בעמיא קדישא וצמ
 לך בויפך שחת חכמתך על יפעתך על
 הארץ השלכתך לפני מלכים מתקד
 לראוה כך ראים לבך בתוקפך אומנות

הרז אה
 ספ אה
 בעין צנתא רלי הושתא כל אבני טבן מסדרון על לבושך אומי
 בעין עשיתי געון דעבדות ליום קדמיא סמקן יקן ופכח ליום
 כרוב ימא תמא בזקלן ואפשוור שביוו ואינומורד וברקן ודהב
 טוב יחו בחופתה כל עבדי בראשית ומלאכות סחורן קרפנד
 כסופין ובספוטון בכין בוס דאיתברי ארם אידמט עיקרה וסבר
 כן סטא ואישרד מתמן את אעט או נולתא מינך דומא איהויראום
 לך ולא איכפתתא במינד דאת עבדי חילליו ויקבין למיעק
 צורכך ולא אופשר לך דתתקום בר מינחון סיוסא דאיתבריתא
 עיכר מתקמן הווי

חכמתך על יון אמתך על ארעך וטוסק
 אחרת למלכא אהבתך לאיסתבלא בך
 מרב עונך בעול רבלתך חללת מקדשך וארשא
 אש מתוכך היא אבותך ואתך לאפול על
 הארץ לעיני כל ראיה מכע חובך בשקר
 כחורתך אפיסתא מקדשך ואמת עממיא
 דתקפון באשתא מחובך דתקל איפון ושענ
 ואיתנפך בקטס על ארעא לעיני כל חיה
 כל ידעך בעמיים שממו עליך בלהות הית
 ואינך ער עולם כל ידעך בעממיא צדיא
 עלך כדלא הויתא אתניפך וכותהי ער עלפא
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר יהוה
 פת גל מזקני עי למי בן אדם שים פתך
 אל צידו והנבא עליה בר אר קביל גבו על
 צידו ואיתנפך עליה ואמרת כה אמר אדני
 יהוה הנני עלך צידו ובכדתו בתוכך וידע
 כי אני יהוה בעשותי בך שפטים ונקדשות
 בך ותימר כד אגיד אהיב האנא שלח
 רוצני עלך צידו ואיתקד בגיך וידעון אח
 אנא יי כר אעביד כה פורענות ריעון וא
 ואתקדש בה ושלחתי בה דבר ונסחוצעתי
 ונפל חלל ססכה בחיב עליה מכביב וידעו
 כי אני יהוה ואשלחכה מותא וקטלא מ
 בשוקהא בר יתרכון קטילין בענה באריות
 עליה דקטילין בחורבא מכח כח וידעון אהי
 אנא יי ולא יהיה עוד לבית ישראל כלון
 ממאור וקוצ מכאוב מבל סככותם הע
 השאטוב אותם וידעו כי אני אדני יהוה
 ולא יהיה עוד לבית ישראל גמא שושלתון
 מעיק מכל סחרציהון דבזון יתהון וידעון
 אהי אנא יי אהיבם כה אמר אדני
 יהוה בקבצי את בני ישראל מן העמיים

20

כסל וארא
אל חברה

ע
ע
ע

אשר נפשו בם ונקדשתי בם לעיני העינים
 ושבו על ארמיתם אשר נתתי לעבד
 לענק כד אגיד אהיב כד איבני שותנפ
 ושרא מיבני עממיא דאיתכדו לתפן
 ואיתקדש בהון לעיני עממיא ותכפוע
 ארעון דיהבית לעבדי לענק השבו
 עליה לבטח ובנו בתים וטעו כרמיים
 ושבו לבטח בעשותי שפטים ככל השאטוב
 אתם מסככותם וידעו כי אני יהוה אלהיכם
 ותמון עליה לדחצי ותכפון בתון ויגכחא
 ברמין ותכפון לדחצי כד אעביד פורענות
 דינו מכל דבזון יתהון מפחרציהון וידעון
 אהי אנא יי אהיון
 בשם העשירית בעשירי בשנים עשר
 לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר בשמא
 עשיריתא בעשיריאה בתרי עשר לחדש
 הזה פגמתי עי למי בן אדם שוכפנת
 על פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל
 מצרים בלה בר אדם קביל גמא על
 פרעה מלך מצר ואיתנפך עלוהווע מ
 מצראי כלהון דבר ואמרת כה אמר
 אדני יהוה הנני עלך פרעה מלך מצרים
 התניב הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר
 אמר לי יארי ואני עשתני איתנפך ותני
 כה אמר אהיב האנא טלחיתני עלך פת
 מלך דמיצ ראת דמי לתנפא רבא דשרי
 כע עדרותא דאמר וילי מלכותא ואנא
 כבשות ועתתי חחיס כל חייד והרכקת
 דנת יאריך בקטק שרתך והעליתך מתוך
 יאריך ואת כל דנת יאריך בקטק שרתך
 תדבק ואיתין שירין בליתך ואיקטול
 שילטותי פוקפך עיב עבדך ואבטלינך

29

מן הכותף וית כל שילטון תוקפן עים
 גיכר ותקטלון תטשתיך המדברה אתך
 ואת כל דגת וארד על פני השדה תפל
 לאת אקף ולא תקבר חיות הארץ ולעוף
 השמים בתוך לאכלה וארטונוק למרמא
 יתן וית כל שילטון תוקפן על אפי ארעא
 תתרימי גבולתך לאתבני שולא תקבר
 לחית ארעא ולעופא דשמיא מסרתך
 לאושת צאה ודעובל וטבי מצרים כי
 אני יהיה ועו היותם משענת קנח לבית
 ישראל ודעובל וטבי מצרים ארץ אנה
 ית חלה דהון סמך קנח ארעא לבית ישראל
 בתפסם כן בכף תרוץ ובה עת להם כל
 כסף ובה טוענם על דתשבר והקצמות להם
 כל מתעם באיתבני תהון ביד בר מלך
 תקטל המסר ותבד בית רוחצנהו וכאום
 וכאום תמכותהו עלך תתבר ולא תהי להון
 לבית סומכין לכן כה אמר ארעא
 יהיה הגני מביא עליך חרב והכרת ממך
 ארס ובהמה בכין כד אל יי אהים האנה
 מהי עלך דקטלון סחרבא ואישי צומין
 אנשא ובער א והיתה ארץ מצרים
 לשומיה וחריבה ורעו כי אני יהיה ועו
 אמר יאר לי ואני עשיתי ותהי ארעא
 דמצר לאושת מצר וחורבא ורעון אר
 אנה יי חלה דאמר מלכות אדולה ואנה
 בכשת 10 לכן הגני אלק ואלי ארד
 ותעב את ארץ מצרים לחריבות חרב
 שומיה ממצרל סונה ועד גבול כוש בכין
 האנה שלח רועי עלך ועל מלכותך ואמן
 ית ארעא דמצר לחורב צר ואישות מצר
 ממצרול סויע ועד החום כוש לאתעבר

בהתל ארס ורגל בהמה לאתעבר בה ולא
 תשכ ארבעים שנה לאתעבר בה ורגל
 אנשא ורגל בער לאתעבר בה ולא תשכ
 ארבעין טעין ותתי את ארץ מצרים סומיה
 בתוך ארצות נשמות וערלה בתוך ערים
 מחרבות תהיון סומיה ארבעים שנה והפעת
 את מצרים בעים חריותים בארצות ואותן
 ית ארעא דמצר לצרופע מדיון צדיון וקדוהא
 סע קדיון דהנאה חרבן יהיון לצר ארבעין
 טעין ואלי ית מצר אל לביו עממי אואכדיון
 במריתתא כי כה אמר ארעא יהוהמקן
 ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים
 אשר נפצו שמה ארץ כד אל יי אהים מסוף
 ארבעין שנה אכניש ית מצר אי מביני עממי
 דאיתברו לתמן ושבתל את שבות מצרים
 והשבות אתם ארץ פתרום על ארץ מכותם
 והיו פוס ממלכה שפלה ואתיב ית גלות מצר
 ואתיב יתהו לארע פתרום על ארע תתמתיהו
 והיו תמן מלכו חלשא מן הממלכות שהיה
 שפלה ולא תתנשא עוד על העים והמעטתם
 לבלתי רדות בעים מן מלכות אתהי חלשא
 ולא תתברב עוד על עממי אואכדיון
 בריל דלא יפלחון בעממי א והאיהיה עוד
 לבית ישראל למבטח מקבר עון בפנותם
 אחריתם ורעו כי אני ארע יהוה ולא יהוה
 עוד לבית ישראל לאיתרחצא על יחון לאושת
 חובין באיפע ותהון בתריהו ורעון אר
 אנה יי אהים יהוה בעשדים
 וטבע טען בר אשון באחר לחדש היה וכו
 יהוה אל לאמר והוה בעיכרון וטבע טען
 בקדמיה בחד לירחא הוה פנ מ'ק יי עילם
 בו ארס גבול מצר מלך ככל העליל את

חילו עבד ה' ויהי אל ער כל ראש מקדח
 וכל בת מרוטה ושם לא תהיה לו ולחילו
 מצר על העבודה אשר עבד עליה בראש
 גבול מלך וב אפילו יתמטרו ויתחילו פולחן
 רב על ער כל מעד ויש עתה וכל בתה א
 איתמיהט זאצ לא הוה ליה למטיד מתיה
 מצר על פולחנה דאפליח עליה
 לכו כה אמר ארע יהוה הנני נתן לגבול
 ראצ מלך בכל את ארע מצרים ונשא
 המונה ושלל שללה וכח כיתה היתה שכן
 לחילו במקדש אצ ל אקים האנא יהיב
 לגבול מלך דת ארעא ומצרים וישני
 איתרעפותה ויכח כיתה העיד ערא היתה
 אצ למטיד מתיה פעלתו אשר עבד כח
 נתתי לו את ארע מצרים אשר עשו לו
 נאם ארע יהוה אציה דאפליחיה והבית
 ליה את ארעא ומצ דתכו דרמיל איתפרעא
 מצהו אצ ל אקים ביום ההוא
 אעמיח קדו לבית ישראל ויד אתו פתחון
 מה מטובם ורעו כי אני יהוה בורא הוא
 אקים פתחון לבית ישראל ויד אתו מפתח
 פומא בצבואה ביצחק ורעו ארו אנא
 ודודכו יהוה אלהי לאמר הוה
 פגמקני עני לכו אדם הנבא ואפרתנה
 אמר ארע יהוה חילו היה ליום בר אדם
 איתנני ותומר ב אצ ל אקים חילו ואמח
 וימוקדם ויקא כי קרוב יום וקרוב יום
 ליהוה יום עט עתגים יהוה ארו קרוב יומא
 וקרוב יומא דעמד למיתו מן קני יום עט
 זע עירוזתך עממא יהו ונא חר
 מצרים והיתה חלילה בכוש בגל חל
 במצרים ולקח המונה ונהרסן יסודתיה

20m

30

ותחול חרבא במצרים והוה ויעא כלש
 כד יתקון קטילון במצרים וישפוא אתרעו
 ויתפרגון אושהא כוש ופוט חיל וכל
 הערב וכוכ וככ ארע הכרות אתה בחור
 ופלו כושא ופוטא ורדאל וכל סמכותא
 וכוכ וככ ארע קממ אעמיהו בחרבא ה
 ותקטילון כה אמר יהוה ונפלו סמכ
 מצרים וירד גאון עוה ממגדל סנדר
 בחרב ופלו כה נאם יהוה אלהים בר אצ ל
 ויתקטילון בער מצר ויבטל יקר תוקפה
 ממגדל כויע בחרבא ותקטילון כה אצ ל
 אקים ונשמו בתך ארעות נשמות וערו
 בתוך ערים נחרבות תהינה ויצדון בע
 מדקוד צדק וקיריהו כה קרין דהוא
 חרבן יהוה ורעו כויע יהוה בתמיאש
 במצרים ונשכרו כל עוריה ורעו ארו
 אנא ל בר איתתי עממא דתקופ ונאשא
 על מצר ויתכרו כל בערהא ביום ההוא
 יעאו מלאכים מלפני ב צים להחרוד את
 כוש כטח והיתה חלילה כהם ביום מצרים
 כי הנה באה בעידנא הוא יפקח אינני
 מן קדמל בלי צנין לאועא ותמוש דרמא
 לחוצין והי ורעא כהו ביום מצר ארו
 הא אתנא כה אמר ארע יהוה
 והשפיל את המון מצרים ביד נספדנע
 מלך בכל כה אצ ל אקים ואבעל זת
 איתרעפות מצר או ביד נטב מלך דכל
 הוא ועמו אתו ערצנים מובאים
 לשחות הארע והריון חרבתם על
 מצרים ומלאו את הארע חלל הוא
 ועמיה עמיה תקופ עממא ארו
 לחבל א ארעא וישלפון סמיהו על

10

ועל תחפנחם איתי חטון בימכר אתכר
 תמין ית תקוה מצר ויכטר בהזקר תוקפה
 מלך במשורחמה וחפיעה בעצמא דסלוק
 וחפי ית ארעא ותבכי בפרעה א בשיבאי הקון
 ועשיתי שפטים במצרים וידעו כי אני יהוה
 ואעביד פורענות דינן במצר וידעו ארץ אנא
 יהי באחת עשרה שנה בראשון
 בשבעה לחודש היה דבר יהוה אלי לאמר והנה
 בחר א עמך שנין בקרמא בשבעה לחודש
 הזה פת נב מן ק ק ע למי בן אדם את ודוע
 פרעה מיד מצרים שכרתי והנה לאחבשה
 לתת רפואת לשום חמור לחכשה לחוקה
 לתפש בחרב בר אר ית תקוה מלכות פרע
 מלכא דמי צרים תכרית והא לאמי תקפא
 לאיתם אה למיתו ענה למיחכם לאתקפא
 למחר מלכו לכו כה אמר אדע
 יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושכרתי
 את ודעתי את החוקה ואת הצטברת והפיע
 את החרב מידו בליו כד אגוי אדום האנא
 שלח חתני על פרע מלכ דמי צרים ואותבר
 ית סערוהי ית שולטוניהו מקיפא רבחו
 הוא תבר ית מלכותא ואורמי ית תקפה
 מימיה והפעית את מצרים בעוים וחוריתם
 בארצות ואגלי ית מצראי לביע עממיא
 ואיכד דינן במדינתא חוקתי את ודועת
 מלך בכל ועתמי את חרבי בידו ושכרתי את
 ודועת פרעה ונאק נאקות חלל לפניו ואתק
 ית מלכות מלכ רכלל ואיתן ית תקפי בידו
 ואתבר ית תקוה פרעה וינהם גרום מטוע
 חרב קרמוהי והחוקתי את ודועת מלך בכל
 ודועת פרעה תפיעה וידעו כי אני יהוה
 בתמי חרבי ביד מלך בכל תטה אתה אל

20a

מצרים ומלכות ארעא קסלוק ותמי
 יארים חרבה ומכרתי את הארץ ביד
 רעים והשמיתי ארץ ומלאה ביד ידים
 אני יהוה דכרתי ואיתן נהריהו ונע
 ובושמתא ואמקד ית ארעא מיר מצאשון
 ואצרי ארעא ומלאה ביד רשועו אנא
 ל גדות במימדי כה אמר
 אדע יהוה והאכרתי גלולים והשכרתי
 אלילים מנה ונשיא מצרים לא יהוה
 עד ותמי יראה בארץ מצרים ביד א
 גלולים ואוכר רפלוהו לטעורא
 ואיפוי רפלוהו לעלמינא ממפוס
 ומלכא מארעא דמי צ לא יהו עור ואיתן
 רחל אבארעא דמי צ והשמיתי את
 פתחם ותמי אש ביצעו ועשיתי שפטים
 נטא ואצרי ית פתחם ואית עממיא
 ותקיפון כאשתא על טאמם ואעביד
 פורענות דינן באלכסנדרא ושפמ
 חמית על סן מעוז מצרים וחברתי את
 חמון נא ואטפוך חומתי על סן תקוה
 מצר ואשעי ית איתרענות אלכסנדרא
 ותמי אש במצרים חול תחולסון ונא
 תהיה להבקע וק ערי חמם ואית
 עממיא דתקיפון כאשתא על מצרים
 מוע וסוע סון ואלכסנדרא תדי
 מתרעא משור ונפוס בעלי רב יקוע
 חוסים בחרי און וליכסת בחרב יפלו
 והנה בשבי תלכנה עולימי און וליכסת
 בחרבא ותקסלון ופל חיהו בשויבא
 והכין ובת חפנחם חטון היום בשבר
 שם את מסות מצרים ונשבת כה גאון
 ענה היא ענו וכספן ונעתי בשבי תלכנה

20b

20c

20d

20e

20f

20g

C. 31

ארץ מצרים ואיתקוף את מלכות מלך וכל
 ומלכות פרעה תבטלון וירעון ארץ אנאמי
 כד איתון תוקפני ביד מלך דב ויתפרע פורעע
 מארעא דמצרים ותפיצתי את מצרים
 בגוים וירדתי אתם בארצות וירעו בני אנ
 יהוה ואגלי ותמצר או ביני עממי או אבד
 ותהון במדינתא וירעון ארץ אנאמי
 ויהי באחת עשרה שנה בשלושי
 באחד לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר והוה
 בחדא עיסרל שנתן בתליתאה בחד לחדא
 היה פגמ קני עני למי בן אדם אמר אל
 פרעה מלך מצרים ואלהמוני אל מי רמית
 בעלך יס אדם אימר לפר מלך מצרים
 ולאתרע שותיה למן רמיתא בתוקפני הנה
 אשר ארז בלבעון יפה עני וחדר שמי עלונם
 קומה ובין עבתיס היתה צמרתו היא את
 אתר אהרמי לארזא בליבן רעופיה שפיר
 וכוכיה מסלן ורס בקומה ועל מצרין שלח
 שור שוהי מיס גדלו תקום רוממותהו את
 ערותיה הליך כוכבת מטועה ואת העלמה
 שלחה אל כל עצי השדה בעממיא סג
 בסמכותא תקוף את מלכא שועבד לתחות
 מלכותיה ות שלטונתיה מיג על כל מדינת
 ארעא על כן גבהה קומיתו מכל עצי השדה
 ותבינה סרעפתיו ותארבעה פארתיו ממייס
 רביס בשלחו על כן ראיס בתוקפיה מקל
 מלכו ארעא וסג אה משורחיתיה ואיתנעחו
 סומכותיה על עממיין סג אין באיתנעחותיה
 כבעפתיו קנע כל עוף השמיס ותחת פאתו
 לרו כל חית השדה ובעלו ושבו כל צמח רביס
 במשורחיתיה כביטל כל ברבין תקפון ותחות
 שלטונתיה שועבד כל מדינת ארעא וב

ובטלל מלכות יתכון כל עממיין סג אין
 ויהי בגדלו בארז דליותו כי היה שרשו
 אל מיס רביס ואיתנעחו בסומכותיה ככני
 גידוהו ארז הות אימיתיה על עממיין א
 סג אין ארזיס לא עממייהו סג אלהיס
 ברשום לארמו אל סעפתיו וערעניכא
 הו כפארתיו כל עץ בג אלהיס לא רמה
 אליו כיפני מלכו תקיפון לא איתנעחו
 לקיבליה בתקוף גבור ארזה עומיהמן
 קני שלטונן לא קמו קדם משורחיתיה
 וגיפדיו לא זכרון בסומכותיה בתקוף א
 גבור ארזה עומיה מן קני לא רמיתיה
 בתוקפיה יפה עשיתו ברב דליותו ו
 תקנאהו כל עצי ערן אשר בג אלהיס
 שפיר עברתיה בכני גידוהו ורעו מן
 קדוהו כל מלכי קדם בתקוף גבור א
 רזה עומיהמן קני
 לכוכה אמר ארעו יהוה ישו אשר גבהת
 בקומה ויתן צמרתו אל בין עבתיס ורס
 לככו כגבהו בכין כד אל אהיס חלף
 דראימיתא בקומא ויהב מרונתיה על
 מלכותיה וראיס ליביה בתוקפיה ואתנחו
 כד אל גויס עשה ועשה לו בר שועבד
 גר שותיהו ואימסרניה ביד תקוף עממיא
 איתפרעא ותפרע מינע כחוכיה תרמיה
 וכרתוהו ורביס עריצ גויס חט שוהו אל
 ההרים ובכל גאות גפלו דליותו ותשטעה
 פארתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו
 כל עמי הארץ חט שוהו ושיצוהו עממיא
 תקופי עממיא אר שוהו על טוריאוועל
 חיליא גפלא משורחיתיה ואיתגברו
 סומכותיה בכל פצירי ארעא ותחרתו

10

632

אהאיון עמיה איתחתי לשאל עם קטילי
 חרבא ושורטונוחי איתקרו מנתקפהון בג
 מלכותא אל מי רמית ככה בכבוד ובגדל
 בעצו ערו והודית את עצו ערו אל ארץ מחמת
 בתוך ערליכ תשכב את חללו חרב הוא פרעה
 וכל המועה עם ארץ יהוד למן רמיתא כרין
 ביקר וברכו במלכי קדם ותיתחת עיכ מלכי
 קדם לארעא ארעיתא בג חייבא ותו שטוב
 עיכ קטילי חרבא הוא פרעה וכל איתרעוטיה
 אה אהים והו בשמי עשרה שנה
 בשמי עשר חדש באחד לחדש היה דבר יהוה
 אלי לאמר והו ספרתא עיכר שניו ספר
 עשר ירחין כחד לרחא הוה פג מ קני ערליכ
 בו אדם שא קינה על פרעה מלך מצרים ואמת
 אליו כפר גוים טרמית ואתה פתנים בימים
 ותגח בעהדותך ותדלח מים ברעליך ותדפס
 נהרתם בר אדם קול איליא על פרע מלך מצ
 ותימד ליה תקיף בעממיא הויתא ואת פתניא
 בימיא ואתתא במשוריתך ואוערתא
 עממיא כפומי כותך ואחריכ פתא מדינתון
 בה אמר ארצי יהוה ופר שתי עליך אית
 רשתי בקהל עמיכ רבים והעלוק בחרמי
 בר אהים ואפרוס עלך ותמי צדתי בקהל
 עממיו סגאין ותתחד בסרעתי ונט שתיך
 בארץ על פני השדה אטילך והשכעני
 עליך כל עוף השמים והשבעתי מיד חית
 כל הארץ וארטוין בארעא על אפי סגא
 ארמי קטילך ואשרי עלך כל עופא דשמיא
 ואסבע מיך חתכל ארעא ונתתי אתבשרך
 על ההרים ומלאתי הגאיות רמיתך ואתמון
 ותבשר קטילך על טורי ארעא מלמן חילתא
 פערי משוריתך והסקתי ארץ צפתך ממוך

מטיל מלכותיה כל עממי ארעא ורטונוחי
 על מפלתו ושכע כל עוף השמים ואל
 פאתו היו כל חית השדה על מפלת
 קטילוהי שרו כל עופא דשמיא ועל פני
 משוריתיה נחאכל חית כרא למען אשר
 לא ינבחו קומתם כל עמי מים ולא יתע את
 צמיתם אלמין עבתיים ולא יעמדו אליהם
 בגוים כל שתי מים כי כלבנתע למות אל
 ארץ מחמת בתוך כן אדם אל יודי מו
 בליל ולא יראליו בתוקפהון בלמלכי
 קדם ולא יתעו ספרותהון על מלכותא
 ולא יתברכו לחון בתוקפהון כל עבר
 מלכו ארץ כולהון אית מסרו למות אלוהי
 וארעיתא בג פג אית שא עיכ עתה גוב
 בית אברעא כה אמר ארצי
 יהוה ביום רדתי שאולה האב לתי כסית
 עליו אתהדום ואמבע צהרתי וכלאן
 מים רבים ואקדר עליו לבטון וכל עצי
 השדה עליו עלפה כל אה אהים ביום
 אחתתי יתיה לשאל איתאללו עלוהי
 חפת עקאית ארעא וחורבא מדינתא
 ווע עממיו סגאין וחשובות עלוהי אפי
 מלכי אובל מלכי עממיא עלוהי ספרון
 בתפא מיקול מפלתו הרעשתי צחם בהודי
 את שאולה את חרדי בור ופתמו בארץ
 תחתית כל עמי ערו מבחר וקוב לבטון
 כל שתי מים מקל מפלתיא או עית עממיא
 באסתותי יהוה לשאל עיכ נחתי צוב כית
 אברעא ואיתעמו בארעא ארעיתא כל
 מלכי קדם שורטוין ועתידי צובסאכל
 עבר מלכו עם הם אתו ירו שאולה אל
 חללי חרב חרעו ושכו בעלו בתוך גוים

ובילתו

אל החרים ואפיקים ימלאו מקד ואחר
 ארעא הוה עתא מהמה על פוריא ופצורא
 ותמלחו מינה וכפיתו בככותך שמים וחו
 והקדרתי את כוכביהם שמש בענן אכפע
 ורחל לא יאור אורו ותחפיק עקא באכתות
 ותמונה מלכותו מן שמיא וואעדון עם
 משורחם דהון פגאן ככוכביא מלה כמ
 במיטרייתיה תחפיק בעענא דקליק וחפי
 ות שימטא וקסיהרא ביממא לא מזחד
 מהוריה בל מאורי אור בשמים אקדורם
 עלך ותתנו חשד על ארעך נאם ארע יהוה
 כל שכולי אור חתך דמתקען וטעון
 קדמי האכפעהר מהוריא בשמיא אקלקען
 עלך ותחפי עקא בקבל את ארעך צמ
 אהים והכעסתי לכ עמים רבים בהכי או
 שברך בעים על ארצות אשר לא ידעתם
 ואזע לב עממיו פגאון באתוה תביר
 קדך לבתי עממיהא למדינת דלא ידעתון
 וחטיות עליך עמים רבים וי לכיח וישעו
 עלך שער בעפמי חרבי על פגהם וחורו
 לתעום אושו לנפשו כיוס מפלתי ואערי
 עלך עממיו פגאון ומלכיהון יתמהון
 עלו תימה באתוה עלך דקטליו בחורבא
 ואיעו חון ויועון מן קדך תברוהו גבר על
 נפטיה כיוס מפלתי קטלך
 כי כה אמר ארע יהוה חרב מלה בכל תמא
 ארז כל צמ ינא דום קטלו חרבא רמל דב
 ותון עלך בחרבות גמרים אפיל המוצה
 ערצי גויס כלס וקדרו את גאון מערים
 ונטיד כל המוצה בחרבי גברא אימע
 משורחם תקיפי עממיהא כולוהון ויבוזו
 ות תקוה מצר ותיטתי צל כל איתרגשות

10

והאכרתי את כל בהמה מעל מים
 רבים ולא תרלחם רגל ארס עוד ופרסת
 בהמה לא תרלחם ואובד ותכל בעורה
 מעל מיין פגאון ולא תויעונו ותלא
 דאיתשא עוד ופרסת בעירא לא תויעונו
 או אשקיע מימיהם ועורתם כטמן
 אורך נאם ארע יהוה בכל אשקודת
 לעממיהא ופיל כיהון בעה אויבך צמ
 אהים בתתי את ארץ מצרים שמינה
 ונשמה ארץ מלואה בהמתי אתושיב
 בהורשו כי אמ יהוה כד איתון ית
 ארעא רמצר צדו ותיעדי ארעא משמיה
 באתוה תקא על כל דתבין בה וידעון
 ארעא ית קעה היא וקוענה בעת הגים
 תקוענה אותה על מצרים ועל כל המועה
 תקוענה אותה נאם ארע יהוה אמר נאם
 ארע יהוה היא גברא אתא ותהו לא ידעא
 עממיהא ללון תהו על מצר ועל כל
 איתרגשותה מלון יתה צמ אהים
 יהו בשתי עשרה שנה כוזמעה
 עשר לחדש היה דבר יהוה אלי לאמר
 ויהו בתרתא עיבורי טבין בחמי שנת
 עשרא לירחא הוה פגמון קדך עי לך
 כן אדם נהה על המון מערים והוררו
 אתה ובנות הגים אורחים אל ארץ א
 מחתות את ירדו כור בר ארס איתגבי
 על איתרגשות מצר ותברא לה ולכפת
 עממיהא תקיפיא איתגבי דיתמסרון לא
 לארעא ארעיתא עיכ בהתיגוב בית
 אכרנא ממי בעמת רדה והשכבה את
 ערלום ממן את גבר חות ושקוב עיכ
 חייביא בתוך חללי חרב ופלו חרב עתה

עשרה

10

20

מִשְׁכּוֹ אֹתָהּ וְכָל חַמְצוֹתָהּ בְּעַקְטוֹלֵי
 חֶרֶב אֵתְּכִיחַ לְחַרְבָּא וְתִמְסְרוּן לַעַץ
 לְשִׁיבָאָה וְתִהְיוּ נֹת כֹּל אֵיתְרָע שְׂתִיחֻן
 וְיִבְדְּלוּ אֵילֵי צְבוּרִים מִתּוֹךְ שְׂאוֹל אֵת
 עֹרֹתֵי יָרֵדוּ שֹׁכְבֵי הָעֵרְלִים חֲלָלֵי חֶרֶב
 יִמְלִיחַ עֲצֵמוֹתֵי קִיפֵי צְבוּרֵי אֵמֶץ שְׂאוֹל
 עֵינֵי כַעֲרוֹהֵי נְחֹתֵי שֹׁכְבֵי חֲמִיבֵי אֵמֶץ
 חֶרֶב אֵשׁ אֲשׁוֹר וְכָל קְהֵלָה סֹבְבֵי
 קִדְמוֹתֵי כָלֵם חֲלָלִים צְפוּרִים בְּחֶרֶב תִּמְנֹן
 אֲשׁוֹר וְכָל מִישֵׁר מִתְּהֵי בְּחֶרֶב תִּמְנֹן
 קְבוּרוֹת כֹּלֵהוֹן חֲמִיבֵי אֵתְּקַטְלוּ בְּחֶרֶב
 וְאֵיתְּמַסְרוּ לְתִכְרֵי עַל־שְׁלִיטֵי בְּאֶרֶץ אֲרָץ
 וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֵת צְבוּרִים נְפִילִים מִעֵרְלִים אֲשֶׁר
 יָרְדוּ שְׂאוֹל בְּכָלֵי מִלְחָמָתְכֶם וְיִתְּנוּ אֵת חֲמִיבֵי
 פָּחַת רֵאשִׁיחֵי וְתֵהֵי עֲנֵתְכֶם עַל עֲצֵמֹתְכֶם
 כִּי חֲתִית צְבוּרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים לֹא יִשְׁכְּבוּ
 עֵינֵי צְבוּרֵי אֵתְּקַטְלוּ מִחֶרֶב אֵתְּתֵהוּ
 לְשִׁאוֹל בְּפֶתַח קְבוּרוֹתֵיכֶם כִּי מִישֵׁר
 תִּחַת יָרְדוּ שִׁיחֻן חֲמִיבֵי חֲמִיבֵי אֵתְּקַטְלוּ
 אֵתְּמַסְרוּ לְתִכְרֵי צְבוּרֵי אֵתְּשְׁלִיטֵי
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֵתְּ בְּתוֹךְ עֵרְלִים תִּשְׁכְּבוּ
 וְתִשְׁכְּבוּ אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב וְאֵת בְּעַץ חֲמִיבֵי אֵת
 תִּתְּכֵר וְתִשְׁכְּבוּ עֵינֵי קְטוֹלֵי חֶרֶב אֵתְּתֵהוּ
 אֲרוֹם מִלְכֵיהָ וְכָל נְשִׂי אֵיהָ אֲשֶׁר תִּתְּכֵר בְּעֵתְכֶם
 אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב תִּמְהֵי אֵת עֵרְלִים וְעֵבֵר אֵת
 קְבוּרוֹת כֹּד תִּמְנֹן אֲרוֹם מִלְכֵיהָ אֲוֵלֵי חֶרֶב אֵת
 דֵּאֵיתְּמַסְרוּ בְּגִידֵי תִתְּכֵר עֵינֵי קְטוֹלֵי חֶרֶב אֵת
 אֵתְּנֹן עֵינֵי חֲמִיבֵי יִשְׁכְּבוּ עֵינֵי נְחֹתֵי צְבוּרֵי
 אֲבָרָא שְׂמָה נְסִיבֵי צְפוּרִים וְכָל צִדוֹעַ
 אֲשֶׁר יָרְדוּ אֵת חֲלָלִים בְּחֲתֵיכֶם מִצְבוּתֵיכֶם
 בְּשִׁיחֵי וְשֹׁכְבֵי עֵרְלִים אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב
 וְיִשְׁאוּ בְּלִמְתֵיכֶם אֵת זִרְדֵי כֹד תִּמְנֹן וְכִרְבִּי
 צִיפְתָּ כֹלֵהוֹן וְכִי צִדוֹנֵי דֵּאֵיתְּתֵי עֵי

מִשְׁכּוֹ אֹתָהּ וְכָל חַמְצוֹתָהּ בְּעַקְטוֹלֵי
 חֶרֶב אֵתְּכִיחַ לְחַרְבָּא וְתִמְסְרוּן לַעַץ
 לְשִׁיבָאָה וְתִהְיוּ נֹת כֹּל אֵיתְרָע שְׂתִיחֻן
 וְיִבְדְּלוּ אֵילֵי צְבוּרִים מִתּוֹךְ שְׂאוֹל אֵת
 עֹרֹתֵי יָרֵדוּ שֹׁכְבֵי הָעֵרְלִים חֲלָלֵי חֶרֶב
 יִמְלִיחַ עֲצֵמוֹתֵי קִיפֵי צְבוּרֵי אֵמֶץ שְׂאוֹל
 עֵינֵי כַעֲרוֹהֵי נְחֹתֵי שֹׁכְבֵי חֲמִיבֵי אֵמֶץ
 חֶרֶב אֵשׁ אֲשׁוֹר וְכָל קְהֵלָה סֹבְבֵי
 קִדְמוֹתֵי כָלֵם חֲלָלִים צְפוּרִים בְּחֶרֶב תִּמְנֹן
 אֲשׁוֹר וְכָל מִישֵׁר מִתְּהֵי בְּחֶרֶב תִּמְנֹן
 קְבוּרוֹת כֹּלֵהוֹן חֲמִיבֵי אֵתְּקַטְלוּ בְּחֶרֶב
 וְאֵיתְּמַסְרוּ לְתִכְרֵי עַל־שְׁלִיטֵי בְּאֶרֶץ אֲרָץ
 וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֵת צְבוּרִים נְפִילִים מִעֵרְלִים אֲשֶׁר
 יָרְדוּ שְׂאוֹל בְּכָלֵי מִלְחָמָתְכֶם וְיִתְּנוּ אֵת חֲמִיבֵי
 פָּחַת רֵאשִׁיחֵי וְתֵהֵי עֲנֵתְכֶם עַל עֲצֵמֹתְכֶם
 כִּי חֲתִית צְבוּרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים לֹא יִשְׁכְּבוּ
 עֵינֵי צְבוּרֵי אֵתְּקַטְלוּ מִחֶרֶב אֵתְּתֵהוּ
 לְשִׁאוֹל בְּפֶתַח קְבוּרוֹתֵיכֶם כִּי מִישֵׁר
 תִּחַת יָרְדוּ שִׁיחֻן חֲמִיבֵי חֲמִיבֵי אֵתְּקַטְלוּ
 אֵתְּמַסְרוּ לְתִכְרֵי צְבוּרֵי אֵתְּשְׁלִיטֵי
 בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאֵתְּ בְּתוֹךְ עֵרְלִים תִּשְׁכְּבוּ
 וְתִשְׁכְּבוּ אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב וְאֵת בְּעַץ חֲמִיבֵי אֵת
 תִּתְּכֵר וְתִשְׁכְּבוּ עֵינֵי קְטוֹלֵי חֶרֶב אֵתְּתֵהוּ
 אֲרוֹם מִלְכֵיהָ וְכָל נְשִׂי אֵיהָ אֲשֶׁר תִּתְּכֵר בְּעֵתְכֶם
 אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב תִּמְהֵי אֵת עֵרְלִים וְעֵבֵר אֵת
 קְבוּרוֹת כֹּד תִּמְנֹן אֲרוֹם מִלְכֵיהָ אֲוֵלֵי חֶרֶב אֵת
 דֵּאֵיתְּמַסְרוּ בְּגִידֵי תִתְּכֵר עֵינֵי קְטוֹלֵי חֶרֶב אֵת
 אֵתְּנֹן עֵינֵי חֲמִיבֵי יִשְׁכְּבוּ עֵינֵי נְחֹתֵי צְבוּרֵי
 אֲבָרָא שְׂמָה נְסִיבֵי צְפוּרִים וְכָל צִדוֹעַ
 אֲשֶׁר יָרְדוּ אֵת חֲלָלִים בְּחֲתֵיכֶם מִצְבוּתֵיכֶם
 בְּשִׁיחֵי וְשֹׁכְבֵי עֵרְלִים אֵת חֲלָלֵי חֶרֶב
 וְיִשְׁאוּ בְּלִמְתֵיכֶם אֵת זִרְדֵי כֹד תִּמְנֹן וְכִרְבִּי
 צִיפְתָּ כֹלֵהוֹן וְכִי צִדוֹנֵי דֵּאֵיתְּתֵי עֵי

30

קטלוא באיתכרותחון מעיכרותחון כותח
 וטובו חמבוא עם קטלוי חרבא וקמיל
 איתכנעותהון עם צותי עוב בית אבד
 אתם יראה פרעה ונחם על כל המועה סללי
 חרב פרעה וכל חילו נאם ארני יהוה יתחון
 וחי פרעה ויתעם על כל איתרצותיה
 קטלוי חרבא פרעה וכל מטרותיה אב
 אדם כי נתתי את חתימי בארץ חיים והשגב
 בתוך ערלים חללי חרב פרעה וכל המועה
 נאם ארני יהוה ארני איתמסרו לתב
 גבריא על דטוליסו בארעא חיע ושבע
 בלג חוביא עם קטלוי חרבא פרעה וכל
 איתרצותיה אב יי אהים
 ויהי דבר יהוה אלוי לאמר והנה פגמקני
 ער למי בו אנס דבר אל כב עמד ואמרת
 אלהים אבי כי אבי א עליה חרב ולקדו
 עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנא אתו
 להם לצפוח פור אדם איתנבו לתב עמ
 והימס יהוה ארעא ארני איתת עליה קטלוי
 בחרבא ודבריו עמא דארעא אנפרא חר
 מבנהון ריפנו יתקו להון למחר אוראה
 את החרב באה ע הארץ ותקע בשופר
 והגמר את העם ויחווית דקטלוי וברבא
 הארץ על ארעא ותקע בשופרא מחר
 עת עמא ושמיע השמיע את קול השופר
 ולא מחר תבא חרב ותקחון רמו בראשו
 יהוה וישמע ושמיע את קול שופרא ולא
 אידהר ואתו קטלוי חרבא ודבריו חוקת
 קטלוי ברפניה תחי את קול השופר
 שמיע ולא בחר רמו כי יהוה והוא עתה
 נפשו מלט את קול שופרא שמיע ולא
 אידהר חובת קטלוי ביה פתי יהוה או

6.33

אידהר נפשיה עידיב והצפה כי יראה
 את החרב באה ולא תקע בשופר והקע
 לא עתה ותבא חרב ותקח סהם נפש
 הוא בענין עליון ורמו מיד הצפה
 ארני ויזהר ארני יהוה יתקטלוי
 בחרבא דאתו ולא תקע בשופרא ועמא
 לא אידהר ואתו קטלוי ביה בארעא
 מינהון נפשא הוא בחוביה איתב
 ודמיה מיד מחרצא אתקע
 ואתה בן אדם צפה נתתך לבית ישראל
 ושמעת מפיל דבר והזהרת אתם מקני
 ואת בר אדם מלחמיתך לבית ישראל
 ממימר פתנס ותחור ותחון מלמותך
 קמני באמר לרשע ורשע מות תמות
 ולא רמת להחור רשע מדרכו הוא
 רשע בענין ומות חמו מיד אבקט
 בדאמרת לרשעא רשעא ממת
 תמות ולא מליתא לאוהדא רשעא
 מאורחיה הוא רשעא בחוביה ומות
 דמיה מוידך אתבע ואנה כי הוהת
 רשע מדרכו לפתב מינה ולא שב
 מדרכו הוא בענין ומות ואנה את
 נפשו הצליח זאת ארני אוהדתא רכ
 רשעא מאורחיה למתב מינה ולא
 קבכ אוהחיה הוא בחוביה ומות ואת
 ות נפשו שוכבתא
 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל וכן
 אמרתם לאמר כי פשענו וחטאתנו
 עלינו וכן אנחנו נמקים ואין נודה
 ואת בר אדם אימר לבית ישראל כי אנחנו
 למימר ארני חובנא וחטאתא עלנא
 מיתהבין ובהון אנחנו מתמסקו ואמרין

18

ויהי אמר אלהים חיו אבי נאם ארני יהוה
 אם אחפץ במות הרשע כי אם בשוב
 רשע מדרך ויהי שובו טובו מדרך
 הרעים ולמה תמיתו בית ישראל אימר
 לחוקים אמרתי אלהים אכרעני
 במותיה הרשעא אלהיו כד יתוב
 רשעא מאורחיה חיו תובו תובו
 מאורחיהו כי שנת אלמא תמותו ביה
 ישראל ואתה בן אדם אמר אל
 בני עמד צדקת הצדק לא תצולע ביום
 משעו הרשע הרשע לא יכשל בה
 ביום שובו מרשעו וצדק לא יוכר
 לחיות בה ביום חטאתו ואת בראים
 אימר לבני עמד זכות וצאה לאתשובת
 ביה רחובתיה וחובת חיובא לא
 תקל בה ביום אריתוב מחובתה וצדקת
 לא תקל לאיתקיימא בה ביום אר
 רחובתיה באמר לצדק חיה יהוה ואת
 כסח על צדקתו ועשה עול כל צדקתו
 לאתובתה בעולו אשר עשה בה
 ומות בד אמרית לצדקא מחובתיה
 והוא איתרחיץ על זכותיה ועבד שער
 מלכותיה לא מדבר בשוקיה ועבד
 ביה זכות ובאמר רשע מות תמות
 ושלח חטאתו ועשה משפט וצדקה
 וכד אמרית לרשעא ממות תמות ותוב
 מחובתו ועבד רין דקשוט חכו חבל
 וטיב רשע גילה ושלם בחקת החיים
 הלך לבלתי עשות עול חיה יהוה ולא
 ומות משכונא אתוב רשעא גילה
 שלם בגיות חטאתו בדין לא למעבד
 שער מחובתו ולא ממות כל חטאתו

בן אדם
 אמר

אשר חטא לא תוברעו לו משפט וצדקה
 עשה חיה יהוה כל חובתו רחם לא ידמון
 ליה רין דקשוט חכו עבד מחובתו ואמר
 בני עמד לא יתכן רין יהוה ותמה דרכם
 לא יתכן ומרחו בני עמד לא מפרשן לגא
 אורח טובא רין ואינן אורחיהו רחוק
 לא תקט בשוב צדק מצדקתו ועשה עול
 ומת בהם כד יתוב וצאה מכותיה ועבד
 שער ומות כחן וכטוב רשע מרשעו
 ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יהוה
 וכד יתוב רשעא מחובתו ועבד רין דק
 דקשוט חכו עליהו הוא יתקיים ואמתם
 לא יתכן רין יהוה איש כדרכו אשפט
 אתכם בית ישראל ואמריתו לא מפרשן
 לגא אורח טובא רין אינן אורחיהו
 איתפרע מיתכן בית ישראל
 והו בשות עשרה שנה בעשרי בחמשה
 לחמש לעלותע כא אלי הפליט מיד שלם
 לאמר הכתה העיר והנה בתרתא עיכרו
 שנין בעמדתה בחמישא לחתא לעלותע
 את אלתי משיזבא מירושלם למימר
 איתרעת קרתא וד יהוה היתה אלי בעב
 לפניבא הפליט ופתח את פיו ער בא אלי
 בבקר ופתח פי ולא נאלמתי עוד וצבאה
 מוק ייחול עימי ברמשא קדם מית מע
 משיזבא ופתח ית פומי ער דאתא לחת
 בצפרא ואיתפתח פומי ולא פתיקת עוד
 ויהי רב יהוה אלי לאמר
 ותק פני קמני עי למי בן אדם ושבתי א
 הרבות האלה על ארמית ישראל אמרים
 לאמר אחד היה אברהם ויחד את הארץ
 ואנח ערבים לנו פתנה הארץ למורשה

20

כי אדם ותבי חרבתא האילון על ארעא
 דישרא אמרין למימר חד הנה אבן זחורא
 בעלמא וחרת ית ארעא ואנחמא סג און למא
 והיבא ארעא למידתה
 לכן אמר אליהם כה אמר ארעא זחור על
 חרס תאבדו ועיניכם תשאון אל גלגלכם
 וחס תטפכו והארץ תדרשו בכלן אמר
 לחזק כל צבא אדום על דם זכיה אקון אמון
 ועיניו אקון וקפון לפולחן טענות חרס
 זכיה אקון אשרין וארעא אקון מדמן למ
 למידתה עמדת על חרובכם עשירין
 תעבה ואיש את אשת רעהו טמאתם
 והארץ תדרשו איתערתון על טקפכו
 עבדון ועעבה תכרית איתת חכריה
 פאיסטון וארעא אקון מדמן למידתה
 כה תאמר אליהם כה אמר ארעא זחור
 ח' אב אב לא אשר בחרבות בחורבן
 ואשר על פני השדה לחיה נתת לאכלו
 ואשר במצרות ובמצודות בדבר ומות
 בדן תימר לחזק כל צבא אדום קמם אמר
 אב לא דבחרבתא בחורבא ומותון ועל
 אפי כר אלוהתא מפרתיה לשי ציותיה
 ודבמדותא ובמערותא במותא ומותון
 ונתת את הארץ שמימה ומשמה נתת
 ונשבת גאון עיה ושמימו חזי ושראל
 מ' און עבד ואיתון ית ארעא לפח ואסתמנו
 חבטל יקר וטקפה ויבדון טורי ושרא
 מבלי ער ודרעו כי אבן זחור בנתמי את
 הארץ שמימה ומשמה על כל תועבתם
 אשר עשו ודרעון ארץ אמר ח' כר איתון
 נתת לפח ואסתמנו על כל תועבתם חזון
 ועבדו ואתה כן אדם בני עמר

374

ל
מ
ל

ב
ל
מ

30

העבדים כד אעל הקורות וכפתחו המעין
 ודבר חד את אחור איש את אחיו לאמר
 באו נא ושמעו מה הדבר היצא מאת
 יהוה ואת כר אדם בני עמר ודע כי
 בסטוד כותל אונסתי עי כתי איתו בעי
 ושמעו נא פיתגמא רצפי קמון קדכי
 ויבאו אלך כמיט אעכ וישבו לפניך
 עמי ושמעו את דבריך ואותם לא
 יעשו כי עניכם בפיהם המה עשום
 אחרי בצעכם לכם הלי ויתתן לותך
 כמיתת גבלין תלמידין ויתבון קרמך עמי
 ושמעו נא פיתגמא רצפי קמון לאיעטון
 ארץ טלעבא בפומיהו אינון עבדון
 בתר מינון אתמיקון אינון טעו וזקן
 להם כשר עניכם יפה קול ומטוב צנן
 ושמעו את דבריך ועשום אינון אותם
 והא את לחזן כומר אבובין רבנים
 קליה ומטוב לצנא ושמעו נא פיתגמא
 חמי עבדון לית אינון צבן ובכאזה
 חנה באה ודרעו מי נביא היה בתוכם
 ובמיתת היא אתא ודרעו רצפי אהיה
 ביניהון ויהי דבר יהודה
 אלו לאמר וזחור פ צבא ח' עי למי
 כן אדם הנבא על רועי ישראל והנבא
 ואמרת אליהם לרעים כה אמר ארעא
 זחור חזי רעו ושראל אשר חזר עינם
 אותם הלא היצאן ירעו הרעים כר
 אדם איתנבם על פרנסי ועי איתנבם
 ותימר לחזן לפרנסי אבן צבא אדום
 נח על פרנסי וימר חזון מפרנסי נח
 בפשהון הלא לפרנסי עמי איתנבא
 פרנסי את החלב תאכלו ואת העמר

34

ח
מ
ל

ל

תלכס

תלבושו וחברי אה מוכחו הצאן לא
 תרעו את טובא אהון אכליו ות עמו
 גדי אתה לבשיו פטוימיא אתה נכסין
 עמיא ליתבו מפרנסו את החולות לא
 חוקים ואת החולה לא תפאתם ולנשמת
 לא חכשתם ואת הערות לא השבתם
 ואת האבות לא בקשתם ובחוקי
 רייתם אתם ובפרך ית כאלמא לא
 תקיפתו ולמדעניא לא אפיתו והתרא
 לא צדדתו ות דאטולטול לא אתסתו
 ות דאבר לא בעיתו ובתוקפא א
 אפלתקן בחון ובקשרו ותפוצתו
 מכלי רעה ותהימה לאכלה לכל חית
 השדה ותפוצתו ואת בדרו מכלי
 פרנס ואת מסרו לאיפותניעאה לכל
 מלכות ארעא נאטולטולו ושעו צאנ
 מכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל
 כל פני הארץ נפשו צאנ ואון דיש
 ואון מביקש טעו עמי בכל סודיא
 ועל כל רפא מנסלא ועל כל אפי ארעא
 איתברו עמי וליה דתבע ולית דבעי
 לכו רעים שמיעו דבר יהוה בכל פרנסא
 קבילו פיתגמי ארעו חזאנ נאם ארע
 והוה אמר איעו הויה צאנ לכו ותהיעו
 צאנ לאכלה לכל חית השדה מואון
 רעה ולא דרשו רעו את צאנ ורעו
 הרעים אתם ואת צאנ לארעו קולם
 אלא יצו צדקים אס לא חלו דהוה עמי
 למא ואית מסרו עמי לאיפותניעאה
 לכל מלכות עמיא מכל פרנס ולא
 תבעו פרנסו ות עמי ופרנסו פרנסא

נפשהו ות עמי לא פרנס לכו הרעים
 שמיעו דבר יהוה בכל פרנסא קבילו
 פיתגמי ארעו כה אמר ארע יהוה הנני אל
 הרעים ודרשתו את צאנ מירם והשפתים
 מרעות צאנ ולא ירעו עוד הרעים אתם
 והצלתי צאנ מפיהם ולא תהימה להם
 לאכלה כי לא יצו צדקים האנא של חרונ
 על פרנסא ואיתבע ות עמי מירחון ו
 ואיבטו מפרנסא עמי ולא יפרנסו
 עוד פרנסא נפשהו ואי שחזיב עמי מירחון
 ולא תמסרו עוד בידיו לאיפותניעאה
 כי כה אמר ארע יהוה הנני אה
 ודרשתו את צאנ ובקדושים ארום א
 יצו צדקים האנא מתגלי ואיתבע ות עמי
 ואבקריון בבקרת רעה ערוז ביום הויה
 מטר צאנ נפרשות כן אבקר את צאנ
 והצלתי אתם מכל המיקמת אשר נפע
 שם ביום ענן וערפל כמא דמבקר רעא
 עדריה מוצא דהוי בג עניה ומפרש
 לחון מן איבקר ות עמי ואי שחזיב ותחון
 מכל אתריא דאיתברו לתמן ביום עננא
 ואמיסתא והצאתים מן העמים והבעתם
 מן הארצות והבאתים אל ארצותם העתים
 אל הרי ישראל באפקים ובכל מושבי
 הארץ ואפיקנח מביני עמיא ואיתבריון
 מן מדונתא ואעלינן לארעון ואפרנסו
 על טורי וער בפצודי אובכל מותגי ארעא
 ממרעה טוב ארעה אותם ובחרי מרום
 ישראל יהוה טהם שם תרבענה כנה טוב
 ובירעה שמן מדעניה אל הרי ישראל בפ
 בפרעם טוב אפרנס ותחון ובקור קדשא

פסוק
 יצו צדקים
 ויבקריון

פסוק
 יצו צדקים
 ויבקריון

וישך אל יהוה בית מישראל והיו תמן ישרון
 באתר רזאו ופרנסו טב ותפרנסו על טוה
 ושרא אני ארעה צאני ואני ארבי צב
 נאם ארני יהוה אנה איפרנס עמי ואנא
 אפרנין לרוחצו צב יי אהים את האכדת
 אבקש ואת העדות אשיב ולנשכרת
 אחבש ואת החולה אחוק ואת השומע
 ואת החוקה אשמיד ארעה במשפט
 ות ראבדו אתבל ות דאיטל פלו אתיב
 ולת ברמא אצמוד המרוע אאסופ ות
 חטא יא ות חייבא איטרי אפרנס עמי
 טרינא ואתה צאנ כה אמר ארני יהוה
 הנני שופט בין שיה לטה לאהים ולעתים
 ואתן עמי כד צב יי אהים האנא ראו בין
 גבר לגבר לחטא יא לחייבא המיעט מכם
 המרעה הטוב תרעו ותל מרעוכם תדמסו
 בגליכם ומשקע מים תטו ואת העתים
 מגליכם תרפסו חזער לכח דפרנסו טב
 אתן מתפרנסין ומותר פרנסו אבלין
 פרנסו ומשתי מתקן אתון שתן ותל
 מותרא שמי שוכו שתן
 לכו כה אמר ארני יהוה אליהם הנני אני
 ושפטתי בין שיה מיה ובין שיה רזה בין
 כד צב יי אהים לחון האנא מתגלי ואודיו
 ביזבר עתיד וביזבר מסבין ישו בער תסת
 תהו וקדעכם תנעו כל העדות ען אפר
 הפיעתם אותם אלהו צה חלה דמרשע
 וסרע דחוקתו ובת קפסו תפסו כל
 כאביא ען דבר דתון ותון לבני עמינא
 ודושעת לצאני ולא תהינה עוד לבו
 ושפטתי בין שיה לטה ואיפרנס לעמי ולא

וצאני מרעם רגליכם מרעה ומרעם רגליכם תשקיעו
 ועמי מותר שמי שיה אבלין ומותר משקע מים מתקן שתן

ותמכרו עור לבווא ואודיו בין גבר לגבר
 והקמתי עליהם רעה אחד רעה אחת
 את עבדי רוד הוא רעה אותם והוא
 יהיה להם רעה ואקים עליהו פרנסא
 תד ופרנס יתהו ות עבדי רוד הוא יתנס
 יתהו והוא יהי לחון לפרנס ואני יהוה
 אהיה להם לאהים ועבדי רוד נשיא
 בתוכם אני יהוה דברתי ואנא יי אהו
 לחון לצה ועבדי רוד רכא ביצחו אנא
 יי גרות במצרי וכרתי להם ברית שלום
 והטבת חיה רעה מן הארץ וישבו
 סמדי לבטח וישעו כיערים ואמר
 לחון קים שלם ואיבטיל חתאבישתא
 מן ארעא ויתבון במרד א לחונ
 ויתעתיק בחור שיא ונתתי אתכם סמית
 גבעתי ברכה והור דתי הגשכ בעתי
 גשמי סכה יהוה ואשרי יתהו סחכ
 לבית מקדשו ויהו מכרכין ואחירת
 לחון מטר בכיל בערניה מיטרו וז
 דכיר כא יהוה ועתן עץ השויה אתפרי
 והארץ תתן וכולה והיו על ארמתם
 לבטח ורעו כי אני יהוה כשבראת
 מוסות עולם והצלתים מיד העברים
 בהם ויתן אליו חקלאית איבמה ואנא
 תתן עללתה יהוה על ארעהו לחונ
 וידעו ארי אנא יי בר אתמר ית מר
 תוקפתו ואי שוכינע מיד דמפלחוקו
 ולא יהיו עוד כו לעים וחית הארץ לא
 תאכלו וישבו לבטח ואין מחיר ולא
 יהו עוד בוא לעממי אופלסת ארעא
 לא יפוי צינעו ויתבון לחונ ולית דכיר

וישך אל יהוה בית מישראל והיו תמן ישרון

וחקמתי להם מטע לשם לא יהיו עוד
 אסופי רעב בארץ ולא ישא עוד בלעת
 העים ואקים להון מצבא לקממא ולא יהון
 עוד מטלילי כפנא בארעא ולא יקבלון
 עוד איתבצעות עממא וירעובי אנן
 יהוה אלהים והמה עממא בית ישראל
 נאם ארץ יהוה וירעון ארץ אנא לא יהוה
 מימרי בכערהון ואינון עממא בית ישראל
 יהוה אלהים ואתן צאנן צאמרעתן ארס
 אתם אנן יהוה אלהים נאם ארץ יהוה
 ואתון עממי עבד איתקרי שמי עליה
 בית ישראל אתון אנא אהבון עממי אהים
 ויהו דברי יהוה אלו לאמרי והוון
 פנמי קני עי למי בן ארס שוס פנמי על
 הו שער והנבא עליו מ ארס קמל גבו
 על טורא דסער ואיתנבי עלוה ואמת
 לו כה אמר ארץ יהוה הנבא אלוה הו
 שער ונטיתי ידל עליך ונתתך שממה
 ומטמה ותמיר ליה כד אל נא אהיה
 אנא של חרוצני על טורא דסער וארס
 מות גבורתי עלך ואתנבן לצרוצי
 ואי שמתמיו עריך חרבה אשיס ואתה
 שממה תהיה וירעת כי אנן יהוה קהון
 חורבא אשורי ואת לצרו תהו ותירע
 ארץ אנא לא יעון היות לך אמת עולם
 ותק אתבני ישראל אל עליו חרבמת
 ארס בעת עון קצ חלה דהות לך וצבת
 עלם ותבימתא ותבני יער עליו קטול
 חרבא בעדון תברוהון בעדון תושולמת
 חוביהון לבן חו אנן נאם ארץ יהוה כי
 להם אעשר ודס ירדפך אמל לא רס
 שנאת דס ירדפך בבין קיים אנא לא

נא אהים ארץ לקטול אעבדיק ודקטלון
 בחרבא ירדפוך אמל לא רבי ארמיהולרמ
 פניתון ואשורי דמא ירדפוך ועתה את
 הו שער לשממה ושוממה והכרתו ממע
 עבד ושבי ואתון ית טורא דסער לצרו
 ואי שמתמיו ואי שמי מימיה דערד ורתאוב
 ומלאתי את הדי חלליו גבעותך וגיאותך
 וכל אפיקיך חלל חרב וכלו כהס ואימלי
 מת טורוהו קטלוחי רמותוהו וחולוהו וכל
 פערותי קטלילי חרבא ותרמון בהון שממת
 עולם אתען ועריך לאת שבעה וירעתס כי
 אנן יהוה צדות עלם אתנבן וקירון לא
 ותיתבן ותירעון ארץ אנא לא יען אמדא את
 שמי העים ואת שמי האר צות לו תהינה
 וירשנה ויהוה שוס היה חלה אמותית
 תליו עממיו ותתברתון מדיקו דילי והוון
 וארתינון וקדם לא גליון מחשבתי לבא לבן
 חו אנן נאם ארץ יהוה ועשית באפך
 ובקנאתך אשר עשית משנאתך בכס
 ועדעתך כס כאשר אשפטך בבין קיים
 אנא לא נא אהים ואעבד כרוצך ובחמתך
 רעבת מדסנית אלהון ואיתגלי לאנבא
 מינקון כד אתפרע מינק וירעתבי אנן
 יהוה שמעתי את כלבא צותיך אשר אמת
 עליו ושר אל לאמה שממה לנו נתגד
 לאכלה ותירע ארץ אנא לא שמע קרמי
 ותכל ארצותך דאמרת על טורא דסער
 דינך למימר צדיאת ארעוון לנא אתממון
 לאי שתי צאה ותגדילו עלי בפוסם והו
 והעתרתם עלי ובחכב אנן שמערת
 ואיתררמתן קרמי במילי פומכון ואכצתון
 קרמי פיתגמכון קרמי שמיע

30

35

ליון

ליון

ליון

336

כה אמר ארבע יהוה בשמחה כל
 הארץ שמחה אעשה לך כד צו יי אהים
 במיוחד כל ארעא ערו אעביר לך בשמחה
 לנחלת בית ישראל על אשר שמחה בו
 אעשה לך שמחה תהיה הרשעה וכל
 ארום כלה וידעו כי אני יהוה כלמא דחיותא
 על אחסנת בית ישראל על דצוית את ארעון
 כיו אעביר לך צלו תהו טורא דסעמי וכל
 ארום כולה וידעו ארי אנא יי
 ואתה בו ארום הנבא אל הרי ישראל
 ואמרת הרי ישראל שמעו רבי יהוה
 ואתם ארום איתגבי על טורי ישראל ותמיד
 טורי ישראל קבילו פיתגמי ארתי כה אמר
 ארבע יהוה יעו אמר הארץ עליוכסהאח
 ובמות עולם למוד טיה היתה לנו כד צו
 יי אהים חלה ראמר כנאה עליוכח חדוא
 ובמות עולם ליהותא הות לנא לכו הנבא
 ואמרת כה אמר ארבע יהוה יעו ביעו
 שמות וטאוק אתכם מסביב להותכם
 בוד טיה לשארית העמים ותעלו על שפת
 רסון ורבת עקב בבין איתגבי ותמיד כד
 צו יי אהים חלה ראית רכבו חלה דחשיט
 לאחורבא ור אעראה יתכון מסה סחור
 למיחויכח ורותא לשאר ארעמיא
 ואת אמרתון על שפת רסון ודיצנתעם
 לכו הרי ישראל שמעו רבי ארבע יהוה
 להרים ולגבעות לאפוקים ולגאות וחי
 ולחרבות השממות ולערים הנעזבות
 אשר היו לכו וללעג לשארית העמים
 אשר מסביב בבין טורי ישראל קבילו
 פיתגמי ארתי אהים כד צו יי אהים לשאר
 ולדמותא לפעודי אולחיליא ולחיתא

כה אמר יהוה אהים

פ"ב ע"ב ע"ג ע"ד

עזאתא ולקדמתא שמיקתא דהתתא
 לחקל חלעוב לשאר ארעמיא דמסח
 סחור לכו כה אמר ארבע יהוה
 אמר לא באש קנאתי רפתי על שארות
 העמים ועל ארום כלה אשר נתנו את
 ארעא לחסלמוד טיה בשמחת כל לבב
 בטאט נפש למען מערטה לכו בבין
 כד צו יי אהים אמר לא באש תפודענות
 פדית במימדי על שאר ארעמיא
 ועל ארום איו כולחון ויהסות ארע
 בית שכינת לחון ליהותא בחודות כל
 לב בעיפות נפש בדי ליהותא לחיות
 לכו הנבא על ארמת ישראל
 ואמרת להרים ולגבעות לאפוקים וחי
 ולגאות כה אמר ארבע יהוה הנבא
 בקנאתי ובחמת רפתי יעו כלמרת
 העמים בשאתם בבין איתגבי על ארעא
 הרי ישראל וטורי ישראל ולדמותא וחי
 לפעודי אולחיליא כד צו יי אהים חדוא
 בוד צו ובחיותא פדית במימדי חלה
 האותכנענות עמיא קבילו לכו כה
 אמר ארבע יהוה ארבע בשאת אתי ארעא
 לא העמים אשר לכם מסביב המה למות
 ושאו בבין כד צו יי אהים אנא קנימת
 במימדי אמר לא עמיא רכבו יתכון
 מסח סח אינון איתכנענות חון קבילו
 ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריס
 תשאו לעמי ישראל אל בני קרבו לכו
 ואתון טורי ישראל איכסון תכלחון ופריס
 תסעעו לעמי ישראל ארי קריב פדית
 למיתו כי הנבא אלוכם ופתי אלוכם
 ונעברתם ונודעתם ארי האנא מתע

עליבון ואיתפצ במימרי לאיטבא לכו
 ותפלחו ותדרעו והרבית עליכס את
 כל בית ישראל כלה ועשבו הערים והחוקת
 תבנית ואסע עליבון אינשא כל בית
 ער כלהו ויתתבו קריתא וחרבאתא
 ותבנית והרבית עליכס ארס ובחמה
 דכו ופרו והשבת אתכס בקרמיתכס
 והטובת מדאשתכס וידעתס כיואני
 יהוה ואסע עליבון אינשא ובעדא ויסעו
 ויפשו ואתיכ ותסון כמלקדמיו ואטכ
 לכו כירמון אולא ותידעו ארי אנא
 והלכת עליכס ארס את עמי ישראל
 ודרשוד והות להס לנחלה ולאתקפוד
 לשכלס ואסע עליבון אינשא את עמי
 על ורתוע ותהו להו לאחפנא ולאתקפ
 עוד לתכלותהו כה אמר אדני
 יהוה יען אמרים לכס אכלת ארס אתי
 ומשכלת גיך הית כד יצ ין אהים חל
 דאמריו לך מקטלת אינשא את ומתלת
 עמיד הית לכו ארס לאתמכל עוד ועיד
 לאתכשלו עוד נאס ארע יהוה בבין
 אינשא לאתקטלו עוד ועמיד לאת
 תמכלן עוד אמר ין אהים ולא אשנמע
 אלה עוד כלמת העים וחרפת עמים לא
 תשא עוד ועיד לאתכשלו עוד נאס
 ארע יהוה ולא אשמע לך עוד איתפעת
 עממיא וחופודי עממיא לאתקבלו עוד
 ועמיד לאתמכלן עוד ין אהים
 יהוה דכר יהוה אלוי לאמר היסט טרה
 והוה פנכ ק ין עי למי בן ארס בית
 ישראל יטובס על ארמתס ויטמאו
 אותה ברדכס ובעלילתס כטמאת העיה

ה
 סכין
 נכחן
 נל נכח

היתה רדכס לפע בר ארס בית ישראל על
 ארעהו ופאיכו יתה באור חתהו ובעודיהו
 כסואבת איתא טומאה הות אור חתהו
 קדמי ואשפר חפתי עליהס על הדס אשר
 טפבו על הארץ ובעלילי הס טמאה ושפנת
 חפתי על יהוה על דכנכמ דאשרו על ארעא
 ובפלחן טעויהו פאכיה ואפיץ אתכסכס
 וזרן בארצות ברדכס ובעלילתס טפסתס
 ואגלתי יתחן לביני עממיא ואתברו במדענא
 באור חתהו בישתא ובעודיהו מקלקליא
 איתפרעת מינעו ויבא אל העים אשר
 באו שס וחילו אתקס קדשי באמר להס
 עם יהוה אלה ומארצו יצאו ועלו לביני
 עממיא דאתגליאו לתמן על דאחילו ית
 טמא דקודשו בדאמרין להו אס עמיא
 דני איליו ואיכרון מארעבות טכונתיה
 גלו ואחמיל על שס קדשי אשר חללוהו
 בית ישראל בעים אשר באו שמה וחסית
 על טמא דקודשו דאחלוהו בית ישראל
 עממיא דאתגליאו לתמן
 לכו אמר לבית ישראל אל כה אמר ארע יהוה
 לא למענכס אני עשה בית ישראל כי
 אס לשס קדשי אשר חללתס בעים אשר
 באתס שס בבין אמר לבית ישראל כד ין
 אהים לאבדו לכו אנא עבד בית ישראל
 איליון לשמי אדקודשו דאחלוהו ביני
 עממיא דאתגליתן לתמן וקדשתי את שמי
 העול המחולל בעים אשר חללתס פתוכס
 ודרעו העים כי אני יהוה נאס ארע יהוה
 בהקדשוכס לעונתכס ואקדשו ית שמי
 רבא דאיתחל ביני עממיא דאחלוהו לכו
 ביניהו וידעו עממיא ארי אנא ין ין

20

איהם כי אתקדש כבוד לעיניהם ולקחור
אתכם מן הגוים וקבעתי אתכם מכל הארצות
והבאתי אתכם אל ארצותכם ואקריב יתכן
מביני עממי או איכניש יתכן מכל מדינתא
ואעיל יתכן לארעבון ודרקתי עליכם מים
טהורים וטהרתם מכל טומאתכם ומכל
גוליתכם אטהר אתכם ואיטטק לחוביכם
במאדמדכן במי אריותא ובקטס תורתא
רחטאתא ותידכון מכל סואמתכון ומכל
טענותכון אידכי יתכון ועתתי לכם לב חרש
ורוח חרשה אתון בקרבכם והסרת את
האבן מכשורכם ונתתי לכם לבבשר ואתון
לכון לב רחול ורוח רחול אתון במעייכון
ואתבר לבא דדי טעמא דהוה תקתא כאנא
מביכרכון ואיתון לבון לב רחול קרמי לעמ
רעותי ואתרוחי אתון בקרבכם ועשיתי את
אשר בחרתי לכם ומשפט השמים ועשיתי
ותרוח קרטי אתון במעייכון ואעבדתי
רב קרמי תהכון ודיע תיסרון ותעבדון
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם
והייתם לי לעב ואנכי אהיה לכם לאלהים
ותהכון בארעא דיהמית לאכהתכון ותהון
קרמי לעם ואנא איהני לבון ליה והושעת
אתכם מכל טומאתכם וקראתי אל הדין
והדיבתי אתו ולא אתו עליכם רעב ואפק
יתכון מכל סואמתכון ואיכריך יתעבדא
ואכני יתיה ולא אתו עליכון בפנא והרמית
את פרו העץ ותנובת השדה למען אשר
לא תקחו עוד חרפת רעב כגמים ואסע ית
פירי אילנא ועללת חקלא כדילדא תקבלון
עוד חיסודי בפנא ביני עממיא ווכרתם
את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא

בג
הקדוש
עולמים

30m

טובים וקטתם בפעכם על עונתיכם
ועל תועבתיכם ותידברו את אורחתכון
בישתא ועובדכון דלא תקעו ותדברון
ותהון חון על חוביכון ועל תועבתיכון לא
למענכם אפי עשה נאם ארני יהוה יודע
לכם בוטו והכלמו מדרכיכם בית ישראל
לאבר לחון אנא עבד צל יי אדכי ותדע
לכון בהיתו ואיתכעע מאורחתכון ביות
כה אמר ארני יהוה בוס טוה
אתכם מכל עונתיכם והושבע את הערס
ונבע החרבות כד יי איהם ביום א
דאידיכי יתכון מכל חוביכון ואיתגבר
קירו ואתכעען חרבתא והארץ הנשמה
תעט תחת אשר היתה טומאה לעני כ
עבר וארעא דהת צד איתפלחו חסות
צרו לעני כל דערי ואמרו הארץ הלוח
הנשמה היתה בל ערווה ערים החובות
הנשמות והעדרקות בערית וטוב וימון
ארעא ויבין דינן הות צדא אתת לחון
כצנתא דערן וקידתא חרבתא וערתא
ומפערתא כדכון מקפין ותוכו ודרע
הגוים אשר ושאר כביכתיכם כי אני
יהוה בנתי העוררות נטעתי הנשמה
אפי יהוה דברתי ועשיתי ודען עממיא
דישתא חון כחצבון אר אנתא בעת
מפערתא קיימית צדיתא אנא מ גורית
במימרי ואקיים כה אמר ארני
יהוה עוד ואת ארץ ישראל לעשות
להם ארבה אתם כצאן אדם כד יי
איהם עוד דא אשתא איל כמימרי לבית
למעבד לחון אכעען באיטש ואמחון
בבערדא כצאן קרשים כצאן ודוילם

ל
ל
ל

ל
ל
ל

בכועדיה כן תהי' טהרה עדים החרבות
 מלאות צאן ארם ורעו כי אם יהיה בענא
 קדישא ומדכו ואתן ליהו' בזמן מועד
 פחאן יהו' קדו' ארעא דיש' דהנ' אה
 חרבו מלח' אנשא עמ' אכית' ויש' ודען
 ארי' אנא' היה על יד יהו'
 ודע' אנ' ברוח יהו' ויש' בידו הבקעה
 והיא מלאה עצמות שרת' על רוח נבוא'
 מוק' וראפק' ברוח נבואה רשרת' עלו
 מוק' ואשר' חצ' בנ' בקעת' אחי' אמלא
 עמי' אנשא' והעמ' עליו סביב סביב
 והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה
 ובקעת' מאד' ואעבר' עליו סכה סכה
 והא' סג' אן' לחד' א' על אפ' בקעת' אחא'
 ע' שין' לחד' א' ויאמר' אל' כן ארם
 התחיי' נה' העצמות האלה ואמר' ארע'
 יהוה אתה ידעת' ואמר' לי' בר' ארם הוון
 עמי' האילון ואמרית' לי' אהים את' גלו'
 קדמ' ויאמר' אלי' הנבא' על העצמות
 האלה ואמרית' אלהים העצמות היבשות
 שמעו דבר יהוה ואמר' לי' איתנבי' על
 עמי' האילון ותמיר' להון עמי' אנשא'
 קמלו' פיתנ' אר' כה' אמר' ארע' יהוה
 לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח
 וחית' כ' צ' ו' אהים לצרפ' האילון
 האנא מעל' בכון רוחא ותחוק' תתמי' עלי'ם
 גרים והעליתי' עליכם בשר וקדמת' עליכם
 עור וקטמי' בכם רוח וחית' וידעת' כי
 אני יהוה ואתן' עליו לח' גילין ואסוק' עלי'ם
 בטר' ואקרו' עלי'ם מטבא' ואתן' סבון
 רוחא ותחוק' ותידע' ארי' אנא' ונפ' את'
 באשר' צוית' יהו' קול' הנבא' והנה רע' עש'

דכט שבת
 דחוליה דכסא

ותקדכו עצמות עצם אל עמי ואיתנבית
 כפי אר' איתפקדית והא' קל' באיתנביתו חוה
 זמ' אוקרו' עמי' אנשא' לית' חסדי' רחמי'
 חנה' עליו גרים ויש' עליו חסדי' עליהם
 עור' מלמעלה ורוח און בהם וחית' ותח' א'
 עליהו' גילין וספרא' סלי' וקרו' עליהו' חו'
 מטבא' מלע' לאחור חאלית' ברוח' ויאמר'
 אל' הנבא' אל' הרוח הנבא' בן אדם ואקמת'
 אל' הרוח כה' אמה ארע' יהוה מ' ארבע רוחות
 באי' הרוח ופתי' בחדו' האלה יהוה ויאמר'
 לי' איתנבי' על רוחא איתנבי' מ' א' ותלמי'
 לרוחא כה' צ' ו' אהים מארבע רוחות
 איתא רוחא ועלו' בקטל' אהא' ליוון ויחוק'
 והנבא' באשר' צו' ותבא' בהם הרוח
 ויחיו' ויעמדו' על רגלי'ם חיל' גדול מאד
 מאד' ואיתנבית' כפי א' דפקד' ועל תבון
 רוחא ותיו' וקמלו' על רגלי'הון משרי' מן סען
 לחד' לחד' ויאמר' אלי' כן ארם העצמות
 האלה כל בית ישראל אל' הנה הנה אמרו'ם
 ובשו' עצמותי' אברה' תקותי' ע' ע' ע'
 ואמר' לי' בר' ארם צרפ' האילון כל בית
 ישראל אינן הם אינן אמרו' וישו' צרפ' א'
 פסק' סבר' אבד' נא' לנא' לכו' הנבא' וא'
 ואמרית' אלהים כה' אמר' ארע' יהוה הנה
 אני פתח' את קברתי'ם והעליתי' אתכם
 מקברי' עמי' והבאתי' אתכם אל'
 ארצות ישראל' בבין איתנבי' ותמיר' להון
 כ' צ' ו' אהים האנא פתח' ותקבר' יכוון
 ואסוק' יתכון מקברי' עמי' ואעל' יתכון
 לארע' ח' ע' וידעת' כי אני יהוה בפתחי'
 את קברי' ובהעליתי' אתכם מקברי' עמי'
 עמי' ותידע' ארי' אנא' ו' כ' אפתח' ורת'

10

קבוצתו וכד אפיק יתכוון מצד קריסון עמין
 ונתתי רוחי בבכ וזחיתם והנחתי אתכם על
 ארצותכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
 ועשיתי צאם יחיה ואתן רוחי בכון ותחון
 ואשרי יתכוון על ארעסון ותירעון ארזי ארז
 לזרית בבימרי ואקיים צד לז
 והי דבר יהוה אל לאמר ותה
 בנביא עי למי ואתה בן אדם קח לך עץ
 אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל
 חברי לקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף
 עץ אפרים וישראל חדר ואת בר
 ארס סב לך לחמא חרמא וכתוב עליו לשימט
 יהודה ולבני ישראל אחיהון וסב לחמא חר
 וכתוב עליו שבעטא דיוסף יהוא שבעטא
 דאפרים וכל בית ישראל אחיהון וקרב
 אתם אחר אל אחר לך לעץ אחר והיו
 לאחדים בידך ותקריב יתחון חר לתח
 לך לחמא חר ויהיו לחר בידך ובאשר
 דאמר אליך בני עמך לאמר הלא תעור
 לט מה אלה לך וכד ימרון לך בני עמך
 למימר הלא תחון לטא מא אמליו לך דבר
 אליהם כה אמר ארע יהוה הנה אנכי לקח
 את עץ יוסף אטר ביד אפרים ושבעטו
 ושר אל חבירו ונתתי אתם עליו את עץ
 יהודה ועשיתם לעץ אחר והיו אחר ביד
 איתעבי לחון בר צד יצאיהם האנא מקריב
 ות שיכטא דיוסף יהוא שבעטא דאפרים
 ושבעטו ישראל אחיהון ואיחבר יתחון
 עלוהי ות שיכטא דיהודה ואעבד יצון
 לעמא חר ותחון חר קרמי והיו העצים
 אשר תכתוב עליהם בידך לעעניהם ותחון
 לחור ארת יכתוב עליהון בידך לעעניהון

גמול יו

ז
ז

ז
ז

ז
ז

ז
ז

20m

ודבר אליהם כה אמר ארע יהוה הנה
 אנכי לקח את בני ישראל מבין העצים
 אשר הליכו שם וקבעתי אתם מפכב
 והכאתי אתם אל ארצותם ואיתעבי לחון
 כד צד יצאיהם האנא מקריב יתבני יש
 מביני עממי א דאית גלואו לתמן ויא
 ואיכע שיתחון מיה סח ואעיל ותחון
 לארעהון ועשיתי אתם לגוי אחד
 בארץ כהרי ישראל ולמלך אחד יהיה
 לכלם למלך ולא יהיה עוד לשני צימ
 ולא יהיו עוד לשתי ממלכות עוד
 ואעבד יתחון לעמא חר בארעא שטור
 וער נילכא חר יהי לכלהון לשיחון
 מלכא ולא יחון עוד לתרון עממי ולא
 יתפלגון עוד לתרון מלכוון עוד ולא
 יטויאו עוד בעלוייהם וכשקו צימם
 וככל פטעיהם והושעתי אתם מפל
 מו שכתיהם אשר חטאו בכ וסודתי
 אתם והיו לי לעם ואני אהיה להם
 לאלהים ולא יסתאכון עוד בשעוניהון
 וכשקו צימון וככל מירד יהון ואפרין
 יתחון בכל מותבניהון דחכו בהון ואנכי
 יתחון ויחון קרמי לעם ואנא אהיו לחון
 לאי ועבדו דוד מלך עליהם ודועה אחר
 יהיה לכלם וכמשפטו ילכו וחקתי ישחון
 ועשו אתם ועבדו דוד מלכא עליהון
 ופרנסא חר יהי לכלהון וכד יצ יהבון
 וקתמו יטרון העבדון יתחון וישקע
 הארץ אשר נתתי לעבדו לעקב אשר
 ישבו בה אבותכם ושבנו עליה חמה
 ובעיהם ובעבניהם עד עולם ודוד עמי
 נשיא להם לעולם ויתבון על ארעא

ז
ז

ז
ז

מה וכבד פרס איכוש או ופוטא עימדון
 כולחון מווינו בעעליו וקולקין צמר וכל
 אנפיה בית תורגמה ירכתי עפון ואת כל אנפיו
 עמים רבים אתך צמר וכל משוריתתך
 מדעת גרממא סמפי ציפתא ויתכל משוריתתון
 עממיו סגאין רעמך הכו והכו לך אתה
 וכל קהליך הנקה לים עליך והיות להם למטמון
 אחריו ואת קולך את וכל משוריתתך דאת
 דאיתבני פון עלך ותהי לחון למטרא מימים
 רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ
 משוכבת מחרב מקצעת מעמים רבים על
 הרי ישראל אשר היו להרבה תמיד והיא
 מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם מימיו
 סגאין תמך משוריתתך בלפת שפעתך
 לארעא דתבן עמה מהטול חרבא דאתבטון
 מעממיו סגאין על טורי ארעא דתבן
 לחרבא דירא ואינן מבית עממי אמתא
 ותיבן לרוחצן כולחון ועלית כשוואתבא
 בעבן לבקות הארץ תהיה אתה וכל אנפיו
 ועמים רבים אתך ותיסק באיתרעש אמתו
 בעצא דפלוק וחפי זת ארעא תהי אתובל
 משוריתתך ועממיו סגאין רעמך
 כה אמר ארע יהוה ויהוה ביום
 ההוא ועלו דברים על לבך וחשבת כח
 מחשבת רעה כד צק יי אהים ויהו בעודנא
 ההוא יסקון הרהורין על ליבך ותחשיב
 מחשבן כישן ואמרת אעלה על ארץ
 פרות אבוא השקטים ישבי לבטח כלם
 ושבום באין חמה וכריוח ודלקים אין להם
 ותיבד אוסק על ארעא דתבא קורו פעתא
 איהך על עמא דשקטין ושקן לרוחצן כולחון
 תבין בלא שור או עבריו ורשומלת לחון

ריהבית לעבדי לעתך דיתיש ביה
 אבהתכו ויתבון עליה אינן ובעהון
 ובעי כניהון ער עליה ורוד עברי מלכא
 לחון לעלם וכרתי להם ברית שלום וברית
 עליהם יהיה אותם ועתתום והרבתו אותם
 ותתמי את מקדשי בתובם לעלם ואער
 לחון קמם שלם והם עלם יהו עימדון
 ואיברכיעון ואסג יתהון ואתון ותמקדשי
 ביניהון לעלם והיה משכני עליהם והיות
 להם לאלהים והמה יהו לילעם ואשר
 שכינתי ביניהון ואיהו לחון לאה ואינן
 חון קרמי לעם ורעו הגוים כי אני יהוה
 מקדש את ישראל בהיות מקדשי טה
 בתובם לעלם וידעון עממיה אריאנא
 מקדש יתיש במיהו מקדשי ביניהון
 לעלם ויהו דבר יהוה אלי לאמר
 והיה פני מקדשי עליו כד ארם שוכ
 פניך אל גג ארץ המצוג נשיא ראש
 משד ותכל והנבא עליו כד ארם קביל
 נבואה על גג ארע מצוג רב דושמשד
 ותכל ואיתנמי עלוהו ואמרתבא אמר
 ארע יהוה הנע אליך גג נשיא ראש
 משד ותכל ותימר כד צק יי אהים הא
 אנא שלח רועי על גגת ריש משד
 ותכל ושוב בתוך ונתתי חחום בלחוד
 והוצאתי אתך ואת כל חילך פוקים ופוקים
 לבושו מבחל כלם קהל רב ענה ופגן
 תפשי חרבות כלם ואשר ליבך ואיתן
 שרין בליסתך ואפיק יתך ותכל משוריתתך
 סוסנן ופרשין לבשו צמר כולחון משוריתתך
 סגאין רבנינן בעעליו ותריסון אחרו
 סמפן כולחון פרס כוש ופוט אתם כלם

סגאין

רעמך

ל

ל

ל

ל

ל

אמר

10

אמר אתו ואתה פרע מינה במוה
 וקטלא ופטר מעבד ואבנ אלכביט
 אשתא ונפרתא אמר עליו ועל
 משידתיה ועל עממיו כעאון דעמיה
 והתגדלתי והתקדשתי ותדעתי לעני
 עיב רביס וירעובי אני יהוה ואתרבי
 ואתקדש ואעליג בירתי לעני עממיו
 כעאון וידעון ארי צמאני

ואתה כו ארכה נבא על גג ואמרת כה
 אמר ארץ יהוה הנע אלדענ נטראות
 משך ותובל ואת בר ארכ איתנבי על
 גג ותמר כו צב יי אהים האנא טלה
 ותני על גג רבתי שמשך ותוב וטונגול
 ושטאתך והעליתך מירכתי צפון
 והבאתך על הרי ישראל ואישדלינך
 ואפענך ואסקינך מסתפי צופנא
 ואיתנך על טורי ישראל ומבת קשות
 מיר טכ אלך ומצד מיר ומינך אפיר
 ואוריק קשות מיר סמאלך וצדך מיר
 ומינך אפיק על הרי ישראל תפל אתה
 ול אפיק ועממם רביס אשר אתך לעט
 עפר כל כנף חיות השדה נתמך ואלה
 על טורי ארע ארע תיתרמי גבילתך את
 כל משוריתך ועממיו כעאון דעמך
 לעמא ציפר וכל דפרח וחית בר אמפתך
 לאיטת צאה על פני השדה תפלי אני
 וברתי נאם ארץ יהוה על אפי בר אתה
 תרמי גבילתך ארי אנא גזרית במימרי
 צב יי אהים ושלחתי אש כבעת וכי שכי
 האים וכסח ורע כו אני יהוה וארלק
 אשתא כבעת וביתך בענתא דשרון
 לדחצו וידעון ארי אטאלי ואת שסקיטי

אודיע בתוך עמי ישראל וללא אהל את שכ
 קדשו ער וירש העינים כי אני יהוה קדוש
 מישראל וית טל ארקודשו אפלי בלעמי
 ישראל וללא אחילת שם ארקודשו ער
 וידעון עממיה ארי אנאני קדושא אשרתי
 שביעתי ביש העה באה ונהייתה נאם את
 יהוה הוא היום אשר דברתי הא אתי אהיה
 צב יי אהים הוא יוכ ארצות במימרי ויצא
 ישבי ערי ישראל ובערו והשיקו בצטקומע
 וצנה בקשת וכחייצים וכמקל יד וברוח חובעו
 בהם אש טבע שנים ופקון יתבי קדו ארע
 וכל ויהו שולין ומסתברין כבעי ונא בעעלין
 ותרכוז בקשות ובגדרין ובאיע מירעו ומחיון
 ורלקו סהון נבא טבע שנים ולא יוש אר
 ענים מן השדה ולא יחטכו מן היערים כי
 כנטק ובערו אש ושללו את שרללהם וכזו
 את בזוחם נאם ארע יהוה ולא יסמך אעו
 מן הקליא ולא יקעו מן חרשא ארי כבע
 ונא דרלקו נבא ייבון ית בזויהו ופעוהו ית
 עראיהו צב יי אהים

והיה ביום ההוא אתו לגמיקום שכ קר
 בישראל על העברים קדמית הים והקמתה
 את העברים וקברו טוב אתגוג ואת כל המועה
 וקראו ג המון גוג ויהי בענדנא ההוא אמון
 לעג אתר כשור רכות קבור אבישרא בחילת
 בענתא מדענים געיסר וככמא היא לתרין
 טרמיא ויקברו תמן יתגוג ויתפל איתתע שגות
 ויקרון חילת איתרעשות געג וקברום בית
 ישראל למען טהר את הארץ שבעה חדשים
 ויקברו בית ישראל כהיל רבא אית ארעא
 שבעה ירחין וקברו כל עמ הארץ והיה להם
 לשם יום הקבר נאם ארע יהוה ויקברו כל

10

39

לארץ ארץ ישראל ואשר הני על טור רם
 לחורא ועלוהו בביעון קרתא מדרומא והוא
 אתי שמה והנה איש מראיהו במדאה נט
 נחשת ופתיל פשתים בידו והנה המדה והוא
 עמד בשער ואעיל ותע לתמן והוא גברא
 חזוהו כהוהו נחשוא והוא דמתנא בידה
 וקני מי שחתא והוא קאים בתרעא והוא
 אלו האיש כן ארס ראה בעיניו ובאמר
 שמי ושום לבד לכל אשר אע מראה את
 כי למען הדא חכה הבאתה העה הגר את
 כל אשר אתה ראה לבית ישראל ומליל
 עומי גברא בר ארס חוי בעיניו ובאודת
 שמי ושמי לבד לכל דאטא מחוי ותק את
 בדיל לאחוי ותק איתחובא הלכא חוי ות
 דאת חוי לבית ישראל והנה חוכה מחוי
 לבית סביב סביב ובר האיש קנה המדה שש
 אמית באמה וטפח ומד את רחוב הבנין
 קנה אחד וקומה קנה אחד והוא שורא מפא
 לביתא סח סח וברא קני מי שחתא רחוי
 מיעהו סח אמין באמיהא באמתא רחוי
 אמתא ופטר ומטוח ות פותא רבית
 קני אחד ורומא קני אחד וברא אל שער
 אשר פניו דרך הקדומה העל במעלות ומד
 את סח השער קנה אחד רחוב ואת סח אחד
 קנה אחד רחוב ועל לתרעא בתתיה לאורח
 מרתחא וסליק בדרעו ומטוחות ספא
 התרעא קניא חל פותא ואת ספא חל קניא
 פותא והתא קנה אחד ארס וקנה אחד רחוב
 ובין התאים חמש אמות וסח השער מאע
 ארס השער מהבית קנה אחד והוא קניא
 חל אורחא וקניא חל פותא ארס ותניא
 כותלא חמש אמות וספא חל תרעא מקבל

כי בשבתם על ארצתם לבטח ואין
 מחורד וקבלו את איתכבשותהו ותכל
 שיקדוהו דשקוז במימרי בבית כהן על
 ארעהו לרוחצו ולית דפעד בשו בבי
 אתם מזהגים וקבעתי אתם מי ארצות
 ארצותם וקדשתיכם בעיני עיבורים
 כד אתיב ותהו מזהגתי א ואיכני
 ותהו מזהגתי בעלי דבביתו ואתקוש
 בהו לעיני עממין סגאז ודעוקי אני
 יהיה אלהים בהגלותי אתם אלהים
 וכשתים על ארצתם ולא אותיר עוד
 מהם שם ודעו ארו אנת ילדהו
 דעל רחוב קרמי אגלתי ותהו לכני עי
 עממין א וברו דתבו בני שתי עני לאיעהו
 ולא אפאר עוד מיעהו תמן ולא אסמך
 עוד פני מהם אשר שפכתי את רחובי
 על בית ישראל נאם ארצי יהיה ולא
 איסלק עוד שכינתי מיעהו רשפכתי
 תרעה קדש על בית ישראל וי אהים
 בעשרים וחמש שנה לגלותי בני ישראל
 השנה בעשור לחורש בארבע עשרה
 שנה אחד אשר הכתה הער בעצם
 היום הזה היתה עלי יד יהוה וברא אתי
 שמה בעיסרון וחמש שנים לגלותי
 מי ש ארצותא בעסרא לירחא ארבע
 עשר שנים כתר דאמת עת קרתא סכך
 ופא אהוין שרת על רוח גבא מוקין
 ואעיל תי לתמן במראה אלהים הך
 הכי אע אל ארץ ישראל והניחני אל
 חר גבול מאד ועליו כמבנה עיר מעב
 ברוח גבור שרת עלי מדק ה אעלני

אורבא ופתיא עסקין וחמש אמין ואמנות 30
 כביב כביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב
 חמש אמיות ולאולמיה כח אורבא עסקין
 וחמש אמין ופתיא חמש אמין ואלמין
 אל חצר החיצונה ותמרים אל אלו ומעלות
 שבעה מעלות ואולמיהו לדרתא בריתא
 וכותקן על אלוהי ודרגון תמני דרגיה וביאני
 אל החצר הפנימי דרך הקדמים וימד את
 השער כמדות האלה ואעלני לדרתא
 צניתא באורח מדועחא ומשחית תרעא
 כמישחתא האילין ותאו ואלו ואלמין כמדות
 האלה וחלפת לו ולאילמין כביב ארך
 חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה
 ותוהי ואילוהי ואולמיהו כמישחתא
 האילין ובתוך ליה ולאולמיהו כחור כחור
 אורבא חמשין אמין ופתיא עסקין וחמש
 אמין ואלמין לחצר החיצונה ותמרים
 אל אלו מפה ומפה ושבעה מעלות מעלות
 ואולמיהו לדרתא בריתא וכותקן על אלוהי
 מיכא ומיכא ותמני אדרגין דרגיה וביאני
 אל שער הצפון ודרך כמדות האלה ואעלני
 לתרע צניתא ומשחיתא כמישחתא האילין
 תאו אלו ואילמין וחלפת לו כביב ארך
 חמשים אמה ורחב חמש ועשרים אמה
 תוהי אלוהי ואולמיהו ובתוך ליה כח סח
 אורבא חמשין אמין ופתיא עסקין וחמש
 אמין ואלו לחצר החיצונה ותמרים אל
 אלו מפה ומפה ושבעה מעלות מעלות
 ואלוהי לדרתא בריתא וכותקן על אלוהי
 מיכא ומיכא ותמני אדרגין דרגיה ולשכה
 ופתחה באלים השערים שם ידו את
 העולה וליטכתא פתיחאכ אלא דתרעיא

ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון
 ולקדום וימד משער אל שער מאה אמה
 ותרעא לדרתא צניתא להכליל תרעא ותפתיח
 לצניתא ולמדועחא ומשחיתא לתרע
 מאה אמין ויולכני דרך הקדום וימד
 אלו ואילמין כמדות האלה ואילמין באורח
 חמשה והא תרעא חר פתיח לאורח
 דרומא ומשחית אלוהי ואולמיהו ככע
 כמישחתא האילין וחלפת לו ולאילמין
 כביב כביב כהחלפת האלה חמשים
 אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה
 ובתוך ליה ולאולמיהו כח ככניא הא
 האילין חמשין אמין אורבא ופתיא
 עסקין וחמש אמין ומעלות שבעה
 עלות ואילמין לפניהם ותמרים לו אחר
 מפה ואחר מפה אל אלו ודרגין שבעה
 דרגיה ואולמיהו קדמיהו וכותקן ליה
 מיכא ומיכא וחר מיכא על אילוני
 ושער לחצר הפנימי דרך הקדום וימד
 משער אל השער דרך הקדום מאה
 אמה ותרעא דפתיח לדרתא צניתא
 באורח דרומא ומשחיתא לתרע
 באורח דרומא מאה אמין וביאני אל
 החצר הפנימי בשער הקדום וימד את
 השער הקדום כמדות האלה ואעלני
 לדרתא צניתא בתרע דרומא ומשחית
 ותרע דרומא כמישחתא האילין
 ותאו ואלו ואילמין כמדות האלה וחלפת
 לו ולאילמין כביב כביב חמשים אמה
 ארך ורחב עשרים וחמש אמיות ותוהי
 ואלוהי ואולמיהו כמישחתא האילין
 ובתוך ליה ולאולמיהו כח חמשין אמין

תמן מתקנות עלתא ובאורם חשע
 שנים שלחנת מפה ושנים שולחנת מפה
 לשחם עליהם העלה והחטאת והאטם
 ובאורם א דתרעא תרין פתורין מיכא
 ותרון פתורין מיכא למיכס עליון עלתא
 וחטאתא ואשמא ואל הכתה מחוניה
 לעולה לפתח השער הצפונה שנים
 שולחנת ואל הכתה האחרת אשר לאדם
 השער שנים שולחנת ולעברא דמפא
 למיכסנא במעלנא דתרע צפונה תרון
 פתורין ולעברא אחרתא דלאורמא
 דתרעא תרון פתורין ארבעה שולחנות
 מפה וארבעה שולחנות מפה לכתה השער
 שנים שולחנות אליהם ושחטו ארבעה
 פתורין מיכא וארבעה פתורין מיכא
 לעברא דתרעא תמנא פתורין ביניהון
 נבקיין וארבעה שולחנות לעלה אכנע
 גית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה
 אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויחון
 את הכלים אשר ושחטו את העולה כס
 והזבח וארבעה פתורין לעלתא אכנע
 גית אורכא אמתא חדא ופול ופותא
 אמתא חדא ופול ורוביתא אמתא חדא
 עליון וחתון ותמיני אורכא וית עלתא
 בהון ועיבת קודשין והטפתים טפח
 אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל
 השלחנת כשר הקרבן וענין ליון נפקין
 פסוק חד קביעין בעמדי בית מטבחיא
 מצו לאורמא סהסח ועל פתורין אכסר
 קורבנא ומחויצה לשער הפנימי לשכות
 שרים בחצר הפנימי אשר אל כתה
 השער הצפון ופניהם דרך הדוכא אחר

ס
 א
 40 m

ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

כא
 כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

לא

אל כתה שער הקדום פני דרך הצפון
 ומלכרא לתרענא ענאה לישכת ליון
 בדרתא נתיא דלעיון תרע צפונה
 ואפיהון לאורח דרוביתא חד לעברית
 מדותהא אפי אורח צפונה ודרתא
 זה הלשכה אשר פניה דרך הדוכא לכ
 לכהנים שמרי משמרת הבית ומליל
 עימי דא לישכתא דפתחא לאורח
 דרוביתא לכהני אנטר מטרת ביתא
 והלשכה אשר פניה דרך הצפון לכהנים
 שמרי משמרת הזבח המהבני צדק
 הקרבים מבני לוי אל יהוה לשחט
 ולישכתא דפתחא לאורח צפונה
 לכהני אנטר מטרת מדבחא אינוני
 צדק דקרובין מבני לוי לפולחנת דיו
 לשמשא קדמיה ויחד את החצר
 ארך מאה אמה ורחב מאה אמה וימנית
 והמזבח לפני הבית ומשחית דרתא
 אורכא מאה אמיין ופותא מאה אמיין
 מרבע ומדבחא דהדס ביתא הכי אע
 אל אולם הבית ויחד אל אולם חמש
 אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב
 השער שלש אמות מפה ושולש אמות
 מפה ואעלני לאורמא רביתא ומשוח
 אל אורמא חמיש אמיין מיכא וחמש
 אמיין מיכא ופותא דתרעא תלת אמיין
 מיכא ותלת אמיין מיכא ארך האולם
 עשרים אמה ויחל עשות עשרה אמה
 במעלות אשר ועלו אליו ועמודים אל
 האולם אחד מפה ואחד מפה אורכא
 דאורמא עברין אמיין ופותא אחד אעסר
 אמיין ובדרגין דסלקין ליה ועמודי אורח

א

ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 טו
 טז
 יז
 יח
 יט
 כ

כא

כב
 כג
 כד
 כה
 כו
 כז
 כח
 כט
 ל

עיניו על ויהי אור לא יהיון שררה מן עין
 מעברן בכותלי ביתא ורחבה תכבה למעלה
 למעלה לעלעות מן מוכב הבית למעלה
 למעלה סביב סביב לבית על כן רחב הבית
 למעלה וכן התחנתה ועלה על העליונה
 לתוכה ופותחא מסיבתא ופולחא לעילא
 לעילא מן מחיצתא ארמייתא ביתא ופולחא
 לעילא לעילא סח לעו על מן פתח ביתא
 לעילא וכן במסיבתא פולחון מן ארעיתא
 לעילתא באורח מציעיתא וראיתא לבית
 גבה סביב סביב מיסדות הצלעות מלא
 הקנה שש אמות אצילה וחיות לביתא
 רומא סח סח משכללן מחיצתא משחת
 קצא שית אמין רחב רחב הקיר אשר
 לצלע אל החוץ חמש אמות ואשר מן
 בית צלעות אשר לבית פותחא רבות לא
 דבחי צתא דלברא חמיש אמין ואתר
 שביק בית מחיצתא רלעו וכן הלכות
 רחב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב
 וכן לשבתא פותחא עשרין אמין סח סח
 מקח לביתא סח סח ופתח העלעל למגד
 פתח אחד דרך היצפון ופתח אחד לחדס
 ולחב מקום המנחח חמש אמות סביב סביב
 ותרעא רבא חיצתא לאתר שביק תרעא חו
 פתח לאורח ציפתא ותרעא חו פתח
 לדומא ופותחא דאתר שביק חמש אמין
 סח סח והבליז אשר אל פני העדה פאת
 דרך הוב רחב שבעים אמה וקיר הבנין
 חמש אמות רחב סביב סביב בארבו תפ
 תשעים אמה וביצתא דקיר כי צורתא
 רוח אורח מציעיתא פותחא שבעין אמין
 וכותל דביצתא חמש אמין פותחא סח

אלא אחד מיכא וקד מיכא וביצתא אל
 החיב וקיר את האילוכ שש אמות רחב
 מפה ושש אמות רחב מפה רחב האהל
 ואעלע להכלא ומשוחות אליא שות אמין
 פותחא מיכא ושית אמין פותחא מיכא
 פותחא דמיכא ורחב הפתח עשר
 אמות וכתפות הפתח חמש אמות מפה
 חמש אמות מפה וקיר ארכו ארבעים
 אמה ורחב עשרים אמה ופותחא דתרעא
 עשר אמין וכתפוי תרעא חמיש אמין
 מיכא וחמיש אמין מיכא וביצתא אורח
 ארבעין אמין ופותחא עשרין אמין וכן
 לפניה וקיר את הפתח שותים אמות
 ופתח שש אמות ורחב הפתח שבע
 אמות ועל רעו וביצתא אלא דתרעא
 תרעין אמין ופותחא דתרעא שבע אמין
 וקיר את ארכו עשרים אמה ורחב
 עשרים אמה אל פני החיב ויאמר את
 זה קדש הקדשים ומשוחות אורח
 עשרין אמין ופותחא עשרין אמין קדש
 הכלא ואמר לי הן קדש קדש
 וקיר קיר הבית שש אמות ורחב העלע
 ארבע אמות סביב סביב לבית סביב
 ומשוחות לארוביתא שית אמין ופותחא
 דמחיצתא ארבע אמין סח סח מקח
 לביתא סח סח והצלעות צלע אל צלע
 שלש ושלישית פעמים וכמות בקור
 אשר לבית לצלעות סביב להקות אחוים
 וראיהו אחוים בקירות הבית וביצתא
 מחיצתא על מחיצתא תלתין ותלת חו
 עשר בסודרא קביעין בכותל לארבעין
 לבחי צתא סח סח למיחה וישו פותחא

16
קורות
22

סח ואורכיה תשעין אמיין ומרדאת הבית
 ארך מאה אמה והערה והכנה וקורתיה
 ארך מאה אמה ומשול ית ביתא אורכא
 מאה אמיין וכיצרתא וביצרתא וכותל לא
 אורכא מאה אמיין ורחב פני הבית והערה
 לקדום מאה אמה ופתיא דקדום ביתא
 וכיצרתא וכיצרתא מאה אמיין ומרדאת
 הביצין אלפני הערה אשר על אחריות
 ואותקיהא מפה ומפה מאה אמה והחיל
 הפנימי ואולמו החצר ומשוח אורכא יב
 רביצתא דקדום ביצרתא וילאחור הא
 וזיתתא מיכא ומיכא מאה אמיין והיכא
 גומא ואולמי דתא הספיק והחלונות
 האטמות והאתיקים סביב לשלשתם
 הכף שחית עץ סביב סביב והארץ עד
 החלנת והחלנת מכסות סיפא ומיין סתמן
 ועתיקא סחסח לתלתיהון לקבל ספא
 רחפי גסרין ראזא סחסח וארעא עד
 בוא ומיין סתמן על מעל הפתח ועד
 הבית הפנימי ולחוצ ואלכל הקיר סביב
 סביב בפנימי ובחיצון מדות עד לעילא
 מן תרעא ומין ביתא גומא ולברא ועל
 כל בית לא סח סח מלעין ומלברא מישחון
 ועשו הברבים והמורים ותמרה בין סדוב
 לכרוב ושנים פנים לכרוב ולף כרובין
 וכותרן וכותרתא בין כרובא לכרובא ותרון
 אפין לכרובא ופני ארס אל התמרה מפה
 ופני כפיר אל התמרה מפה עשו אל כל
 הבית סביב סביב ואפי אינשא עבד
 לכותרא מיכא ואפי ארזא עבד לכותרא
 מיכא גליף על כל ביתא סחסח מזה ארץ
 עד מעל הפתח הכרבים והתמרים עשויים

20m

וקיר ההלכל מארעא עד לעילא מן מע
 כרובין וכותרן גליף וקין לבית לאו היכלא
 ההיכל מזוזות רבועה ופני הקדש המראה
 כמראה היכלא דסיפוחי מרבעין ואפיקות
 כפורי חלונות בחינו זקרא המזבח ען
 שלש אמות גבה וארכו שנים אמות
 ובקצעתיו לן וארכו וקורתיו עץ ויבד
 אל זה השלחן אשר לפני יהוה כקביל
 מדבאר פתורא דאעא לתלת אמיין רחב
 ואורכיה פרתין אמיין וחיו ליה ואורכיה
 וכותלוהי אעא ומלול עימי דין פתורא
 דקדום לן ושתים דלתות לחיל ולקדוש
 ותרתין דשין להיכלא ולבית כפורי ושתים
 דלתות לדלתות שתיים מוכסות דלתות
 שתיים לדלת אחת ושותי דלתות לאחרת
 ותרתין דשין איכחן לרשא תרתין דשין
 דשין תרתין לרשא חדא ותרתין דשין
 לאחורצתא ועשויה אליהן אל דלתות
 ההיכל כרבים ותמרת כאשר עשויים
 לקורת ועץ עב על פני האולם מהחוצ
 וליף עליהון על דשן היכלא כרובין ומין
 כמא דגליף על בותליא וסקופתא דאעא
 על אפי אולמא מלברא וחלונות אטמות
 ותמרים מכו ופני אל סתפות האולם
 ופלעות הבית וחעבים וכיון סתמן וכ
 וכותרא מיכא ומיכא על פתיא אורכא
 ומחיצת ביתא וסקופתא חוציאע אל
 החצר החיצונה הדרך הדרך העפון ומאנ
 אל הלשכה אשר נגד הערה ואשר נג
 הביצין אל הצפון ואפיקו לדלתא מיהו
 באורך תרעא הפתח לאורה עפונה
 ואעלני ללושפתא דקדום ביצרתא וקדום

4

מקדשי בן זמירי וכינתן ופאיכו ית
 טמא וקדשי כתיבם תהון דעברו ושינת
 תהון ברגו עתה ירחקו את זנותם ופגרי
 מלכותם מימי ושכנתו בתוכם לעולם
 כש ירחקו ית טענותהון ופגרי מלכות
 מלמחטי קדמי ואשרי שכנתו כינתן
 לעולם אתה בן ארם הגר את
 בית ישראל את הכית וכלמי מעונותם
 ומדרו את תכנות את בן ארם חו ית
 בית ישראל ית ביתא ויתכנעון מחוכמהון
 ומשחון ית טוקוסיה ואככלמו מכל
 אשר עשו צורת הכית ותכונתו ומצאו
 ומובאיו וכל צורתו ואת כל חקתיו וכל
 צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב
 לעניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל
 חקתו ועשו אותם ואם יתכנעון מכל
 ועברו במיחזיהון צורת ביתא וטוק
 וטוקוסיה ומפקעותיה ומעלעותיה וכל
 צורתיה וית כל צורתה וכל צורתיה
 וכל דחוי לה אודע יתהון וכתוב לש
 לעניהון ויטרוו ית כל צורתיה וית כל
 צורתיה ויעברו יתהון ואת תורת הכית
 על ראשהון כל גבולו סביב כמכרש
 קדשים הגה ואת תורת הכית דא אוריתא
 רביתא על ראש טורא כל תחומיה סח
 סח קדש קדשיו הא דא אוריתא וינתא
 ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה
 וטפח וחוק האמה ואמה רחב וכליה
 אל שפתה ככע ורת האחר וזה גב
 המזבח ואילון משוחת מדבחה באמה
 באמתא דהיא אמתא ופטר ותשוחת
 אמתא ואמתא פותיא תרצפא מקד

לה על סיפתה סח סח ורתא חדא ודון
 טוקוס מדבחה ומחוק הארץ עד העורה
 התחתונה שתים אמות ורחב אמה אחת
 ומעורה הקטנה עד העורה הגדולה
 ארבע אמות ורחב האמה ומתשוורת
 ארעא עד מסמתא ארעיתא תרתון אמן
 ופותיא אמתא חדא ומיסופיתא ועדותא
 עד מסופיתא רפתא ארבע אמן ופותיא
 אמתא וההדאל ארבע אמות ומדאריאל
 ולמעלה הקרות ארבע ומדבחה ארבע
 אמן ומדבחה ולעילא קותא ארבע
 והאריאל שתים עשרה ארך כשתים עשרה
 רחב רבע אל ארבעת רבעו ומדבחה
 פותא עסרי אורחא מתרתא עסרי פותא
 מדבחה ארבעה מיטרוהי והעורה ארבע
 עשרה ארך בארבע עשרה רחב אל
 ארבעת רבעו והגבול סביב אתה חצי
 האמה וחוק לה אמה סביב ומעלותיה
 פנות קדימה ומסמתא ארבע עסרי אורחא
 בארבע עסרי פותיא אל ארבע אמות
 ותרצפא מקהלה סח סח פלגות אמתא
 ותשוחת לה אמתא סח סח ומאת
 דסלקון לה מתפנן למידעחא
 והאמר אלי בן ארם כה אמר ארבע יהוד
 אלה חקות המזבח ביום העשותו להעלות
 עליו ענה ולחוק עליו דס ואמר לו בן ארם
 בדג אצ ה אהים אילון צורת מדבחה
 ביום איתעברותה לאפקא עליו העלתא
 ולמחוק עליו דס צכפת קודשיו און
 ותתה אל הכהנים הלויים אשר הם מודע
 צדוק הקדשים אלי נאם ארבע יהוד לש
 לשורתני פר בזבקר לחטאת ותיתון ל

לכהפא ליזאי דאיען מרעא דיט וקדקובן
 לפולחני אמר ה' אהים לשמשא קדמי קור
 ב' תור לחטאתא ולקחת מרוב ונתתה
 על ארבע קרעתי ואל ארבע פנת העורה
 ואל הגבול סביב וחיט את אתך וכפרתהו
 ותיכב מרמיה ותתין על ארבע קרעתי
 ועל ארבע וזית מכמתא ועל תחומא סחו
 סח ותרבי יתיה ותכפר עלוהי ולקחת את
 הפר החטאת ושרפו במפקד הבית מחוץ
 למקדש ותקבכת תורא דחטאתא וקדשה
 כאתר רחוי לביתא מברא למקדשא וזכ
 השב תקריב שער עזים תמים לחטאת
 וחטאו את המזבח כאשר חטאו בכפר
 וכיומא תניצא תקריב עפר בר עזי שלים
 לחטאתא ותרימי ית מרובחא כמאודקאו
 בתורא בכלותך מחטאת קריב פר בוקר
 תמים ואיל מן הצאן תמים בשי צותך
 מלדבאה תקריב תור מ' עזי שלים כודם
 מן עזא שלים והקרבתם לפע יהוה וי
 השליכו הכהנים עליהם מלח והעלו
 אתם עלה ליהוה ותקרביען ק' ויתען
 כהנא עליהון מלחא ויסקון ויתוון עלתא
 קד' ל' שבעת ימים תעשה שער חטאת
 ליום ופר בו בקר ואיל מן הצאן תמימים
 יעשו שבועא יומין תעבור צפירא דח
 דחטאתא ליזמא ותור בר תורי ודקר מן
 עזא שלמין ועברון שבעת זמים ובפרו
 על המזבח וטהרו אתו ומלאו ידו שבועא
 וכפרון על מדבחא וידקון יתיה ויקרבון
 קורבניה ויכלו את הימים וההבזים השמיע
 והלאה יעשו הכהנים על המזבחות עלתם
 ואת שלמיכם ורצאתי אתכם נאם ארני

20

4

6

7

8

9

10

11

12

44

13

14

יהוה ושלמון ית זומיא ויהי ב' ז' א
 תמ יתאה ולהלא עברון כהנא על
 מרובחא ית על חתכת וית עכפת קדשון
 ותקבל קרבניכון בר עזא א' אהים
 וישב את דרך שער המקדש
 החיצון הפונה קריב והוא כער ואתים
 יתו באורח תרע מקדשא כראה דפתח
 לכדינחא והוא אחיד ויאמר אלו יהוה
 השער הזה כער יהיה ולא יפתח ואיש
 לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו
 והיה סגור ואמר ה' מרעא הדרו אחוה
 ויהי ולא יפתח ואיש לא ייעל ביהא
 ו' אקא דיער איתגלי עלוהי ויהי אחוה
 את הנשיא נשיא הוא יטכבו לאכל
 לחם לפע יהוה מדרך אולם השער
 יבא ומדרכו יצא ורמא רבא הוא יעב
 ביה למיכל לחמא ק' מאורח אולמא
 דתרעא חעול ומאורחיה יפוק ויבא
 דרך שער הצפון אלפני הבית וארא
 והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה
 ואפל על פני ואעליני באורח תרע
 צפתא לקדם ביתא וחיות והא אתמלי
 יקרא ד' ית בית מקדשא ד' ואשתעוה
 על אפי ויאמר אלו יהוה בו אדכ שוכ
 לבד וראה בעענד ובאזנד שבע את
 כל אשר אני מדבר אורח לכל חקותי
 יהוה ולכל תורתו ושמת לבך למבואות
 בכל מוצאי המקדש ואמר ליבר אדם
 שווי ליבר וחוי בעענד ובאזנד שבע
 ית כל רצא ממליל עעמד לכל גיורתות
 מקדשא ד' ולכל דחוי ליה ותשנו לבן
 למעילי ביתא לכל מפקדי מקדשא ואמת

אלמדי אל בית ישראל בה אביר ארע
 יהוה רב לכם מכל תועבתכם בית ישראל
 תזמיר לעמ אפרצא לבית ישראל כד צמ
 אהים סני לבן מכלתו עיבת כון בית ישראל
 בהביאכם בני נבר ערלי לב וערלו בשר
 להיות במקדשו לחללו את ביתו בחקדעם
 את לחמי חלב ודם ופרו את ברית אל
 כל תועבתכם באיתות כון בני עממיא
 ושיעו לבא וערלו ביסרא למיהון כל
 במקדשו ולא אפכא ית עזרתו בקרוביו
 ית קודצו תרב ודם נכסת קודשו ואטנאו
 ית קודצו על כל תועבתיו ולא שמרתם
 משמרת קדשו ותשימו לטמיר משמרת
 במקדשו לכם ולא צרתו משרת קדשו
 ומעלתו לנטר משרת מימרו במקדשו
 לבן כה אמר ארע יהוה כל בן
 נבר ערלי לב וערל בשר לא יבא אל מקדשו
 וכל בן נבר אשר בתוך בני ישראל בית
 אל יא אהים כל בני עממיא רשיעו לבא
 וערלי ביסרא לא מעלון למקדשו לכל
 בני עממיא וכן בני ישראל כי אם היום
 אשר רחקו מעלי בתעות בני ישראל
 אשר תעו מעלי אחרי גלויהם ונשאו
 עונם אלהון להאי דאיתרחקו מדחלות
 בני עמי ישראל מבתר פלדני בתר טע
 טענותהון וקבלון חוביהון והוב במקדשו
 משרתים פקדות אל שער הבית ומשרתים
 את הבית המיה ושהטו את העלה ואת
 הובח לעכוהמיה ועמדו לפנותם וירחון
 במקדשו משמשיו ממנן על תרע ביתא
 ומשמשיו ית ביתא אינון כסון ית עלתא
 ית נכסת קודצו אר לעממיא ואינן יקומין

והיה

והיה

והכחצם היום בני צדוק אשר שמרו את
 משמרת מקדשו בתעות בני ישראל מעלי
 המה יקדכו אלי לשרתו ועמדו לפע לחקרב
 לו חלב ודם נאם ארע יהוה וכחצא ליואני
 בני צדוק דצדו ית משרת מקדשו במסע
 בני ישראל מבתר פולחני אינון ית קרבון לפולחני
 לשמשא קודמו ושמשו על מדבחו לקרצא דרפי
 תרב ועכסת קודשו צמ יא אהים המד
 יבאו אל מקדשו והמה יקדכו אל שלחני
 לשרתו וטמיר את משמרת אינון מעלון
 למקדשו ואינון ית קרבון לפתור לחיב אפוא
 לשמשא קודמו ויסרון ית משרת מימרו
 והיה בבאם אל שער החצר הפנימית בערי
 פשתים ולבשו ולא יעלה עליהם צמד
 בשרתם בשער החצר הפנימית ובית
 יהו במיעלהון לתרע דרתא גמלתא ולבושו

antico
sacile 1111/100

בן אדם וכל מועד ישימו ואת שבת
 וקדשו ועל פלוגת הנה אינו זקוק
 לפרו בדין רעה ורועה ואת אבות
 ואת קרובי כל מועד וטרון וית ויש
 שביא דלי יקדשון ואל מת אדם לא
 ובא לסמאח כיום לאכ ולאכ ולכן
 ולבת לאה ולאחות אשר לא התר
 לאיש וטמאו ועל מיתא דאנשא לא
 השד לאיפתאכא אלהון לאכ ולאכ
 ולבר ולבת ולאח ולאחות דלא הוות
 לבר וסתאכון ואורי טחורו שבעת
 זמים וכפרו לו ובתר דדכותרו שבעת
 זמין זמין ליה וכיום באו אל הקדש
 אל החצר הפנימית לשרת בקדש וקרב
 חטאתו נאם ארני יהוה וכיום מעליה
 לקודשא לדרתא צייתא לשמישא
 בקודשא קריב חטאתה אכ מיהם
 חיותה להם לנחלה את נחלתם ואחיה
 לא תתנו להם בישראל את אחותם
 חיהי להון לחולק מותר קודש חלקון
 ואחכנא לא תתנו להון בישראל מית
 דיהבית להון אינן אחכנתון חמנה
 והחטאת והאשם חמה יאכלום וכל
 חרב בישראל להם יהיה מצחאתא
 וחטאתא ואשמיא אינן יכלון וכל
 בוער להון יהי ראשית כלבסור כל
 וכל תרומת כל מכל תרומת יכס לכהנים
 יהיה וראשית עריקתכם תתנו לכהן
 להנח ברכה אל ביתך וריש כולאמסור
 כולא וכל אפרקות כולא מכל אפרקותם
 לכהניא יהיו וריש אצותכו תתנו לכהן
 לאשראה בירכתא בבתך כל נב ליה

בין הקדשות

השמי

20 m
 ספרא
 ספרא
 ספרא
 ספרא

בן אדם וכל מועד ישימו ואת שבת
 וקדשו ועל פלוגת הנה אינו זקוק
 לפרו בדין רעה ורועה ואת אבות
 ואת קרובי כל מועד וטרון וית ויש
 שביא דלי יקדשון ואל מת אדם לא
 ובא לסמאח כיום לאכ ולאכ ולכן
 ולבת לאה ולאחות אשר לא התר
 לאיש וטמאו ועל מיתא דאנשא לא
 השד לאיפתאכא אלהון לאכ ולאכ
 ולבר ולבת ולאח ולאחות דלא הוות
 לבר וסתאכון ואורי טחורו שבעת
 זמים וכפרו לו ובתר דדכותרו שבעת
 זמין זמין ליה וכיום באו אל הקדש
 אל החצר הפנימית לשרת בקדש וקרב
 חטאתו נאם ארני יהוה וכיום מעליה
 לקודשא לדרתא צייתא לשמישא
 בקודשא קריב חטאתה אכ מיהם
 חיותה להם לנחלה את נחלתם ואחיה
 לא תתנו להם בישראל את אחותם
 חיהי להון לחולק מותר קודש חלקון
 ואחכנא לא תתנו להון בישראל מית
 דיהבית להון אינן אחכנתון חמנה
 והחטאת והאשם חמה יאכלום וכל
 חרב בישראל להם יהיה מצחאתא
 וחטאתא ואשמיא אינן יכלון וכל
 בוער להון יהי ראשית כלבסור כל
 וכל תרומת כל מכל תרומת יכס לכהנים
 יהיה וראשית עריקתכם תתנו לכהן
 להנח ברכה אל ביתך וריש כולאמסור
 כולא וכל אפרקות כולא מכל אפרקותם
 לכהניא יהיו וריש אצותכו תתנו לכהן
 לאשראה בירכתא בבתך כל נב ליה

30

ועבר אלפי פותא ויהי ליהוי משמשו
 ביתא להו לאחסנתא עסרין לישכון ואחות
 העיר תתע חמשת אלפים רחב וארך חמשה
 ועשרים אלה לעמית תרומת הקדש לכל
 בית ישראל יהיה ואחסנת קרתא תתעון
 חמשה אלפי פותא ואורכא עשרין חמ
 וחמשה אלפי לקביל אפרשות קודשא
 לכל בית ישראל וישא מזה ומיד
 לתרומת הקדש ולאחות העיר אל מע
 תרומת הקדש ואל פני אחות העיר מעט
 זכ זמה ומפאת קדמה קדמה וארך לענת
 אחר החלקים מגבולם אל גבול קדמה
 ולרמא מייבא ומייבא לאפרשות קודשא
 ולאחסנת קרתא לקביל אפרשות קודשא
 וקביל אחסנת קרתא מירוח מערבא
 מערבא ומירוח מירוחא מדותחא ואורכא
 לקביל חמשת קדמה מתחום מערבא על
 תחום מירוחא לארץ יהיה לו לאחות כש
 בשדאל ולא תוע עוד נשיא את עמי
 והארץ יתע לבית ישראל לשכטחם
 דא ארשא תהי לרבא לאחסנתא ביער ולא
 ינסון עוד רבבי ית עמי וארשא יתעון
 לבית ישראל לשכטחון
 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיאי ישראל
 חמס ושר הסוד ומפוט וצדקה עשו
 הריוג רשותכם מעל עמי נאס ארצי יהוה
 כד אצ נא אדום סג לבית רבבי ויער חטפא
 ובוא אעדו והיו דקשוט נוכר עבדו
 סליקו תקלתון מע עמי אצ נא אדום שאוב
 צדק ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם מחעון
 דקשוט ומכליל דקשוט וביתו דקשוט
 יהי לבזן האפה והבת תכן אחר יהיה

10^m

וטרפה מזה עוף וכו' הבחמה לא יאכלו
 הכהנים כל גבולא ותבירא מן עופא
 וכו' עורא לא יכלין בהפא
 ובהפילכ את הארץ בנחלה תרימו
 תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארך
 חמשה ועשרים אלה ארך והחב עשרה
 אלה קדש הוא ככל גבול הסביב ובפ
 ובפנתכו את ארשא באחסנתא תפרשו
 אפרשותא קמ קודשא מן ארשא אורכא
 עשרין וחמשה אלפי אורכא ופותא א
 עשרה אלפי קודשא הוא בכל תחומה
 סחסון יהיה מזה אל הקדש חמשת מאות
 חמשת מאות מרבע סביב וחמשים
 אמה מערשלו סביב ויהי מדין לקודשא
 חמשת מאה בחמשת מאה מרבע סחסון
 וחמשים אמה רוחא ליה סחסון וכו'
 המדה הזאת תמיד ארך חמש ועשרים
 אלה ורחב עשרת אלפים וכו' יהיה חס
 המקדש קדש קדשים וכו' משחתא
 תרא תמשח אורכא עשרין וחמשה
 אלפי ופותא עשרה אלפי ומה יהי
 מקדשא קודש קודשין קדש מן הארץ
 הוא לכהנים משרתי המקדש יהיה
 הקרבים לשרת את יהוה והיה לחמקום
 לבתים ומקדש למקדש קודשא מן
 ארשא הוא לכהניא רמ שמשון בבית
 מקדשא דלי יהי דקרובין לשמשון
 קמ יהי לחון אתר שבין לכהניא וכו'
 למקדשא וחמשה ועשרים אלה
 ארך ותגשרת אלפים רחב יהיה לחים
 משרתי הבית לחם לאחות עשרים
 לשכות ועיבורין וחמשה אלפי אורכא

44

11

12

לשאת מעשר החמר המזת ועשר ירד
 החמר האופה אל החמר וזה מתכשר
 מביולתא וביתא טוקס חר וחי לכו סכום
 תלת סאן למיסב מעשר כורא במילת
 רטיבא ביתא ועשר כורא ביושא מכלתא
 מוכורא הוי טוקוסיה וחסקל עשרים
 גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים
 עשרה חמשה שקל חמשה יהיה לכב וס
 ומלגא עשרין מיעון תלתת מעא עקרון
 סילעון מע סכפא עשרין וחמיש סילעון
 רבעות מעא חמשה עשרי סילעון כולחון
 שיתין מעא רכא מע קור שא יהי לכו
 ואת התרומה אשר תרימו ששית האפה
 מחמר החטים וששיתם האפה מחמר
 השערים דא אפרטותא ותפרטון חר
 מן שיתא במכילתא מסור מערון וזיק
 השמן הבת השמן מעשר הבת מן החמר
 עשרת הבתים חמר כי עשרת הבתים
 חמר ודחוי למיסב מן מיטתא במכילתא
 רטיבא מעסרה ביתא מן כורא חר מן
 עשרא הויא ביתא ככורא אר עשר
 ביתין כורא ושה אחת מן הצאן מן הק
 המאיתים ממטוקה ישראל למנחה לעלה
 השלמים לכפר עליהם נאם ארץ יהודה
 ואימור חר מוענא מן מאתו רחוי למיסב
 מפטיבא רחוי למינחאתא לעלתא ולענת
 קור שרא לכפרא עלי כון צב יי אהים כל
 עם הארץ יהיו אל התרומה הזאת ולנשא
 בישראל כל עמא דארעא וזון עבדיו
 ות אפרטותא חרא לכרא בישראל ועל
 הנשיא יהיה העלות והמנחה והנסך סומע
 ובחדשים ובשבתות ובכל מועדי בית

בדין החומר
 חמשה
 חמשה

ישראל הוא יעשה את החטאת ואת
 המנחה ואת העלה ואת השלמים למען
 בעד בית ישראל ועל רכא תהי עלתא
 ומנחתא ומיסבא כחעא וכירחא ובשכא
 ובכל מועדי בית ועד הוא ועבדיו חט
 חטאתא ות מינחאתא ות עלתא ות
 נכסת קור שרא לכפרא על בית ישראל
 כה אמר אדני יהוה כראשון
 באחד לחדש תקח כר כובקר תמים
 וחטאת את המקדש בוד צב יי אהים
 בקרמאה בחד לירחא תיכב קור ברתו
 שלים ותרכיית מקדשא ולקח הבחן
 מדב החטאת ונתן אלמנות הבית ואל
 ארבע פנות העורה למזבח ועל מזוזה
 שער החצר הפנימית וילכ בהנאמונא
 חטאתא ותיו על סקופת ביתא ועל
 ארבע חות מסמתא למדבחה ועל
 סקופת תרע דרתא צמתא וכן תעשה
 בשבעה בחדש מאיש שונה ומפתי
 ובפרתם את הבית וכן תעבד בשבעא
 בירחא מצבר דמיטתלי ויעפט ותפחון
 על ביתא כראשון בארבעה עשר יום
 לחדש יהיה לכם הפכה חת שבעת ימים
 מצות יאכל בצופן בארבעת עשרא חמא
 לירחא יהי לכן פיסחא חמא שבעא
 ומין פטירא יתאכיל ועשה הנשיא
 כיום ההוא בערו וכער כל עם הארץ
 פר חטאת העבד רכא ביומא ההוא
 חלופוהי ותקח כל עמא דארעא תורא
 לחטאתא ושבעת ימי החג יעשה עליה
 ליהוה שבעת הימים וחטאת שער
 עוים ליום ושבעא יוצי חמא ועבד

20
 21

פרים ושבעת אלים קפומים ליום שבעת ין

ואל תמים ועלתא דיקריב רבא קמי בנותא
 דשפתא שיתא אמרוך שלמין ודכר שלום
 ונעחה איפה לאיל ולבבשים מעחה מתת
 ירו ושמן הין לאיפה ונעחתא מבילתא
 לדיברא ולא יפדא מעחתא דתרבך דיה
 ונמי שחא פלו הניא למבילתא
 וביום ההוא שפר בן בקר תמים ושפת כלב
 בבשים ואיל תמימים יהיו וכו' וכו' וכו'
 תור בר תורי שלום ושיתא איפרין ודכר
 שלמין זהו ואיפה לפר ואיפה לאיל ועשה
 מעחה ולבבשים כאשר תשיגו ושמון הין
 לאיפה ומבילתא לתורא ומבילתא לדועא
 ועבד מינחתא ולא יפדא כמא דתרבך
 דיה ונמי שחא פלו הניא למבילתא וכו'
 הנשי ארד אולם השער יבא וברוך
 יצא וכו' ועל רבא באורח ארעא דתרעא
 מעל ובאורחיה יפוק וכו' עכא ארעא לפע
 יהוה במועדים הבא דרך שער צפון לה
 להשתחוות וצא דרך שער נגב והבא דרך
 שער נגב וצא דרך שער צפנה לאישוב
 דרך השער אשר בא בו מי נגבו יצאו
 ובמיעל עמיא דארעא למיסע קדם יי
 במיער יא דעליל באורח תלע צופנה
 למיסע יפוק באורח תרע דרובא ודעליל
 באורח תרע דרובא יפוק באורח תרע
 צופנה לא יתוב באורח תרע ארעל ביה
 ארן לקיבליה יפוק והנשיא בתוכם כבאם
 נבא וכו' וצאתם יצא וכו' ארעא במיעל הון
 ייעל ובמיעל הון יפוק ובחגים ובמועדים
 תהיה המעחה איפה לפר ואיפה לאיל
 ולבבשים מתת ירו ושמן הין לאיפה וכו'
 ובמיער ארעא מינחתא מבילתא לתורא

עלתא קמי שבועא תרוין ושבועא דמרון
 שלמין לונא שבועא יוכיא וחטאתא
 צפיר בר עיון לונא ונעחה איפה לפר
 ואיפה לאיל ועשה ושמן הין לאיפה וכו'
 ונעחתא מבילתא לתורא ומבילתא לדועא
 ועבד מינחתא למבילתא וכו' וכו'
 בשבעי בחמישה עשר יום לחודש בנע
 יעשה כאלה שבועת חמיוס כחטאת בעלה
 כנעחה וכשמן בשביעיה בחמישה עשר
 חטאתא כחטאתא ועבד כאלהן שבועת
 חמיוס כחטאתא כעלתא ובמינחתא
 ובמינחתא כה אמר ארע יהוה
 שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה
 שער ששית ומי המעטה וביום השבת
 נפתח וביום החדש יפתח כד צב יי
 אהים פרעא דרדתא ציתא דפתוח
 למינחתא ית אחור שפתא יומי חולא
 ובוכיא השבתא ית פתח וכו' וכו' וכו'
 וכו' פתח וכו' הנשיא דרך אולם השער
 מחוץ ועבד על מזוזת השער ועשו
 הכהנים את עולתו ואת פולמו והשתחוה
 על מצבת השער ויצא השער לא וכו'
 שר הערב והעול רבא באורח ארעא
 דתרעא מלכר א ויקום על סקופת תרעא
 ועבדון בהניא ית עלתיה וית מצבת
 קודשיה ויסגור על סקופת תרעא ויפוק
 ותיעא לא יתאחד שר רמשיא והשתחוה
 עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות
 ובחרישים לפע יהוה ויסגורן עמיא ד
 דארעא במיעל א דתרעא והוא בשבועא
 ובירחיה קמי והעלה אשר יקריב הנשיא
 ליהוה ביום השבת ששה כבשים תמימים

46

וארבע וזאת דתא דתא מקטרו
 ארבעין אורכא ותלתין פותא משתא
 חדא לארבעתהון דדיתא וטור סביב
 זתם סביב לארבעתם ומכשלות עשו
 מתחת הטירה סביב ונדבבין עבדין
 להון סח סחו לארבעתהון ואתר לטרא
 עבד מלדע לנדבבא סח סח ויאמר
 אלו אלה בית המכשלים אשר יכשלו
 עם משורת הבית את זבח העם ואמר
 הן אתר מתקן לכשלא רכשלו
 תמן משמשו ביתא ות כיכפת קודשא
 ולעמא השיבני אלפתח הבית והנה
 מים וצאים מתחת מפתח הבית קדימה
 כי פני הבית קדימין והמים ירדו
 מתחת כתף הבית הימנית מנגב
 למזבח ואתבני לתרע ביתא ותא
 מלא נפקין מתחת ס קופת ביתא
 משרעא אר אפי ביתא למדינתא
 ומלא עתהון מלדע מעיבד ביתא
 למיתא מדרום למזבחא ויוציאם
 דרך שער צפונית ויסבני דרך חוץ
 אלשער החוץ דרך הפונה קדימין
 והנה מים מפכים מן הכתף הימנית
 ואפקע באורח תרע צפונה ואסחתי
 באורחא דלברא לתרעא מראה אורח
 תרעא דפתיה למדינתא ותא מלא
 נפקין מן עיבדא תמינתא בעאת
 האיש קדימין וקו בידו וימד אלה
 באמה ויעברע במים כי אפקים
 במיפק נבא מבידינתא והוט
 ומשנותא בידיה ומשח אלה אמין
 באמתא ואעברע במי אמין קרעליו

א פ אל
ו י ט פ

ל י י

י י י

י י י

י י י

47

קודשא לכהניא לציפונא עשרין וחמשה
 אלפין ולמערכא פותיא עשרא אלפין ול
 ולמדינא פותיא עשרא אלפין ולדיוניא
 אורכא ועשרין וחמשה אלפין והי כיבש
 מקדשא דה בעיה לכהניס המקדש מבני
 צדוק אשר שמרו משמרתו אשר לא תעו
 בתעות בני ישראל כאשר תעו הלויס לכהניא
 דקדישין מבני צדוק דנשרימטרת מימרי
 דלא טעו במיטע בני ישראל כמא דטעו
 לחיא והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ
 קדש קדשים אלגבול הלויס ותהי לחון א
 אפרשותא מאפרשות ארעא קדש קדשין
 על תחום לואי והלויס לעמית גבול הכהניס
 חמשה ועשרים אלף ארד ורחב עשרת
 אלפים כל ארד חמשה ועשרים אלף ורחב
 עשרת אלפים ולואי לקביל תחום כהניא
 עשרין וחמשה אלפין אורכא ופותיא עשר
 אלפין כל אורכא עשרין וחמשה אלפין
 ופותיא עשר אלפין ולא ימכרו מינע ולא
 ימרו ולא יעבדו ראשית הארץ כי קדש
 ליהוה ולא יזכעו מינע ולא יסלף ולא יועב
 ריש ארעא ארד קודשא קדיש וחמשת
 אלפים העקר ברוחב עלפני חמשה ועשרים
 אלף חול הוא לעיר למושב ולמצרש והיה
 העיר בתוכה חמשה אלפין דאישתאר
 בפותיא על אפוי עשרין וחמשה אלפין א
 חולא הוא לקדשא לפותב ולרוח והי כיבש
 קדשא בעיה ואלה מדותה פאת
 צפון חמש מאות וארבעת אלפים ופאת
 צב חמש חמש מאות וארבעת אלפים
 ופאת קדים חמש מאות וארבעת אלפים
 ופאת ים חמש מאות וארבעת אלפים

ואילין שמהת שויכטא מיכפי ציפונא על
 תחום אורח חתל מעלנא דחל חצ עיתחום
 רמשק ציפונא על תחום חס והיה ליה רוח
 קדושיא מדיונא דן חר ועל גבול דן
 מפאת קדים עד פאת ימה אשר אחר
 ועלתחום דן מרוח מדיונא עד רוח
 מערכא אשר חר ועל גבול אשר מפאת
 קדימה ועד פאת ימה נפתלי אחר ועל
 גבול נפתלי מפאת קדימה עד פאת ימה
 מנשה אחר ועל גבול מנשה מפאת קד
 קדימה עד פאת ימה אפרים אחר ועל
 גבול אפרים מפאת קדימה עד פאת
 ימה ראובן אחר ועל גבול ראובן מפאת
 קדימה עד פאת ימה יהודה אחר ועל
 גבול יהודה מפאת קדים ועד פאת ימה
 תהיה התרומיה אשר תלוימו חמשה
 ועשרים אלף רחב וארד כאחר החלקים
 מפאת קדימה עד פאת ימה והיה חס
 חמשה עשר ועל תחום יהודה מרוח
 מדיונא ועד רוח מערב אתה אפרשותא
 דתפרשון עשרין וחמשה אלפין פותיא
 ואורכא כחר מז חלקיא מרוח מדיונא
 עד רוח מערב אויה כיבש מקדשא
 בעיה התרומיה אשר תרומה ליהוה ארד
 חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת א
 אלפים אפרשותא דתפרשון קדי אורכא
 עשרין וחמשה אלפין ופותיא עשר א
 אלפין ואלה תהיה תרומת הקדש לכהניס
 צפונה חמשה ועשרים אלף וימה רחב
 עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים
 ועבה ארד חמשה ועשרים אלף והיה
 מקדש יהוה בתוכו ולא יליון תהי אפרשות

כת ולא קדי

דין חד כן סב טולק רבתיבין ולא קריין סי

אלה כ בעל כפיס וסיפ די קדו וסבו ולאלה אתה

ואילון מישחתהא לרוח ציפונא ארבע אלפין
 וחמיש מאה ולרוח דרוחא ארבע אלפין וחמי
 ומרוח מדיון ארבע אלפין וחמיש מאה ורוח מערב
 ארבע אלפין וחמיש מאה והיה מערש לעיר צפונה
 חמישים ומאתים ונגבה חמישים ומאתים
 וקדומה חמישים ומאתים והמה חמישים
 ומאתים ויהי רוחא לקדומה לצפון מת חמי
 ולדרו מת חמי ולב מת חמי ולב מת חמי
 והטות בארץ לעמית תרומת הקדש עשת
 אלפים קדומה ועשרת אלפים ומה והיה
 לעמית תרומת הקדש והיתה תכונתה
 ללחם לעבדי העיר ודאישתאר באודבא
 לקביל אפרשות קודשא עשרת אלפין
 למדינחא ועשרת אלפין למערבא והיו
 לקביל אפרשות קודשא ותהי עלותיה
 למיכל לחם לחין בקדומה והעבר העיר
 ועבר דוחו מכל שבטו ישראל ודמיפלה
 בקדומה פלחניה מכל שבטא דעיר כל
 התרומה חמישה ועשרים אלה בחמישה
 ועשרים אלה רביעית תלמיז את תרומת
 הקדש אל אחות העיר כל אפרשותא
 עיסרון וחמישה אלפין בעיסרון וחמישה
 אלפין מרבע תפרשות אפרשות קו
 קודשא לאחסנת קדומה וקנותר לנשיא
 מזה ומנה לתרומת הקדש ול אחות העיר
 אלפני חמישה ועשרים אלה תרומה אל
 גבול קדומה חמה אלפני חמישה ועשרים
 אלה עד גבול זמה לעמית חלקים לנשיא
 חמה תרומת הקדש ומקדש חמית בתוכה
 ודאישתאר לרבא מיכא ומיכא לאפרשות
 קודשא ולאחסנת קדומה לקביל עשרות
 וחמישה אלפין אפרשותא עד תחום

יה בטע פס
 בקדומה פס
 וכירח בזומי
 ע
 פליג

13

מדינחא ולמערבא לקביל עיסרון וחמי
 וחמישה אלפין על תחום מערבא לקביל
 חר מן חלקיה לרבא ותהי אפרשות קו
 קודשא וכיבש מקדש ביתא בעניה וכו
 ומ אחות הלויכ ומ אחות העיר בתוך
 אשר לנשיא יהיה מן גבול יהודה וכו
 גבול בעמון לנשיא יהיה ומ אחסנת
 לויא ומ אחסנת קדומה במעון דלויא
 יהי מן תחום יהודה וכו תחום בעמון לויא
 יהי ויתר השבטים מפאת קדומה ועד
 פאת זמה בעמון אחד ושאר שיבטיא
 מרוח מדינחא עד רוח מערבא בעמון
 ועל גבול בעמון מפאת קדומה ועד פאת
 זמה שמעון אחד ועל תח בעמון מדין
 עד רוח מע שב חר ועל גבול שמעון
 מפאת קדומה ועד פאת זמה ושטח
 אחד ועל תח עב מר מדין עד רוח מע
 יששכר חר ועל גבול יששכר מפאת
 קדומה עד פאת זמה וכו לח אחד ועל
 תח יששכר מר עד רוח מע זכ חר ועל גבול
 זכ לח מפאת קדומה עד פאת זמה עד
 אחד ועל תח זמר מר עד רוח מע עד חר
 ועל גבול עד אלפאת נגב תימנה והיה
 הגבול מתמר מי מריבת קדש עתה על
 הים הגדול ועל תחום עד לרוח עער
 דרומא ותהי תחומא מדרומו מן מצות
 רקס אחסנת לויא רבא זאת הארץ
 אשר תפלו מנהל לטבתו ישראל
 ואלה מחלקותם נאם ארצי והיה רא
 ארעא דתפלגון באחסנת לויא
 דער ואילון פלגתהו זכ מן אהיס
 ואלה תועמות העיר מפאת

30